

B
692-
695.

PA. LIBRIS M. MICHIGAN

PA. LIBRIS M. MICHIGAN

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

Handwritten text on a parchment strip, likely a title or header, written in a medieval script.

ספר לשון למורים

שחבר החכם השלם ה' ר' יחיאל

להיות

חכמת דקדוק לשוננו חכמה רבה
וכפוארה והכרחית מאד לכל מי
שירצה ללמוד איז חכמה בלשון הקדש " ובפרט
לחכמת ספרים וקראות שבה וחיו ב' חכמים האלו
אשר הראשון שם בדקדוק והשני במלאכת השיר
חכמים נפלאים מוליים בקצור מפלג כל החכמה
הזאת בשלמות " לכן חכמים דברים רדופא ואכן ה' יוסף יצו
בן כבוד מרונה ה' הכולל ושלם בכל
חכמה רכינת סוף בן כבוד החכם השלם ה' ר' יחיאל
ול מחבר זה וספר לחדשים שנית והשתדל כזה בכל
מאמצי כתי " ובממתנו ונאנו ונתתבר אליו החכם ה' יוסף
שלמה אלמל לננו לדגיה חכמים האלו לפי שמה
טנרפס ראשונה היו בו טענות דרבה וכלם נהקצו בו
דנרפס שנית בשלמות לכן ראוי לכל דורס חכמה
הזאת שיהיה הספר הזה מעמי אצלו ולא יהיה חסר
ממנו בשום צד "

בקרש שניא קריה אדונינו המלך ה' ר' יוסף
שולייבאן ירוס ודורו ותשא מלכותו " נרפס בבית
צעי הכחוקקים אליעזר בן ה' גרשם שונענו אל איש
שונעין " תה' לאל וחדיה לשם "

לשון למודים

ויוסף שו"ת אלמלי טאת משרי ויאמר

ראו ספר גדול ערך ונפלא
גדול חכמה ושלטון דעדין
אכן יחיא כמספחה גבוהה
לתלמוד חכמה לבב ושלם
דפסות נימי יוסף בחזק
ושם לבן להגיה בכחו
מצאם ברפוט ראשון וחזק
והוא נקרא בפיבלי אישורכם
בשם ספר ולשון ה למודים

ספר לשון למודים בחכמת הדקדוק והחכמה השלם הידוע אכן יחיא ז"ל חכמו כלישכונת
אשר במלכות פורשגאל לקרובו אשר שמו בקדשו התלמיד הצעיר ר' נחמן בן האלוף והספר
ר' נחמן יוסף אכן יחיא ז"ל

ואל הדברי נדון אכן יחיא התלמיד בראותו את יקר תפארת הספר אשר

חזר לו

וישא משלו

נתן לי לשון למודים לעות דברים יקרו ונגידים
לענות אלי יקף שפתי בלילה
ונתיב לשון עבר אני אורה וכן
תוכחת פרי דקדוק בתוכי הסוד
לא אאריך לשון לא תועיל אבל
ידך חכימי אשר נדמה למל
בן יחיא חזק שפתי ויד אשר
זהו לחוטיה ותורה אור ודפ
דוא יסדני לקרוא אישים אשר
גושל לשלחני ולחמני לחמי
בי מעיני יסעי ערו צמאון
אאיד נכון לחש באש דתי ובב
גם ולכרי עתק אני אכן לר
אחיה כמו דרבן למחל דוכרים
לקח ושיח צחבלקתי יקחו
ולשוהי תור אמרינו עס ושוב
גם בימותן חלבי דרכיה בי

לעות דברים יקרו ונגידים
למסות דבר הפך ולחוד חידים
חילקי אמרי גם אשר במקרים
קו הקצות השדופות קרים
שיח ברוב ענק כמר ונרדים
אך אל ונחשב כשרפים עומדים
אור שמשותי זך כמו כדודים
לש לעשות ולחמיל תלמידים
תועים בדרך בק וכשה אכדים
נשה בין נכני וטברו חדים
לכ רודפי צלוח וניב מחברים
בי נשפי בלתי זכנה אודים
בר בן עדי צוף מגדום רודים
ולעילי שפה כמו מלכים
שומרי תחיתים בדלתי שוקים
שעם וזם אעניק ורבידים
נתן לי לשון למודים

אמר דוד

בן השבע הנשא דודן שלמה אבן ותיא זל

הבן האהוב יצא שאלת ממני זה בטה ימים אכתוב לך ודרכי
כוללים בהכנסת לשוננו וקדוש לפי שראית הספר החסידות

בזאת הזכמה הולכים על פנים יש מהם הולכים דרך ארצות מאד תקיף בה נפש חמה למד
בספר יר' יהודה הקדוק הראשון וספר יר' וטה תרופה חסידים ויש מהם הולכים דרך קצות
בספר הלאבטע שם היותם כלם כלה בקוה און אחד מים מספיק אל הצריך אליהם מאת הידיעות
ומי שהלך דרך האמצעית אשר הם הולך והאפור כל אחד מהם לא רה צבאך אם חבור
הולך המנונה בחלק הקדוק למה שבנוכח הדבורים בזהל מלכותם היות
כולל כל מה שאני לכוך בהכמה היות ואם ספר האפור עם היותו מסודר כראוי חבאו
הדברים בגדרים ובהכוננות וזה שגות יר' ענה וירדק דאריך מאד בדברים בלתי מעילים
למלמד השמים והרבה עריך אליו ואני לא סרתי כלל וזה חזקת חפשי דרך ואולי לעשות
בקשתך עם היות יסודך בעין החלכד וחכמת דודת חליתו מדיעות ולקחת לנגד עיני כפרי
הראשונים והאחרונים אשר כתבו בהכמה הזאת ולקחת מידבריום זה חבור הקצר אבלו בו
דוב חלקי חיותו הכריזים בסוד היותו נאות שאוכל בזה הדור התכלית בלתי אפשרי
בו להיות הרבה מחלקי זאת הזכמה הקדומים בסדר לא יבנו כי אם בהכנסת והתאחרים מהם
והאחר שאלת הקוד מהעור האמיתי והתחנה אליו יעלנו משנאה וזה קראתי שם
החבור הזה

לשון למודים

להיות

ענינו ללמד לבני עזרה הנותן בני ישראל דרכי לשוננו וקדושה
אלדים אמת ידרכנו בדרך אמת וזה חלקי הספר וזה לארבעה
חלקים להיות חלקי כל לשון הראשונים שלשון אשר הם שמות ופעול
ומלות השם וכל אחד מהם מורכב מאותיות הנוגות

מראוי אם כן לרבה באותיות וכתנועות ובשמותיהן קודם הרבה בחלק חלק מהם
ביחודיותם בשוטים היא ראוי להיות קודמת לידיעת המורכבים מהם וזה בשער הראשון
אכיל כל שבטי האותיות והתנועות ופשוטות מהן והמורכבות ובשער השני אדבר עני
הפעלים להיות החלק היותר גדול מהלשון ובשער השלישי אדבר על השמות למיניהם
ובשער הרביעי אדבר על מלות השם

השער הראשון

יש בו ששה פרקים ופרק האחד בחלקי הלשון בכלל
הפרק השני במספר אותיות הלשון וחלוקתן בוצאות ודעות
השרשיות מהן והמשבשות הפרק השלישי באותיות
המשמשות ואפני שמשיהן הפרק הרביעי בשמות המיוחד אשר יש לקחת האותיות וזהל
קצתן ופרק הח' כמספר התנועות ושמשיהן ופרק הששי בתמורת האותיות והתנועות
הפרק הראשון בחלקי הלשון בכלל ועני חלקי כל לשון הראשונים הם ג' וזה
שמות ופעולות ומלות השם וזה הם גדרם בספר המליצה ואמר
השם והאותיות המורכבות על ענין מופשט מזהל וזהו לוח

ב

לשון למדנים

הוא תנבא מורחב הסבכה על ענין ועל וסמ מצאנו עובר ויהא עתיד * ומלות ושנים הם
ענינים לא יבנו בעצמם מבלי שיסמכו לשמות ולפעמים אבל הם קשורים והבדלים יחברו
מחשבת העצמים למקרים * וכיאר אליהם דרס דוא כי אחת אם תאמר דאובן ושטען לא
תורה באחת מאלה התכות אלא על ענין איתו השם לבד * וכשתאמר אבל אין שם או יאמר או
ישבור תורה באלו המלות שני ענינים האחד ענין האבילות והשני ענין דמון אשר
בו היתה כל אחת מאלה הפעולות העבר והעתיד * אמנם כאשר תאמר אל אעל וזה אלו
המלות לא תורנה על דבר כלל אם לא תסבכם אל השמות או אל הפעלים ודוא חרין בתלת *
ולפי שכל אחד מהם חסל שחלקים כמו שאמרנו וזה שחבר באותיות ותועל ראוי להקדים
דבר בהם קודם הדבור בכל חלקיהם * ויבא ויבאר ראשונה באותיות ואחריו
בתנועות * ולא צדקמי שחשב שראוי להקדים הדבור בתנועות אל הדבור באותיות לפי שאין
אפשר לאדם לכשא באות מהאותיות כי אם בתנועה מהתנועות * ביאמנו דוא שהאותיות הם
במדרגת המלים אל התנועות * והתנועות ישאו בהם במדרגת המקרים ולכן ראוי לאמר
הדבור בהם ולהקדים דבור באותיות *

הפרק השני

בספר אותנו לשון חלוקה מצאנו וידעת השרש והשמות
* האותיות הדבור בהן בלשון העברית שנים ושנים * וזה
מצאנו מורחב בספר תחלות גם בספר משלי * גם במלות איכה * עד א ב ג ד וכל * וזה ראוי
לנו לספר מצאנום כאשר מצאנום בספר יצירה ביהא חלוקה האותיות לחששה מצאות *
זחם וחרון וחיד * והשנים והשפות הלשון * האותיות הדרון והאחז * האותיות חידן * וזה
האותיות הלשון ודלית * האותיות השנים הן וסעלש * האותיות השפה הן בוכף * וזאת היא
האותיות השבעות אשר להן * ועוד חלקי אותן לחלוקה שנית מצד היותן שמשיות או
שרשיות * וההבדל שכן שמשיות שרשיות * ויש שהן פעם שרשיות ופעם שמשיות ופעם
שפיות * וכיארנו כי האותיות אשר מרבנותן הן שרשיות * וזה האותיות האלה קראו אותן שרשיות * וזהו
הוא שם אופל או מלה * וזה האותיות האלה קראו אותן שרשיות * וזהו הוא שם התיבה
האותיות שם בכח או בפעל * ורצוני באמר בכח כשתהיה אות מה חסדה שרשיות כח וזאת
כח חרגש כמו שתדע במקורו * ויש עוד אותיות ששם היותן שרשיות הן גם כן שמשיות
או שפיות * ואולי תבררנה מה שרשיות כשהשרשיות הן באותיות הדיע על שבע התיבות * ואולי
אין באות אלא להכרח השמש להרבה על העבר והעתיד והחיד וחרבם * והזכרות והזכרות
ואופים אחרים מאופי השמש ויבא באורם בקרב * וזה האותיות ושרשיות הן חיצו
האותיות * רצוני האותיות האלה ביהא חלוקה הן שרשיות הן שמשיות הן שפיות * וזה
הם כיון לסימן והאות לענין כולל שלמה ששרר נתן סימן אני שלמה בזה * והוא אב
נתן סימן כשתל אב המון * וזה ששקמיתן סימן משה כתב אלינו מני שנתן סימן
כתב ש"ס * וזה נתן סימן כולל לוי * ואמנם באותיות השרשיות נתנו גם כן סימן אבל לא
יכול להכיר בהם לשון צורת העוד והאותיות השמשיות שכן * והיותן נתן משה שיאמר בהם
ברורנו וזהו שם ספיר * וזה כל אחד מהם כריס סדר הודעת שמוש האותיות
השמשיות על סדר הסימן שנתן בחבורו * והוא אב * וזהו שם סדר האלף ביהא חלוקה
חסור אשר ישר בעליו לעשות בזה החבר * וראוי שהדע שבשמוש מה שמשו וראותו

לשון לבחיים

הנחתיות יכריח ענין השמוש לדבר בענינים לא טובים עדוין במובן שיבא בשמוש ואלף שהיא תבואה מפורת אזה הבפל "ועדין לא ידעת מה הוא תרצה ככל" "וכן כשיאמר עליה שהאמתה ועדין לא ידעתם" וזא הרצה בזהות "הדבר הזה בעצמו יקרה שבוש התנועות" והראוילך במקומות כאלה לקחת אותם הענין "טוב" על דרך ההצעה עד שיהארו במקומן" חשליטו בשמוש האותיות "האלף תשטס בראשית המלות לכו והבא הפרק

הפּרָק

[illegible]

והבית

והבית השמש בראשית דתיה כבד כן ורוב שמושה הוא דורות על מקסוה כבד
אוזמו ורבורה על המקס ויוסף היה במצרים ויהונו לי כבוד כן ויהו
בשלם סגור ומעונתו כציון ואשר הורה על הימן בברצאם אותו מרחל עליו ינונים בשנותו
את שגמו באמרם אליו יוס ויום וטשמושה דורות על הכלי אשר בו יעשה הפעלים באב
או באגרוף ואם באב יוד והאמר רביא עם אלה דוחים ככבים כן באר והכבים הם בלים
ליריעתם העת דות והשמש מקסעם בתפס ובמחולות כחצים ובקשה בא שנה כן

לשון למדנים

בן צרינו נגח " ותשמש מקום בעמור ותתשחית בחמשה " ועבור ישראל באשה " ותשמש
מקום מן וזאת בכשר ובלחם " לבן לחם בלחמי ושותו בין מכותי "
השמש במקום עד לרעתך " ענה וביא מזה המקום אחד לבד " והוא בלא יעלו יעלו בלבושיתן
ששכ אל ה' יורים לרעתו " ופירושו שאותם העורים אשר היו כל כך מגואלים בדם עד שלא
עברו שאר אנשים לגעת ללבושיהם מרוב חמאום היו אמרים לישראל פסור טמא " והדרך
קורו וביא אחד מזה המין " בשמים חסדך שולל עד השמים בעדות ועד שחקים אמתך "
והוא דלקות מצאה השמשו כח באופנים רבים כי היא תשמש פראשית התיבות
וכסופן ושמשה רמיוחד בראשיתן וזאת לדעת הדבר הדר האב הזה וחלכונן
אם הכנים שמתח וליקולם תהיה אחר הרגש אם לא ההיה האות והבאה אחת עלולה מלכל
אותו " והוא בשתחיה האות והוא אחת מאותיות אחרת " ותהיה אז נקודה בפתח " וכשתבא
על אותיות אחרות תהיה נקודה בקץ לשלום הדגש הראוי לבא באחריו כמו האמנים על
הולך " האשרים והחפנים על ראש הדג " הראש אחד פתח " העולה הוא למעלה " והמשפט
הזה הוא ברוב כי לפעמים תבא על אותיות חת פתוחה במצוה ודלכת לפני " דביעית הדיק
והחבר היה להם " והקדים הביא לראות ונולתם " ולפעמים תנקד דא חידיעה במגול בכואה
על האותיות הנרבות וזכר שכתב האות הנרבות קבוצה ועשו כן להקל בהנעו כמו האומר
בית יעקב " את מלכו " והרס " החגם עינו בראשו " הך כך והענינו ונולתם " וכשתבא אחת
מאותיות בכל על האות חידיעה שישו הוא ברוב וישלח תנועת העל אחת מן בין שתחיה פתוחה
אדקמצה או סגולה ויעמוד כל העם כבדית " וכגוים האלה לא תרגיע " כעם כסוף " אשר עשת
ישראל לאמרי " כי בעין אראה ופי אובח במשן " ולפעמים תבאנה אותיות כלל מונעות
בשלא על האות חידיעה וזאת תבא וזאת נראית " בהשמים חסדך " ויהי כהיום הזה " ויכדילם
אמצינה להגיד ונולתם " ולפעמים תבא וזאת רצוניה חידיעה על אות מאותיות
המקבלות הדגש והקול " כמו הענינה בקולת כח ציון " וכן כל הלוים שבמקרא " ולפעמים
תבא לסיקת התאור והסתור בו " חסד חסד הזה " ובעד הלו " העבר העברי " ולפעמים תחסר
הראשונה באם מדרך שער העליון " הרים הגבוהים ליעלים " בעטו בש הזה ולפעמים תחסר
השנית " את ובכש אחד תעשה כדו גפן גכרית את העגלה חדרה והוא חידיעה מצאנו
עם הכנזים אבל וזאת מצינו את הערבך וזאת צל אל מל ואת כל ודלית בקע " ורנס בהוך
והאלי " ובאו כשת ידעו " ובאו מלהזרה ורך השכני באהלים " ואין מכל המקרא מלה
זה במה משלשה פנים האחד שבאה האות ידעו עם מלה סמוכה " והשני שתא סמוך ואחרית
בית " וזה שמת שכן מהפעלים העומדים ולא יבא שם פעול כמו שתרע במקמי " ותבא
הוא חרע עתה עתה עתה עתה " ותהיה שם שחזר שמוש אשר " כל וזכר הכמה ליעקב
פערימה " עמך גמטא פה " וכל חקדש שמואל " ולפעמים תשמש חשש הזה על השפת
וירס חשכא אתה שוקו עליו " וזאת יקרא ארץ רפאים " ולפעמים תבאנה חידיעות שתיסו
אחר וזהו חשכא הארץ וברית הספר המקנה " הענינה שגנים " ואמר וידיקדקיס או כי
תחזר מלת אחת סמיה וזהו וזאת שמה עמה ככל " וזאת כמוהו " וכן חשכא " הארץ ארץ
חברית ונולת כן " והוא חשמש עוד לשאלת הדבר או לרש " והוא גם כן יש להמשפט
כי היא כשתבא על האות הראיה לקבל דגש וסוד " עתה חבא לעולם כשוא ופתחא לא
תוזה האות שבעה חקדו בשלל ליה " תבא במתח לבדו כי לא יבאו לעולם שואין בתחלת

לשון קצרים

[illegible]

והוא לרוב שמושה לא המצא שישית בראשית המלות הלא ככופן בדי שלא תהיה בראו השמש בדבנה האותות שתבא בראשית המלות וכופן במאזן אין להויר - שלוחותי - האון תמורת הויר במלת ויר שישנו ויר - והמורת האז במלת שלם שישנו שלה מענין שלו כל כגדו בגד - וחשמש הויר מיוחד לאז הוא תבד הדבר והענין קצתם אל קצת - המסדקים יקראו לאז הואת הוא העשן בכר רבוב ושבעון ולו ויחדה ועל הפעלים ויאכל וישת ויקם וילך - ובמלת השעס יען וכיען ולמען הספר - אתו שמיסות הארץ והיא בשתבא על הפעלים המוכרים וישכח לעתיד - ובשתבא על העתידים וישכח לעבר - אבל זה הוא בבחינת - והוא בשתבא על שברים תבא א נ

לשון למודים

התבא בשוא וכשתבא על העתידים תבא בפרת. דמיון שמהל שמר העבר כשתבא עליה
ואזכורא תשיבחה לעתיד. ושמר אלדיך לך וכן בזוהר "והוא הזאת השואית כשתבא על
פעל עבר הבא על פעל עבר אחר לא תהיה או מרפכת כי אם עושפת כואו אביך הלא אכל
ושתה מיפיל ועשה ואף אם יבא הפעל העבר אשר קודם הוא ורדוק בפסוק כמו שבא בפסוק
וישראל ארב את יוסף כי ועשה לו דא ענוף על מלת ארב הקודם. והדמיון הוא הכאה על
העתידים ויאמר אלדיס וקדצא הארץ. הזאת תביא אחרי הדגש וזאת כשתבא על ארץ
העתיד כי או תבא הואו בקמץ תמורת הדגש שהיה לה להביא באות העתיד העלולה מלפני
אותו והוא ההדגש אשר בין הפעלים העוברים והעתידים. כי בעוברים תבא וזאת על הארץ
בקמץ ובעתידים בפתח. והדמיון בעוברים ואקח לנוד ואין ובעתידים ואקח שמך כי טוב
בשרם תבא ואבדוהו הקמץ עמר. ואבדוהו ואבדוהו דפתח עתיד ויצאו שנים מזה הכלל
ואעמוד עליו ואתחתה. ואכסד משיחם פתחים וזעזכרים. וכשתהיה הזאת הבאה אחר
הוא שואית תבא והוא המשרתת בשורק כי אין כול לבטא בשני שואין נעים וזמרתה וזמרת
זלאתס דרור. ותבא כמזכר בשורק כשתבא על אחת מאותיות השפה זכנו בתים ומלאו
בתיך ופרורכו ואס יהיה הטעם באותיות השפה תבא או תבא קמץ והאל עבר האפור ובית
ומתו כל הצאן משא עון ופשע. וזלפעים תבא קמץ על שאר דאותיות גם כן כשיהיה
הטעם באות אשר אחריה "חל ברשן" קמץ ודש" עם גורל ורש. לא לבסולנו. וימרוהו
ורובו ושבוצא אלך. וכשתבא על יד העתיד הראוי לתקד בשוא תמח היוד והנוקט ואו
הטרות בחיך ויהי מברל. וישלח את בני ישראל ויהי עוד. ויבטש שיה מרגות אותיות
בכלם המשמשות במינו ובדודו עזו. ביקר בדים. לישועתך קויתו. מימינו אשר דה. א"פ
שמים באהרל שנים מנועים משיני אדמת עפר מירוסתך אשר דורשתנו. וכשתבא הזאת
דפתוחה על יד מנועת בשוא. יהיה זה השואית ויכלו השמים ויענה יי ויחבר את האהלה.

וראו שתדע כי השמוש שכתבנו לראו בהשבת העוברים לעתידים וכן בחלש על הפעלים
אשר יורעל הזכר הנכתב כבואמר שמר ודומים. אכל על הפעלים העוברים מזההו
המזכר בעד עצמו כמו אמרת שמרתי או חייד המזכר אלין כמו אמרת שמרת. יש לראו
הכתובת אז מזהה אחרת כי היא לא תשיב את העוברים לעתיד. אלא כשתהיה המלה מלדע
כי כשתבא המלה על לא יצא דיה מהקטפה. והדמיון בזה דברתי על דכאיים. ודברתי
משפט. שהראשון הבא מלעיל לא יצא מפעל עבר כמו שהיה והשני הבא מלרע הוא לעתיד
והמשפט הזה הוא נחג ברכב. מעשים שנמצאו מלעיל לעתיד כמו שן אורש ונכתו והפסתי
שם אלדי. וכל הדמיון בפעלים השלמים כי בפעלים אשר הם נחיה למד. ועוד תדעם כיאו
כלם מלעיל ופיתא אליכם ועשית ביאף ובחמה ועשית מזבח וקצית בקמץ וכשתבא וזא
הטרות על אחת מאותיות הגרון המנועות בשוא ופתח או בשוא וסגול או בשוא וקמץ תנקר גם
הוא כמנועת האות הגרנית והוא ועבדו לעולם ועבדך שש שנים וזאחז בזכנו וזה שכתב
למצרים ותל אים דעים ואניות תרשיש. והמשפט הזה הוא כולל גם לאותיות בכל
המשמשות בעשיות שפטים בחריאף וכן כלם כשתחפש המצאם. והוא תכאנוספת
בראשית ויתכח לדעת קצת ואיהו ענה ותשב תמר ושוממה צרפס ורכוכס. והאחרונים
פדשו כל אלה בענין שלא תבאנה מספות. ופדשו ואין וענה על בנים אחרים לאזכרם

לשון למודים

הכתוב "ותשב תמיד ענוה ושוממה" יורדים איש ורובב כי הדרכה פעמים יבאו כצו אלה
 החסרונות בכתוב וכמו שתדע "וישואו שתבא בכתוב ללא ענין" אלא לפאר הדבר "ביום
 השלישי וישא אברהם את עינו ויעזוב את עבדיו ודאת מקדו וזולתם" וכתב עליהם הלאב
 שהם כפא רפא בלשון שמעאל ודעו כי כמובן משלים בלשון שמעאל רפא שלדכר רפא
 ללא ענין לפאר הדבר "ישואו שתמש שמש או" ומקלל אביו ואמו או אמו וזיהול
 והעליתו עולה או העליתו על דעת המפרשים ותבא על הנאי באלו בכתוב בלתי אס
 ולא יתקנה לעבדך ולא ילך נא אמן ונתן ללכס לחם ער ואפשר לפרש אלה בלשון
 העטף ותשמש בענין אחר שהיה בך וכך "והביא הלאב רבנה באלה ודאון בפירוש וירם
 תולעים ויבא שוכר באש וגבר ימות ויהלש וכבר הלש וזלזל הביא השמש הזה בבלת
 וירד מעטות רחשאת אחר שירד ותשמש להשואת הדברים ולדבות אלה לאלה ודאון
 האלה כספר משלי לאלפים ולמאות מים קרים על נפש עיפה ושמעיה טובה דלך טורד
 ביום סגריר ואשת מדינא נשתהה וזולתם ותבא נוספה בסוף השמות בנובעת דלמעיני
 מים ותשמש לסימן היחיד שאינו נמצא במעמד יד ודוגל בדרעה דרור ובפעלים ואביו
 אביו חפץ דבא ובשתבא על נון דגושה או על הא תורה על פעול נסתר ולא ישכרנו
 בעליו ישמרנו ויחיד ועל נון רפויה על הדברים בעד עצמם בפעלים ושכרנו נעשית
 ובפעולות הוא עשנו ולו אבאנו

והיה ותבא משמש בראשית דמלות ובסוף ותורה בראשית על פעל היחיד ודרכים
 דא הים חזרה ונשתהה כמין העתיד שמור ישמרו ולפעמים תבא על הנקבות ב"חיה
 ונברכות" ב"חיה ונערה" עשה בלאב ותבא בכוון לשמות וכל נשים יתקד
 ובגוי ועמודה" ובסוף דמלות תורה ב"חיה על היחיד ודרכים בעד עצמם ב"חיה
 נחמה" דברתי ועשיתי ותבא נוספת על בני נמצאת במעמד דמלה לבל עוני דרפא
 לבל תחלוני ותורה בסוף העלים על דוכן העתיד לנקבה הנמצאת לשי ועשי עונות
 אמר לי אחי הוא אם לא תגיד את דברנו זה ונלפא עליהן עד מתי תשתכרין ותחמקין
 ונכה תדבקין ותורה על המבנה ודבר לעצמו בסוף השמות דכ"א אחי ארץ אבי אתה בכורי
 אתה ותורה עם המס על הזכרים ודרכים בשמות בפעלים בלש אנשים בניסגורתי
 אומרים לעץ וכשם שבו אלו המלות תסור המס ותשא ה"ח בני ישראל טוברי בשמרת
 ולפעמים תורה עם המס על הנקבות כמו אנשים שלמות שמענה נשים ושמיים פלגים
 ותורה על היחס אם לאב המשפחה או לבקשמה לראובני ולגדי ויגד לאברהם והעבד
 איש מצרי וכשתבא על המקורות בלא נון תורה על הפועלים ודרכים בעד עצמם באגרי
 לרשע בעשותו שפטים וכשתבא על הון תורה על הפועלים ודרכים בעד עצמם
 להרדגני אתה אומר אל תאצו לחכמי ויצא מזה הכלל שנים בפעולים שבאו כיון לתת
 להלך עמכם לא אבא יכמי ואחד בפועלים שבא כיון בשוכני וזיהאל שפת וטחל
 ובכד תבא נוספת בשמות ובתארים מקמי מעפר דל ולשורקה בני אהנו חוצי כיום קכר
 חוקקי בסלע ותורה על בני דרכים אצל היחיד על עולם תבא על פתח בארץ ורגלי
 אספר כל עצמותי ותבא נוספת על מלות השם וזלתי כלב בן פנה מנישים אדם על ארץ
 ונבא בלתי נוספת במלות מושעאן בלתי ב"חיה ודבר" והכף השמש בראשית
 ההימות

לשון למדים

התכונות והמדות. ושימשה חמוריו בראשיתו והוא הדין והחשבוניו כן של דברים. והתח
באבות סודר. בצמחים עפרות. ולפעמים תבאנה שהם טהור אחר א' כי כמד כפרעו. כעס
בכח כמנו כמד. והצדק בא' והוא להשוות הראשון לשני. והשני לראשון. ודעה באורם
במנו כמד אני כמד. ואתה כמד. והוא הדין בשאר אלא שרצול לקצר. ומשמעותו עוד לדור
על הזמן. והיה במשיב ידו בזמן שהשיב ידו. והוא כמד. בשעה שהיה תפוחות חתום
והשמש כמד רפלות לבנו ודמעה במעמד זבר אונקבה בשכר הפעול ובמלוחשע. מחושב
עציד עד שואב מימך. אמצתך אף עזרתך. ישב לי בעבודך. וחתה נפשך בגלך
החבדל שיש בין בואה על הזר ובין נראה על הנקבה הוא כי בואה על הזר תבא קמוצה ועל
הנקבה כשואב נראה אחר תתעל הצלי בעצרתך אחיותך עמך עמי. ארע חילק שגרתך
בניתך. ודומים. ועפוחם הורה על הדמיס דמעה במעמד. לפי מה לאכלה בבלי
לכבכם.

ר' למד

תשמש בראשיתו ותיכונת לבדו ושימשה דמיה ודעה על הורות על הקין
ארע לו חם שיש לדבר מה עם דבר אחר ולזה חברו עם והנניסבות
חשבו מהותן אם תעשה ליה דבר זה ויתן לך וארץ נתן לך מה הוא לא חשש עוד על
שני והעתקה אדויה מירב מה אל דבר אחד. ויהי לחש בכפר והיו לרש כיבשת ובהמה
חריכותם לאתים וחניתותיהם למסורות הרצוק בכל אלה העת חומר דבר פנינשא לצורה מה
תהיה הצורה חשבת אדמלאבותיה. ויסבול להיות השכר הזה חשבו הראשון בעצמו לפי
שהחומר הוא בפירגת הקין לצורה ולפעמים תודה על עצם הדבר כמד שתורה כלת את
כלשון העברי ודגולאכר שאנא לפשע עברי בנת לרעי אל נשיא לכם פתחת למסכרי
חבא עם אותיות חכמים נוספת רענו שתתן העין ולתה לך מארץ וילך לראל ארצ
אלבולא חגורתים חלף הך לו ותבא במקום חכית וישבא הולאדך לכל דרכיו
טכיל ישבת לכסא בנאיש חריתו לפעני ותשמש מקום מן ויבא לכחא אשר כנבעך
באלקלם ותשמש מקום כעבר אסריו אחיו הוא ואמר פרעה לכו ישראל וישאל ודד
ל שלום יואב ותשמש לרעה קצת המדקדקים כלשון שבעה להדחה ולעדות אסלא אמר
לם ארץ ותבא עוד להורות על הסכחות כליתית להאיר על הארץ ולמשול ביום ובלילה
לגם יהיה לאכלה לשאת אותה ברכה לכלית החסאר ותבא על מלוה השעם לבעבד
סככ לכלית חתון ורע ועל לם השמש למבדא שונה לאתם.

והמם

תשמש בראשיתו ותיכונת ובכפף ושימשה דמיה ודעה בראשיתו הוא שמש
מה מן ולכן יבא אדויה דגש ברוב להורות על הזנה סוד מדיש ועוד
קטח מקצוף עליו ומעיד כך וכשתבא אדויה אחת מאותיות אחרות ודלתית מקבלת הדגש
תבא אז בצל על הרוב מאש וקרה בעניי מחל חרמש מחללי מחולל להפלה מעוד
עד חיוס הזה מדאש ועוד דגליו וסצאנעשים על אותיות וזהו כחורק מהות לרם עכרית
מהות כח מידת לפרוכת העדות וכל מחוץ כמו חם מחוש ועד שרדנעל מרדוף אחרי
דוד בעצבן ומרדף ומצאנו שנים בפתח חלקם חמאות פיו התקדשו למחר וכבר
מצאנו על אותיות המקלות הדגש במקומה מעטים בחורק ונרפה מבעיר אביעור
מכורות כרשים בלאס אמן משתים עשרה רבוא ושימשה חמור דמה הוא להורות
על

לשון למודים

שן ואדברים בעד עצמם ולנו בגבעה הראוי לנו עמקנו ובאנוספת בפעלים "אז
יקראוני ישחורוני ולא ימצאני תברכני בפסך ויני אידים" הדגש בשתי אלה המלות
לחסרון ונוספת "ותבא על תואר ונקבות נוספת כמו כן" ויני נשים רחמניות ותבא עם
הבנין ונפעל כמו שתדע במקומו

והשיך

תשמש בראשית התיבות מקום מלת אשר ותבא על דרוב כסגול ולפעמי
תבא כפתח עד שקמה ויבורה שלמה אחיה בעושה ובאח בקמן שאתח
מברעמי ובא שתיים בשוא שהם ברמה המהלם שהא עמל התיבת השמש ותשמש עם
השמות ועם הפעלים ועם כללות השם "אשרי שאלי עקב בעורו שוי אליו שערומן ורחצת
שיפוח היום שלא מלא בפנקסו שכבה ושב עתה ותבא אחת בית השמש בשגם הוא
בשד כי בשלי הצעד הגדול הזה ואחרם השמש מי ככלנואל מלך ישו אל
תשמש בראשית המלות ובסוף כשמות הפעלים" ותורה בראשית הפעלים על
הזמן העתיד לומר נמצאו לקבוצתה כתיב וברבים תשמו תשמו תשמו תשמו

תשמונה ובסוף התיבות תורה על התיבה והתיבה המדברת בעד עצמם" וההכתוספת יוד
וכבר בחכמה השמש הויד וכלא תוספת תורה על התיבה והתיבה המצאים אלא שתורה
על חסר בקמן ועל הנקבה בשוא נחל' דעת קצת המדקקים" ועוד תרעאמהו בשער
השוא ושני השמשים מורים עליון העבר ותשמש עם המסלולים המצאים ושקרהם
ועשיתם ועם וצון לקבוצת מדוע עשיתן ותבא על המקורות כי רא לשבת בצוער" ויצאו
ללכת ארצה כנען ותבא למסן ונקבות לרבות שתי ידות משולבות ולפעמים תבא עם
הזכרים האבות יאכלו וסוד לוחות הברית את כל המקומות ותבא בסוף השמות ועשרת
זהב גדולה אחיה נכרת וישתית וקבורתהא (אנכי תדגלה לאפרים וכסחסוך הא ונקבה
השוב ה' וברוכ ה' חרב חמט שרמה צדקת" עשה ברכת ה' היא תעשיר וישתבא בלא
סמיכות מכת בלתי סרה עזי והברית אף נחלה שפרה עלי אסאתן שנה לעיני
ובפעלים ושבת לנשיא וקראת אחכם וחשאת עמך ותבא נוספת בראשית השמות והכריז
בן תכנית כל צפור ובסופם מצנפת שש קובעת כוס וכתולה ובסוף תפארת חמנך
תלכשת תפליצח השיא אותך וכשתהוה ה' אלכך הפועל ותבא עליה תי השרות תדגש
לחסרון השרשית אחות שחית ונכרת פתח בקני ורעיהומתי כתי ברית

הנה

כשלוש שמושי האותיות המשתנות ויבא השמש המיוחד אשר יש לקצתן
נוסף על השבטים והזכרים בעזרת האל

הזכר

הזכיר בשבט המיוחד אשר יש לקצת האותיות וזלת קצתן נוסף על השמש
וסכר וארה שיעת שמש בל את ואות מהאותיות המשרות ראוי שחדע
ש' עזר לקצתן וזלת קצת שמש מיוחד רצוני שחלק מה מהמשמשות ייוחד למשך ולמחות
כאותיות אהי וחלק מהמיוחד בדרבה כאותיות אהה וחלק מהמיוחד להן לבוא נוסף על
השמות והכניים כאותיות והאמנתי וחלק מהמיוחד לבא עם המקורות כאותיות בזבלם וחלק
מהמיוחד לבא עם העתידים כאותיות איתן וחלק מהמיוחד בדגשיות ורפיות כאותיות בגד
בפת" וחלק מהמיוחד להיות לו משפט ידוע בבנין מהבנינים כאותיות וסגש בבנין החפץ
ואף על פי שזרבה מאלה השמשות הם מוכרים בשמש האותיות בהפרדה

וזה

לשון למדנים

והוא עיר עליהם בזה הפרק על דרך חילוק וזכר. ואמר כי אותיות אור' המאכלת לכל האותיות, והשם כי אתה לא תוכל לבטא באות מהאותיות באחת מרחש תנועות גדולות אשר תדעם בפרק שאמר זה סכלתי שתבא אות מאל' השלשאות שם בבח. כי אם תניע האלף בדרך סכל בתנועת הקסץ תבא אחריה האלף האחרת נחז' ואם תניע בהנועת ודחולס או השורק תבא אחריה ואי' ואם תניע בהנועת וצרי' או חזיק תבא אחריה יוד'. ועל זה בקראו אלף האותיות רצוני אותיות אלו אותיות המסך. ונקראו גם כן אותיות הסתר מפני שאינם נרשמות במבטא כבואן אחר התנועות: דוח וצחות ונמצא להם לאוסקימה דעת המדקדקים להבנים עמון הוא לפי שהיא לא תמצא כי אם באחריות התיבות ולא בראשיתן ולא במצעתן כמו שהיו בפרק ופעלים ונחיים. ואפס האותיות המיוחדות בדרבנהתם ואותיות הארניות, כי הן בשדרבן להיות מנועות בשוא השתחף עם השוא כרוב אות מהשלש תנועות אשר הן פתח או סגור או קסץ, ולפעמים סכלב תורחכנה ואותיות אשר לפניהם בדרבנהתן. ומשל בזה כי סכלי ישמור בשתחלל לפניהם בפר' יעמוד תרחיב העין בשוא ופתח מקום השוא ופסוק ותרחיב היד בפתח מקום חזיקה בא ביד ישמור. ולפי שזה חילוק רוב שמושו הוא בפעלים שאחר דרכו בו בשלמת עמון, ואפס החילוק המיוחד בתוספת על השמות והבניים וחס אותיות האפסות בשמות, ואותיות הבניים בכמייס. והמיוחד בבקורות חס אותיות בנכלים, והמיוחד בעתידים וחס אותיות איתן כבר בא דרכו בכל זה בשלמו בשמוש האותיות בא אחת ואחת במקומה, ואפס החילוק המיוחד בדגשות ודפון וההפסקים נתנו בו דרכי כוללים לדעת מהי תבא האות בדגשה ומתי תבא רפה. ואותם הדרכים לא יכלול כי אם אותיות בגד כפת לבין ואלף שבעל ספר ספר יצירה הביא עמוס דרש ואמר שבע פסולות בגד כפת. ה' ה' הוא לפי מנהגו בחלופי האותיות שתשתנה דברתן במבטא ומצא דרש עמון דר' יונה כתב על דרש שהוא אצל אנשי טבריא דגושה ורפויה בפי ותחלפות האותיות רבמות לפניהן ואחריהן ולאחריו ידועת זה בלתי מעילה בכוונתנו. אבל הדרכים אשר נתנו במדקדקים לדעת רפין בגד כפת הן שכל אות מרן שתהיה סמוכה לאחת מאותיות אור' תהיה צפופה וזה יחייבו שבע וזה תבמשך לאותיות אחר' ולבאר חסמיות זה אמרו כל בגד כפת וסמך לאור' רפה בר מפקים ומפסיק ודחיק ואמי מרחיק. והענין כי אז יבואו בגד כפת באופן שלא ירגישו נחות אותיות אחר' ויקבלו דרגש וצוה לבוא בהן. וכאילו כאלו המקומות הם בלתי נסמכות לאור' לחייב מרחקות רפין וקריאה. והענין

במפיק

וזה שתהיה אחת מאותיות יזה נרגשת במבטא בסוף התיבות. ומשל ביד נראה אל' בלו'. הוי' כל צמא, ומשל ברא, בצורה תשים. ועתה בשורח לך. ולהגפין ומשל והוא דמיונו. אל' פיקראתי ידיו תבאנה וכן כל אי' גידי, זבל אי' בי' גידי' עד סוף האותיות. ויצאו מחללה זה שלשה על פי הנסרה והם וקול רבין שלו בהי' ונשה עליה קו והוא יי' בסמיני בקדש. והענין **במפסיק** הוא כשהיה במלח אשר במפה אחת מאותיות אור' שעם מפסיק כינה ובין ומהל חסמכות אשר בראשיתה אחת מאותיות בגד כפת. והשעמים האלה נקראים סלכים וחס אתנה פשטא וקף רביע תביר אזלא שני גידי' ותלשא הגדולה רצוני אותה שמי' מין בראש המלה קנייפה סגולתא וקפדורל סוף פסקא והם יב' בל' אלהי' ונח' ופסק' בין שתי חסלות

לשון למודים

אמרת ה' וידגש הבגד כפת והאזניות והעמדים והקראים משרתים והשומר הולך
 שומר סודך "דרגא" טאריך "מקף" קרמא "שרחא" כל אלה לא יפסיקו "אך ימשיכו
 חסלה אשר בה אחת מאותיות אדול לאשר אצלה "ויהי חגג כפת אד רפה ויהי לשא הקטנה
 ויהי איתה שטימין בסוף המלה "תתין חוטרין דין כמשרת לפי שהם מתגללים עס התיבוח
 אשר לפניו "הקוואלין פרה אדומה ויהי כדציגאם" למה תעשה כח לעבדך "נעמתי
 לזכות" והנה אחר רוחה של שתי חפצים רצוני תהיה ושליו איוב דינה כמשרת "ואבנים
 חסדא אשר בראש התיבוח סמוך" ומה שאמרנו כי המקף משרת ומחייב דהפין הוא בלתי
 מולל כל מקף כי כשיבא במלה קטנה "והקדמה אשר לפניו היא פתח או קטן או סגול" ומה
 אז יהיה חגג כפת רגוש כח שבראש שתי המלות מלה אחת וכאלי אין שם אדול "והזכיר
 בכלל הרחיק" כמו מורה שבה פלגו "זאת האשה חבבה" "ההפריה" וכן כשלא תהיה
 האות במלה הקטנה מאותיות בגד כפת תדגש כמו כן "הלי עשרים שנה" גשגה ואמשך
 גשה ליואשכח: ואם לא יהיה שם מקף לא תדגש "כמו ויעקביוה פעמים" ואבנים יחזני
 חקטן והנה חסגול כדגשות ההולפי טאורי וחיזיק והצירופה לעולם "הוא מה שאמר
 בעל חסרה "כל צעיר וסמך דגש בר מן ארבעה מלבים חולם ושולך וציר" וחיזיק" או כן
 יחזארכתינו "פיערבי" אחר כך ויחזבן ועשה כן השאלה כן פרי גודל לבב יוצא
 מזה הכללי גאה ראה "מי כמוך השני" ידמכאבן עסו גאלה "על שתי כתפות" וסקילר
 באבנים "והענין כדחיק" וראסמיות כל מלה וצירא מאותיות אדול עס מקף
 פרצת עליך מה תריבון" מה תארר" ואבנים נקרא

כדחיק

ובחזר מלה מן

דחיק לרדוף חסלה אשר לפני בגד כפת "והענין
 הוא כשתהיה המלה אשר בסופה חסלה בלתי שרשית בפעל או מכות
 וזה מליל "ויהי חגג אשר לפני חסלה קטן" וזה אותיות בגד
 כפת חסמכות לחתונה ורגשות וכלבד שיהיה העפעס במלה אשר בה אחת מאותיות בגד כפת
 במלך הראשון מהתיבה לח יקרא אתי מרחיק "אבנים אס חסלה ובהא בסוף חסלה חסלה שרשית
 או העפעס במלך השני בהתיבה בעלת חגג כפת חסמכות לה או שלא תהיה חקודה אשר לפני
 והא קטן לא יהיה למלה או דין אתי מרחיק "והדמיון לאשר תבא בהם הוא ככת והעפעס במלך
 וראשון מבגד כפת "ועשית פסח" וזכחת פסח "אל מי דמית ככה יחזמיון לאשר תבא בהם
 והא בפעל "ואעידהבם" ועתה כי צדקתי יוצא מזה הכלל מלאהגת "גם צפור מצאה בית
 חולת חגג כפת ידגשגס בן בוח הכלל "ועשית שם מזבח" למח צמנו השבעה לוי ובהלוי
 בניו "ויצא מצו" וזרעו מושרה לו "אבנים כשתהיה חסלה שרשית לא תדגש או האות הזאת
 אחריה תהיה מבגד כפת או לא תהיה כמו וי" ענה כי "פיד ענה כן" תעשה לכתבה פהים" למח
 חרחלך "ואשר העפעס במלך השני דם מברכך ברוך" ועשית פרוכת נחית בחסדך ינהלך בעוז
 ויצא מזה הכלל גאלה כדורע עמר" לפי קצת הכפדים "עבית כשית" מי כמקד באלים
 וצמח דבר "וראו שהדע שאין לאלי דין אתי מרחיק" כי תבא בי רוח לא יפסיק יבאבך

למען ידון קרא בו ונני מביא לך גיראנא כלם דפויים

כי אלה הכללים וזכרים מספיקים כשתהיה האות מבגד כפת חסמכות לא הוי
 אלא אחת לבר "אבנים כשתהיינה שם שתיים אותיות או יותר מבגד כפת
 סמכות

ודע

לשון למחיים

ממכותיו אתר זר וזנה יחזיקו אל לשם משפטים אחרים והם על ג' פנים' כי דאם אס שתוייה שות
ואותיות דמות' או תהינה כמציא אחר' או משנים מוצאים' ואמנם אס תהינה דמות'
והראשונה שכן בשוא הנה היא הדגש אז' הלא ככר במיש' קטנה בכף איש' ובני דרך נשכח
בכשתנו' וכן כשתהינה ממצא אחר' לא ידמו בפרך' בהכבד בפרעה' ואס הם משני
מוצאים תהינה אז רפועה' ואע"פ שתחזיקה ראשונה בשוא' קדחו כפתים' וזאני כפיך ראל'
כי גדולה השנאה' וכפני שהקד רפועה דומה במכסא לחית' בא כדגש' וחכמה נחבמה אלחין'
קדוה בא בכבודות כבאו ברפה' ובאחזיר' גובריא דגשה בעבור שהיו שלש אותיות כמובן'
מכבד כפת' ואמנם הדתנינו שיהיה דמות הראשונה בשוא' כי בלא אכן תבא ברפה' והיא אשה
בכתוליה' אס לא כדבר י' ויהי בכך' וזהו בכוז דומים' וראוי שתדע עוד שזה שאמרנו
ברפוע' כגד כפת כמזאן על אותיות אזוי יקב' כשיבאו אותיות אזוי אחר אחר' מהטבעה כלבים
אשר תדעם בקרוב' אמנם כשתבאנה על האלף אשר אחר חטא' באלף חטא שוא ורא'
דומיות' לא יהיה להם אז הדין הזה כי תבא אז האלף בבתור' ויהי אכזב שאמרנו' ולכן
תדגשנה אנהיות בגד כפת אחרים' כמו וירא בלק' וירא געל' וירא דור' וזהו חלקם' וכבאן
נשלים מה שראיתיו עוד סדכור באותיות ונעתי' ודבור אלהותנות'

דוארק

הזכר
דאמיט'ס כספ'ר התנועות דעם פארשטענד וועגן דעם האותיות דעם שטאנען
אין אומבאקאנטן הייסט בקריאת דכח' בתנועת האותיות על דרך שד"ה אצל
הקדמונים מדרך העברי' ביימא שאין אנו מברלין גססן באותיות בין הקוף והכף ודנושה י
דבין השית ודתי' דנשהו בין הסמך והצדי' וכו' ואלתס מהאותיות' ב'אין דלמו דבר'ל במבטא בין
דקמץ דפתח זיכיה צרי' וחסנ'ל " וכסמכות דכ"ס אין מברלין בין ו' השתא לשני אלף "
ואין ספק שיש בכל אלף דבר'ל ניכר כמו שכתב דר' עינא בספרו דקמא שאנשי טבריא הם
דצוים' במבטא דלשון בין בכתובים בין בדבור דהמון אנשים ונשים וצפ" ויש להם דבר'לים
פכים באותיות וכתנועות כה שאין בן ליהלם "אחרי זה דאין שנאמן שכדור אותיות דאלפא
ביתא עם חילוף צורותיהן וכן דתנועה לביניהן לאנפולעל צד הקרי' ודודמן ואפ' שנוחה
טהלשון דקדוש דהא הסכמי' מה שאין ראוי להודות ב'י דזה חזק' בקעת דהרסו כתב דרבימז'
בצורת האותיות דתנועות על דרך דהרש' "והאלפ' כתב דעת חדשה בסכת צורת האותיות
בספר צרות" ובפ' ההורה בפרשת ואלה שמות נתן שטעם בסודן כסדר ונמצא אצלם יבוקע
כל זה בספריו למי שירצה העמידה עליו אשר לפי כוונת הקצור לא הכי' אותם כבאן בפני
היותם דעת יחיד " אבל אביא כלל מה שכתב דוד חשבי' המדקדקים בסמות התנועות כיון ברום
ביתם אר' לבין " ואומר שהמדקדקים דקים וסכמי' התנועות אשר לאותיות עם מיני
דחננויות דטבעיות " דזה שנתנוע' הנשמים והכעיים נחלקת לשנים כתיים " אם ישרה ואם
סבבית " ודחננויות ישרה שני מינים אם מדבריו אל הקוף ואם מן הקמץ אל דמרכו ודחננו'
דסבבית היא אשר היא סביב דבר'ו " ואמר שכומו אלה דחננויות דבול' ליה' הם נמצאו כחננוע'
דדבור " דראשונה מהם הייתה גבורה שבכל התנועות במבטא קדאזה הולם " ושמה ממעל
לאותיות דחננויות דהתנועה והשפלה הוא דהזיק ור'ן שמוי' מותה לאותיות " ודחננוע'
האמצעית בין שתי אלף היא חננוע' דפתח שלא עביה אדם כה כל' ודקד' ולא יפלוס'
חזי' לפי זה דחננוע' דחננויות דסבבית שאין ינחפ' ונח' למעלה ולא למטה " ולפי

לשון למדנים

ולפי שמשלח המיוחד והשני קצבים נחיים מקבילים בקי מרומה מברית מן הקצוה אל הקצוה
 אשר עליו יסב הכרור. ונח בעל הלשון להורות על זאת התנועה קראו ישר. ומן הראוי
 היה לשמוע באמצע האותיות כפי רסרר הקודם אבל הנה קו בתוך האותיות היה מכליל
 אבותיהם לפיכך השמיעו מהם מקום ושמו מחמת האותיות. ואמנם לא שמוהו לפעולה מן
 כונו שלא יתערב עם הרפה. ולזה מצאו שהשמים הטבעיים המתנועעים בתנועה הושרה הם
 ארבעה. והשנים מהם פנויים אל המקיף והשנים האחרים פנויים אל המרכז. ומן הפנויים אל
 המקיף האחד מהם הוא פנה אליו בחזלט. והשני פנה אליו בהצטרפות. ולפי שכבר הניח
 נקודות ימין ואלו הם פנויים אל המקיף ואל המרכז בחזלט אשר הם החולם החזק. והניח
 אחריו אל נקודות שתי תנועות אחרות לרמז אל השנים האחרים והם תנועות השורק והצרי
 כי השורק רומז לתנועה הקלה בהצטרפות ולכן שמוהו באמצע האות. והצרי הוא רומז
 לתנועה הכבדה בהצטרפות ולכן שמוהו למטה. ואמנם לא שמוהו באמצע השפל מחמתיות
 כונו שלא יתערב עם השורק. ולשלא יתחלף בחזק וסוף בנקודה ושמוהו שתי נקודות
 במקור החזק. ולפי שהיה זה כן באבותיהם שתי תנועות העליונות רצוני החולם והשורק
 אנתמית וזו לא לפי שולמאות כמו לא תעבורי מהם בשורק מקום חולם. וכן ישור צהרים
 וישפוטוהם. וזו למרכזים. ובאוגם כן השתים השפלות. רצוני החזק והצרי זה תחת זה
 פעמים רבות. השתשין. והעל תעיל. אשר תדע כי זה בשלמות במקום בפעלים כע"ה
 נהיה בכל מערב ארץ ישמעאל אינם מדבילים המבטא בין החולם והשורק ולא בין החזק
 והצרי. ע"ה שהמפרים הכל יבקיאם בנקודת הסמל לפנים אלה התנועות כל אחת בחברתה
 בפערים והיורה על שבראשונה היו תנועות והם קרובות במבטא ונשתבשו בהן. ועוד מצאו
 בתנועות המצא תנועה אחת מורכבת מהישרה והסבוכית והיא התנועה החלונית. ומצאו
 תנועות הקץ ורומה אלה. ולכן שמוהו מורכבת מקו ונקודה להורות על חבר אלה השתים
 והתנועות בה. ובארצות אשכנז הם בקואים בקריאה העד היום. ולפי שבראשית אלה התנועות
 מצאנוהו רצוני כחמש התנועות אשר הן כל המכרות וזוהי הפתח יש בהן צורך לרבוין בלי ה
 הדבורה לבטא כהן. לכן קראו לאלה חמש בייחוד מליכים. ולעולם או ברוב יבא אחריהן נח
 נח שאין בן בפתח כי כפי ישיהו הראשונה מפתחת וזה יבטא בו ולכן קראוהו כן. ועוד מצאו
 בתנועה הסבוכית מיני חיים התנועה הכללית אשר היא סביב המרכז. והתנועה החלקית אשר
 נח. לגלגל הקפה שאינם סובבים סביב המרכז ולכן נתייך עוד בעל הלשון תנועה תורה עליוה
 במבטא והוא תנועת הסג' ונקראת גם כן פתח קטן. ואמנם לא שם סימנוקו אחד קטן לשלא
 יתחלף בפתח הגדול אבל נתן סימנו של נקודות כדמות משולש לרמז על פשיטות התנועה
 הצבוכית כמו שהמשולש היא התנועה העתירה פשוטה שבכל מיני תכונות וזוהי העגולה
 וזה הפתח והוא הקרא פתח גדול. והסג' הוא הקרא פתח קטן. עס וחמש התנועות
 הנזכרות והן החולם והשורק והצרי והקרא גם כן ק"ץ קטן. והחזק גם כן שבע תנועות
 אשר במלאכת השיר בקראים שבעה מליכים. אבל במלאכת הלשון לא יקראו מליכים כי אם
 לחישה הנזכרים מהם מאדירה כשהימ'ות אשר הם הפתוחות היותם. ודע כי לא יקראו אלה
 מליכים עד שיכתב אחריהן והוא הראוי להמשך אחריהן או שיהיה במלאכה כי בשלא נבא
 אחריו נבטא נבטא אונסתר לא יקראו מליכים. ועוד נשתמשו בתנועות אחרות קטנות

קראת משפחות לאלה. וזה כשלא תוכל לכתב פשלות נדירות מפני מיעוט
 מדגש או שוא אשר תדע אחרת. ושימו אז במקום הדורס קמץ עם שוא וקרא אצלם קמץ
 וקף. ובמקום השורקבא באו אשר ווא וקרא נכמן מלך כשלא יוכל להמשיך בנחות ושימו
 שיש נקודות רצופות מ'ל' ל'כ' וקרא קבץ שפתים. ובמקום הקץ כשלא ימשיך
 בנחות ושימו פתח גדול. ובמקום הציר ושימו סגול. ואמנם מקום הדורקלא שמו תנועה
 אחרת אך אמרו שהוא מלך כביא עמו יוד ומשך ואם אין לא יחיה. ולהבין זה אמר
 שתנועה אחת בעצמה תתחיל ב' ח' ו' האותיות הבאות אחריה בנחות ודמיון. כיוצא אם
 תבא דם אות וקושה אחר החולם וזה לחק הדגש לא תוכל לבטא החולם בנחות אם לא תבא
 המלה מל' ע'ל כ'א ודעם מאריך התנועה בנחות. אבל בכא חמלה מרע הוא בלתי אפשר
 ה'כן והכרח בעל השון להיות אנהן התנועות הקצרות שיערן במקום התנועות הגדולות שהם
 דמ' כים ל'ט לא יפסד סדר דבור והתחיל והכנה. והוא אם כן בקו ובלל שנתנו ודמיון
 שאחר מלך המלכים לא יבא דגש אם לא תהיה המלה מ' ע'ל דמיון בחולם ודמיון נזול
 ולא יכול. ואחר הקמץ כל המהויבה ושמה. ואחר הצל' כישראל חרלו חולתם ויצאמוח
 הכל' ויהיו שניהם ערומים. אתה לנחות בני ישראל. ע'ל כמן יוסב. לנדר חילול. וכן
 כל כתיב שבקרא. וזה ראוי שתרע שבכל מקום שהמצא בכתוב נקודות אלה המלכים
 שיש להן להאריך תנועתם כדי שיעבר ונחזקמשך אחריהם אלא כשיבא השעם באות שבעדם
 כי אז תשפיל קריאת התנועה הגדולה ותעמד בתנועה בעלת השעם. ואף על פי שתחת
 פותחנות הקצרות. והמשל בזה זכרתי לך ב'ל' שהשעם בבקף. אף על פי שבאח בתנועה
 קצרה נשפיל קריאת ה' ל' כעלת התנועה הגדולה ונעמיד התנועה הקצרה וכן כל כיוצא בזה.
 אבל אם יבא השעם דרוק מהאחר שהוא בעלת התנועה הגדולה. וזהו יעמידה בנחות.
 והמשל בזה זכרתי כי עכב חיות. ושברת את דקיו. מראשית השנה. מראשית דגלע
 ב'ל' שהשעם בכל אלה יבא דרוק מתחת הגדולה יעמידה וראו דין בכל כדומה לזה.
 ונשתבא התנועה הקצרה על אות גרונות תעמיד מעמד התנועה הגדולה כמראה החילותי תת
 לפניה. כי אתה תעמיד הוא אף על פי שהוא פתוח מפני חילת שהוא גרונות. וכן דמיון
 כיום מדן. חזקם עיניו בראש. ואמורבית יעקב. שרפת החטאת. כי בעין אראת
 וזולתם.

ואחר

שידעת מה שהוא הכרחי לדעתו משמש התנועות ראוי שהדע עוד כי בעל
 השון חציא עוד שתי נקודות עומדו ועל גבו להשתמש בהן בנחלות
 התנועות ובמספרן ה' ל' ו' האותיות הצרכות לכך וקרא אותן שוא וזוא אינר תנועה. וראות
 על זה כיוצא למצא וחיובי בתיבה מהותיות בלתי נסמך אל זולתו מהתנועות. וראות
 הסבה בקרא אצל המסורדים עכב. ועוד קראו חסוף לפי שהוא תנועה בלתי שלמה לא
 תתעכב קריאהו כמכתא. וזהו שלוש שפטים רבים. כיוצא לפעמים יבא לבדו ולפעם
 יבא מחובר עם תנועות אחרות. וזאת צוה א' רבן יתחבר הן פתח גדול והקטן והקמץ
 ופעמים יבא עם תנועה או זולתו. וזה קריאתו קשתנה בכאול לבדו. וכבאו עם תנועה
 וכבאו על אות גרונות עם תנועה או זולתו. וכבאו על ח' עם תנועה או זולתו. וכבאו
 אחר אחר מן השמות מלכים. וכבאו באמצע התיבות. וכבאו בשוא אחר עומד באמצע

לשון למידים

תגאלתי ונא אתה ללוא אכירי לך הראוי והשגור " ותבא תמורת העין מתאב את נאון
עקב שהוא כמולדת עני. והוא תבא תמורת הארץ " והוא פרא שדינו הנאון " כיד דוד
עבדי " ואלו את עמי ישראל " כמו אשיר " והעין תבא תמורת הארץ " מדעוהו כדורת
שהוא " כמו פראו " ותמורת העין כעו ארובאו " ודגון דו לו " ודוהו תבא תמורת העין
" כמאכלהו ודוהו כעו מענין בעתה "

חלופי ניקב

הקב באה תמורת דגמל במי " ולסמך בל מעינו שדענו ד' סגור
וכנה אשר נשקע ימין " במונה " והקב באה תמורת הקב " במלת
חקק משלים שהוא כמו פיתח את הוה " " ובאה תמורת דגמל במלת " ויציק את ארנן
וארליס שהוא כמו ויצני " וכן תרגם ונתן ואקיס "

חלופי דמלגת

באה תמורת אהיה תני במלת דדמלגת ובאה תמורת התי
במלת מה צדק למדו צדק " וכן תמורת הלמד כנשכה " שהיא
כמו לשכה " וכן נעול מעין גנים שהוא כמו גל נעול מעין גלים מן גלות מים " ותמורת הלם
בחשין וסעורין לקץ חשין " ובאה תמורת ה' ככפ " שיעב וראוי בפרש' וענה אלים
באלמנה שהוא כמו בארנותו "

חלופי זסצרס

מצאנו דמורה אחת ופעם ב' ופעם בסמך " ופעם בצדו " יע"ו
חסדים " ופעם באדכים " ע"ן לביכיל " ובאה תמורת
העין כיומך וכו' שהוא מענין חפון ותמורת בסמך סעול וזאסן שהוא מן חסמספס
והש"ן תמורת הצדו " צ"ב כשמים שחק " והש"ן תמורת הש"ן כנחן והכל במדומים " והעין
תמורת הצדו " ע"ו מעט מדע " ותמורת דרש כמראה חזק שהוא כמו וזרס
באה תמורת תמורת דפס כדמו שלם יכור שהוא מן צור נתן "

חלופי בומך

ודפס תמורת חכית על גבי מדין קרה " שהוא כמו על גבי נפת
ברוחך שהוא מושב רוח " וזבס תמורת דגון " כמוך תקברס "

וראבנם

תמורת התמורה היא אשר לך לעמוד על יסוד שלימות כי אם אחר
דעתך שער דפלים " אבל בתלמים בבאן מפני הסמך ודבור
מאתיות מהמעות " וכבר דעת שיש לך לקח ודבריהם אלה דרך הצעה עד שרדע מה
שהוא הנדח " דעתו חפץ אותו כדמו " ודעתו חפץ באמקס הקמץ במלת כמו צאנא אותו
השורק באמקס וזלס במלת לשור צדדים " אל תעזר ימין " וירקושמה " זמקס חבץ
כדור גדול בלא קמץ " וזמקס באמקס דפס " כדור פניו זמקס חתירקס שבו אותם
זמקס הסגול נראה אתה " דאשעה בחוקי " ודפס באמקס הסגול בשלם אלה
לשאת הדבר עמו " זמקס חתירק כחל עני " ומק חלץ באינא הכרל יכדילי " והעין
מקס חתירק אשר דרתינו " זמקס חקץ צעיר דרס " איה המעלם מים " וחחיק בא
מקס חפתח " וגלגל כספה " ותגדילי ותקדשתי " זמקס הסגול ופרשכס כפיכס
זמקס השורק " שם בארון " ופתח שערך תמיד " זמקס חרין וין ישפה " וזין ערבו
וחסגול בא מקס חפתח פן אכלך בדרך שכל אדם הארץ אפר " זמקס חתירק אשר נפץ
פורי " והוא מקס חתירק וידרכל את לשונם " וידבקו המה " רכח תעשנה " וידבק
וחסגול במלת תאמר פתי " ואו בא חלץ גם כן מקס הסגול וזהו חלף האומר שהוא מבחינה על
אבל

לשון למודים

אבל לרעתה הנה סדא מוכנין הדגוש "ואו בארצה" תמורה הפתח והראוי הארצו" וקסום
וקסין לכל העם ונמצאים בשושן העיר

השער

הב בפעלים למיניהם, וזהו השער יתחלק ראשונה לארבעה חלקים
והחלק הראשון יתבאר בו שמשי כל הפעלים השלמים "והחלק
השני יתבאר בו שמשי כל הפעלים החסרים, והחלק השלישי יתבאר בו שמשי כל הפעלים
דוברים, והחלק הרביעי יתבאר בו שמשי כל הפעלים הכפולים, וזהו החלק הראשון יתחלק
ל"א פרקים" ה' פרקים הראשונים מהם הם בהצעות כוללות ושדשים לכל חלקי הפעלים
וה' פרקים השניים הם בשמש בנימי הפעלים השלמים.

והפרק

הא' מה החלק יודיע הסבה אשר בעבורה הניח בעל הלשון כל שרשי
הפעלים משלש אותיות ולא פחות מכן. ויודיע גם כן מהו דבר צה אצל
המדקדקים בגיות והחסרון והכפל.

הפרק

השני יתן הסבה אשר חייבה להכפל הלשון לרביע בפעלים בנינים מתחלפים
ויודיע עם זה מהו דבר צה אצל המדקדקים בפעלים העומדים והנמצאים
הז' יודיע איך ישמשו אלף הכנינו בגזר אשר ישתפז בהן מצד שמשיהן
המיוחד בעמידה והיצאה.

הפרק

הד' יתן סבה למספר חלקי הפעלים וסודורם בקרימה והאזכור
החמישי בבנין הקל.

הפרק

הפרק

הפרק

החשי הפעל הדגוש ה' בבנין הפעל ה' בבנין פועל
הכבר וזא הנקרא אצל האחרת הפועל ה
בבנין נפעל ה' בבנין והפעל ה' הוא בפעלים
והרביעים ה' הראשון כבר נתבאר ב

בחכמת המספר כי שנינו שאין יתחלפו בסדר כבודם בשני דרכים אם שיקדים ואם לאו
שיקדים ואחר אליו והנה יתבאר שתי אזהרות אלה בית דרך משל לא תוכל
להחליף אופן הרכבת כי אם כשהקדים הא' ל' ותניא א' או שתקדים ב' ל' ותניא ב' א'
ונתבאר גם כן לשם כי ודככתג אותה תעדיף בג' כפלי ודרכבה הראשונה אשר הם אופנים
מודרכבה והנה יתבאר שתי דרכי א' אותה א' ב' תוכל לרביב אותן בו אופנים והם אבג
אגכ ב'גא גא' גכ' וד' וזאת כתוספת אות אחת נותספו ארבעה פנים מודרכבה
ואם תוסיף אות אחרת ותוספו אופני הדרכבה בארבעה כפלי ודככת השלש אותיות וכן אל
כלת תכלית "ואחר זאת הדקדוקה תדע כי כשרצו בעל הלשון להניח השמים מאותו ידמו
בהם אל חלקי הדבר, ראה שאם יעשה הדרכבה משתי אותיות לבד לא יהיה מספיק להורות עם
חלופי הרכבתן על כל חלקי הדבר כחשמי הפעל למיניה ואם היה מצרף עם אחת והדרכב
חלופי השבע חמעות שכבר ידעת, ולכן ראה שכן הדבר והראוי להקנות הלשון ויפיע להניח
שרשי הפעלים והחלק הרביעי מהשמות משלש שלש אותיות כי בהתחלפות אותיות האלפא
ביתא עם התחלפות הדרכבה יעלה אל מספר מספיק לכל דבר צה אליו בזה דכונה "הפי
שודכבה כזאת היתה מספקת לא דרכיב ארבע אותיות שרשיות כי אם במקומות מעט, ואולי
שחם לשם שטות או פעלים מדרבנים גבו שאמרו בהם רבים "וזהו הלשון בעל הלשון מחלקי

דשון למדים

מזליק ודרכה אותם אשר ישר בעיניו ואי טלקח מהם יותר ממצא אצלנו חיים כי גזיר
 דמות מצאנו בספרי המשנה בלתי נמצאות בספרי המקרא ודנה הדקדקים בשרצו לתת
 דמיון לאלה השלש אותיות היסודיות בכל הגזירות נתנו אותן באותיות פעל לפי שכל הדקדקים
 אשר ידוע עליהם הפעולות הם כלם פעולות או הפעולות וקראו לשון מכלת שמר פא
 הפעל לפי שמדרגת המכלת שמר מדרגת הפא מכלת פעל וקראו לשון מכלת שמר עין
 הפעל לפי שמדרגת הכמין מדרגת העין מכלת פעל וקראו לרש"י מן מלה שמר למד הפעל
 לפי שמדרגת המדרגת המלמד מכלת פעל ודנה הרמב"ם חזק עטו כמובן לאותיות השרשיות
 אשר בשמות ואמנם באלהם בחשאלה

נחכה

הפעלים נחלקים צד כתיבת אותיות השרשיות לארבעה סוגים והם שלמים
 וחסרים ונחים וכפולים ודנה בשהכאנה בגזירה מכל האותיות השרשיות
 בגזירות תמיד במבטא בכל אופני שמר שיה בגזרת שמר דם אשר האותיות השרשיות ממנה לא
 תפולנה לעולם בפעלים העובדים והעתיקים וקראו לפעלים אשר באו בגזירה כזאת פעלים
 שלמים ואולם כשתחסר אות מהגזירה בחלק מהמשמשים הפעל ודנה הפעלים רבניים על
 אותה הגזירה אז אינם שלמים אבל יהיו חסרים או נחים והתבאר בין שני אלה רצוני ונחים
 וחסרים ודא שאם יבא דגש תמורת האות ונפלה בשאר אותיות הפעל יקרא הפעל ודא אז
 מחדשים ואולם אם לא יבא דגש במקום האות הנפלה אבל שמונת המורות תמשיכה
 מתנועות המלכים אשר ידעת וקראו הפעל ודא מידחים ודמיון לפעלים וחסרים מלה
 שבאו בגזירה נפל אונס כי אתה בשתאמר העובדים מאלה הגזירות לא תחסר מהבטא אחת
 מהן ואולם כשתאמר העובדים מהם תאמר בגזירת נפל אפול יפול בגזירת נסע אסע יסע
 וכן ודא שפאם גל מאלה השתי גזירות נפלה בעתידים ושתחידים בעתידים ודנה על
 חסרון הפעל אשר היה חסר ודא כי חסר בהם אפול יפול ואנסע ינסע אלובאו שלמים
 במשפטים ודמיון לפעלים ונחים מה שגזירות ידוע אידע כי אלה השלש אותיות
 השרשיות לא תחסרנה כמובן בעובדים ואולם בעתידים מהם תחסר חוד שהיא פה הפעל
 ותאמר אל ידוע ידע אבל לא תחסר המורה פא הפעל הנפלה דגש בעין הפעל כמו
 שעשור החסרים אלא ודא כי באותיות הנוספות המורות על העתידים צרי אשר ודא מליד
 נחות כמו שידעת בכתיבה ולכן קראו לפעלים כאלה פעלים נחים עוד נבדלו וחסרים
 מנחים בדרך אחר ודא כי הפעלים החסרים לא תחסר בהם כי אם פא הפעל לבד חוץ
 מגזירת נחן שתחסר בה למד הפעל ואין דומה להם כן ואמנם הפעלים ונחים ודנה ודנה
 איפשר לראות בהם בכל אותיות הגזירה רצוני שיש פעלים נחים ונחים ודנה ודנה
 אולם כתיבא כבר ידעת אותם ודנה ודנה וקראו כל הפעלים אשר תמות בהם עין הפעל
 במקום שיש לראות ששרשן שות ובאותיות העין בלבד קמץ הפא וכן כלם שבהם
 ודנה מה שחזר למד הם אותם אשר לא תורגש בהם לבד הפעל במבטא כמו בנה פנה קנה
 ביהא בכל אלה לא תורגש במבטא אבל כשתורגש ודא בגזירה מה משפחה כמו השלמים
 במלת נכה לבי במלה כשרי שאלה משפטים כמו שמר ולכן תמצעין הפעל בהם פתוחה
 מה שלא תמצא בכמה קטנות ודנה כי הם יבאו קמץ העין והגזירות על נחות ודנה ודנה
 חלמ מכין שאר הנחים יש בחיות ודנה כי בגזירות אשר למד הפעל שלמים היא ודנה נח
 באלה שאמרנו וקראו אותם הדקדקים נחיים למד בסתם ואולם אותן אשר למד הפעל של

לשון לברורים

חלף אלף בגזרות מצא קרא ברא ודומיהם אעפ שנתות בן למד ופעל במבן לא יקראו אותך
 נחות הלמד בכתם אבל יקראם בעלות האלף לפי שנתות האלף אינה נחותה הוא . וזה כי
 בשתאמר מבעליו וזהו הפעל העכר מרבים ונסתרי . תאמר אותו בנחות הוא כי אתה תאמר
 במ פנו קנו . אבל בעל האלף כי באו כמז השלמים . בתאמר בראו קראו ודומיהם . וכמו בן
 בשמות הפועל לסתאמר עושים כוונות כחעלם הוא . ולא תעלה האלף בכתם כי אתה תאמר
 בראו קראו . ועוד תדע בשער הנשים והקדמו אשר יפאז בעל והאלף כבעל והדאובות
 שפעל שאתיות אדני עהד נחות לא ככל מקום מהגדרה אשר יבאזכו נחות . כי
 האלף לא תנח כסתהיה עין הפעל כי כנחות שאר שאל שאנחותה לא תנח
 בן האלף לעולם . וכן לא תנח תרא כי אם בהיותה למב הפעל לכך . כי כשתהיה פא הפעל
 או עין הפעל לא תנח לעולם . ואם תשובנו ממלתו לך איש וחברך לאמר כי שרשם הלק
 תשאכב כנחות בהם הוא עס היתה פא הפעל . ואמר כי כבה הסכימו שנוי המדקדקים כי אין
 שרש וילך ותלך וחבריהם הלך כי אם ילך . כי העתידים אשר באו ממנו ותלך באו בהראות
 הפא במה הקדסם אהלך ואימו ואחד להם בני עהלך . והעד דנאבן על כי שרש אלה ובהם
 בואת הגדרה האב ילד ולא בואת האם מלת הילכי את הילך הזה . כי בא במשקל והיניקוהו
 ואחר ששרשו היניקוהו ונקייה שרש הילכי ילך בברכה . וזה הילך לא תנח . לאלם
 כי אם בהיותה פא הפעל או עין הפעל . כי אם אפשר לה להיותה למד הפעל . וזהו לא תהיה
 לעולם לא פא הפעל ולא למד הפעל . והסבה בזה כוונת שלא תתחלפנה אלה האותיות בכוונת
 בסוף הגדרות עם אותיות הכתמים . וזהו אם מצאנו אין לחורו . נאמר כי ודאבו תכחז יוד
 פן ילך . ואם מצאנו שלל היתילא שלותו . והוא כהם תמור לא כי שרש שלה וזהו תכל וזה
 הוא שאל להיות נתי הפא כי אם מאותיות אלף וילך . ולא נחית למב כי אם מאותיות אלף והוא
 ודע כי לא ככל מקום שהיה האלף פא הפעל תהיה הגדרה במצי הפא . כי כשתהיה ששהיה עין
 הפעל אחת מאותיות ואז אילך לא תנח אז האלף כמציאות את אויבך . מה יתאונן אדם
 לא אצתי מרעה . ולא אץ לבא . כי אדוני עיני שולתם . תסכל אז חתנאי נמצא נחיתה לא
 תנח האלף בהם כגדרות אבל אחר אדם והלם אלא שכאלה אפשרה לרעות אותה כפעל מה
 מהפעלים העתידים מכלל עשהוהם . שלא נעשהוה כגדרות הראשונות . וכן לא ככל מקו
 שתהיה ודא עין הפעל תהיה הגדרה נוח כי כבר מצאנו כהם על משקל השלמים כי נוע אדון
 ויגוע וימתחולתם . ואולם חילוק בהיותה פא הפעל תנח לעולם כפעלים אשר לא תהיה עין
 הפעל דגוש בהם כי אז לא תנח חילוק בשום פעל כפעלים ותבא בשלמים . וזהו
 במספר האותיות אשר תחסרנה בגזרות בהיותן פא הפעל ישדעות חלוקות בין
 המדקדקים . ישימי שאמר שמספר האותיות אשר נראה אותן שבאו בתשלום הגשון שלש
 אותיות שחן ודון וזהו למד . ואולם חילוק אחר שכאלה חסרה בנו . תיבן יעקיער כי אעדי
 פחם ויעקיע שמך . יעב בגזרות עמים . בשרם אצרך כבשן . ואולם הדין כבר ידעת חסרתה .
 ואולם הלמד אמר שהוא חסרה במדרגת הלק כשיאמר כמדרגת קור וזהו חסר . קחת כמר
 קחת כמר ויקח אחת מצעותיו ואקח אותה לראשה . ושימי שאמר כי שלא תבא אות חסרה
 לעולם כי אם הדין וכי לא תחסר אות חילוק בלתי . אבל הדגש באותן חסרות כא המדרגות
 שכן נקמנות לפי דעת אלה תחת סגן דנחות ולא תחת חסרון . ומה שאמרנו מהסרון הלמד גם
 נסבן מדענים עליהם בשגזרות ויקחולקו . הם ב ב

לשון למודים

חס משני ישישים בענין אחד, וישרש יקח ויאמרו לא לקח, ומה דעת ר' נחמיה חלה
 דח' אבן שאמר, וכמו שרש וילך הוא ילך, ואעפ"י ש' א נמצא פועל עבר מזה השרש בכה
 דוא שרש ויקח נקח, ואם לא נמצא פועל עבר במה, והנה' יורה דבר קרק חשב שכבר בא
 אות ה' למד חסר בזה גזרת לקח והוא במלת שני כפירי סתקו, שרפי דעתו חסר ו' לומר
 בלתי עומדת מלת עות כפירים, וה' אבן חשיב על חביו שרש נתעו ואתה ובי דוא מענין
 יתעו לבי אבן ואמר כי מלת נתעו שבא' כפירים לא אל השנים ויפח פירש, ודע שלא
 כל גזרה שתהיה דפא שלהן תכנה מחסרים כי תהא יש בכאן גזרות שפאיהן האנון וכספטן
 משפט השלמים, והן כל הגזרות אשר חקין שלהן היא אות גרונ' כמו נאס נאף כנס נער וזולת
 וזולת גזרות נחם כי מצאנו דפא על דרך דגושיה' מחדשים כמלת בי נחם אל
 אכנת וכולהו "

ואמר

שירעת מזה וצריעה אצל רמז קקים באמרם גזרה פלגית היא הסרוא
 נחה יקל עליך לדעת מזה וצריעה אצלם באמרם גזרה זו היא חסרת הפא
 ונתת ה' למד או שח' אמת הקצות או חסרת הקצות או כחת העין והלכ' דהוא כי גזרות אשר
 פאיהן האנון, ולמד עין היא אלף או ה' תקראן בשם חסרות הפא וזכות הלכ' חסר כמ' וזהו
 דמור, ועל דמור חסר, בשוגר יתום, כי שרש אלה נשה נוח, וגזרות אשר פאיהן למריהן
 באחד הן מהאמות דגזרות כפ' אודה את יי, אשר ירית, תוגען נפשי, שרש אלה יד ירח
 יגה תקראן בשם נחות הקצות, וזכה מלת נתן באה חסרת הפא והלכ' כמלת תת פחדך
 דהיא לברה באה חסרת הקצות, ומלת ויבא אברהם יקראה נחת העין והלכ' כי שרש בוא
 נכן ואם וצריעה אביה, ולא תקרא דארץ, ודרכות להם מזה המין

ואמנם

הפעלים דכפולים הם אותם אשר תבאנה בים שתיס אותיות מדמויות
 דוכות, וכבר יבא דמיון זהו בפאיהן כמו וישיתם את האיתם
 וישתיד ויעליך דאין עוד זולתם בפעלים, וכא' בעין והלכ', כמו אוריד ארור ויסתב
 עיר, ומין חוגג, ויבא בפאיהן כמו ושלטת את גבול ארצך, ושרשך מארץ חיים, והנה
 דמיון דראשון השלישי אף להם משפט מיוחד נבדל מהשלמים, ואולם דמיון השני נהג דוא
 דנקרא בייחוד בשם בעלי דכפ' אשר תשמע שמעיהם בעקמותם בעזרת האל

הפרק

השני כבר ידעת מה הוא וצריעה אצל החכם בגדר הפועל, במה שאמר שרוא
 מלה מורה בהסכמה על ענין ועל זמן אותו הענין, ואולם קצת דבר דקיקס גדר
 דפועל בשווא מורה על הירוש העצם למקרה על זמן וזולת הפועל, והוא דמ' מצאח
 דגדר יתר נכון מגדר החכם, ואסבור שרוא גדר או רשם חסר לפי שהוא בלתי מליל לפעלים
 אשר חושאלי אל דבר קריא ואל העודדים אשר באו מחסרים בכתוב, כמו דבר אור, וזה
 כחשך, באחק, כי באקצו, ותכסי פלגות, תבא תפלות, וגדר החכם הוא כולל לכל
 אלה ואעפ"י שהם נאמרים בהשאלה וכשניה, וראוי שתדע כי כל פעל אשר יפעלו פועל
 כה' א' ילשמויות דפועל דהוא יפעל אותו בעצמו או כזולתו, ואשר יפעלו כזולתו לא
 ילשמו כן מדיוות דפועל אותו באמצעי, או כאלה אמצעי, ולפי זה היה מדוברת לבעל
 חלשין ולבני אופנים וצורדים מתחלשים באשר ידובר בהם כל אחד מאלה החלקים, כיוון
 כבר על הלשון להיות בגמלים אשר ערו עליהם אם יבאו דברים כלם באופן אחד

ד'טון ד'מרים

וזכר בזה אנשים ששחקו אותם בנינים רפי שמים יבנה כל אחד מאלו הדיבור אשר
 ידובר בהם "רפי הברכה והחלוקה הזכרת לא היה לו רצות כי אם שלשה בנינים בלבד אבל
 לפי שבכל מין ומין מאלה יש בחיות אחרות אשר תרעם בקרב דניח ששה שנים בנינים
 לכל חלק מהם "דוגה משקל יהושע בנינים המאלה אנם הבנין הראשון הוא כח שבא על
 משקל "אמר "סדר זכר" וקראו לוה וקדקדקיס בנין קל "ומשקל הבנין השני הוא און
 וחזק "תקן" וקראו אל זה בנין פעל דרגוש "ומשקל הבנין השלישי הוא השלוק חשבוס
 חפיד וקראו לוה הבנין הפעיל "ומשקל הבנין הרביעי הוא בנין וחלל "עויל" וקראו
 לוה הבנין פעל הבכור "והאחרונים יקראו פעל מרובע "ומשקל הבנין החמישי נשבר
 נשבר נפקד וקראו בנין הפעל "ומשקל הבנין הששי הוא החלף והחפלי וקראו
 בנין הפעל "דבר שני הבנינים הראשונים מהם הנחל להיות על הפעל דעשה בזה
 בזולת אמצעי "זהם הבנין הקל ודרגוש "השנים האחרים שהם בנין הפעל והפעל המרובע
 "הנחל להיות על הפעל דעשה באלו באמצעי "הפעל וההפעל הנחל להיות על
 הפעל אשר יפעלו הפועל בעצמו "דגה החלוקה הזאת הביא אותה האמר כפרק"א מספר
 דוגה ישנו לפי דעתו בשימש אחד בנין הפעל והפעל דעשה רצונו על הפעל דעשה
 בזולתו באמצעי

ד'אשר

ראוי שתדעו הוא שראשית המוקדקים והכיוו בראיות צודקות שה
 שנה ובנין הפעל המרובע לא יתכן כי אם כגזרות שלא היה אפשר
 להשתמש בהן הסוף בפעל דרגוש והן הנחל אשר עין הפעל הנחל להיות דרגוש והנחל
 במדרגה התנועה והנחל אשר הם מקבילים "וכשראה בעל השון שהדגשן והנחל שיפשו
 לבא באלה הדעות המדרגות אות אחת נוספת וזה בשביל למד הפועל דעשה מה בנין בפועל עומד
 אשר הוא הפועל המרובע "הנחל על זה כי לא נמצא ממנו בגזרת השלמות כי אם שנים
 ד' לפי דעת ד'אבן אבן אחד במדרגת במקביל "הנה כגזרות נחל הפועל אבן אבן אבן
 ד' למאן יאמרו עוד הסבא הזאת בשענה אחרת והיא גסכן צודקת "זה שבנין הפעל כבוא
 בפעל השלם כי אדרגוש העין כמו שבא בהספד דרגוש ואולם כאשר בא בנין הפועל דבלי
 מקבילים דרגוש בפועל כמו כן למד הפועל כאשר עשו בפועל המרובע ולא עוד אלא שבא על
 משקל בעצמו לא יתחלף ממנו כי אם באותיות הנוספות לבנין הפעל בלבד "וזה כי אתה
 תאמר מן וזה היות על זה הפועל לקטם והתקטם וכן בכל הפועלים אשר יבאו נחל הפועל
 ואחר שדבר כן לא ישמש הבנין והוא כי אם שמש פעל דרגוש בלבד ולא שוב עשה האמר
 ליוונו עם שמש בנין הפועל "דוגה ודרקסר להבנים כמספר הבנינים שנים אחרים וזה אשר
 לא הזכיר שם פועלים מרובין ודרגוש ודרגויל וקראו הפועל והפעל וכל האבנים אחרים
 שראוי להשיג בדבריהם הפשוט בזה והכיוו כי שני אלה לא טאות שיעשו מהם בנינים כפי
 עצמם אחד שהם פעולים המיד מיד אחרים ואין בהם כל חלקי שאר הבנינים כבדשתע
ד'ראוי שתדע שיש פועלות שחלמה עם דעת דרגון לכלי ותמעה לכד מכלי שתצא
 הפועל והוא אל פעול אופעולים בחזק לגוף הפועל אותן "ואלהן כל המדע
 דאפעת אשר הן ממאמר יומצב האמה הדרבנה מהנחל והתפסות כמו וילך איש ויצא יעקב
 ויעל משה וידר גשן "וישכב במקום וישישן ויחלום" ויקץ כישן" ויחכם מכל הארץ

לשון למדנים

האדם ידע וראה נכס וכלה רבות ויש פעולות שלא תשלמנה עמו ופעולתו יצאן לברא
 התנעף כלבד סבל יצא את אל פעולים מחוץ כמו ואוכל ככל ארעו צאך אשמוד וזה
 חמין וראשון מאלה הפעולים יקראו המדקקים פעילים שומדים או בודדים ולמין השני
 יקראו פעילים יצאים או ממתעברים וראוי שתדע שכל הפעילים העומדים אמנם חתנה
 בעצמם וראשונה לשמש הבין הקל והנהאם ישתמשו בהם שאר הבנים יצונו בנן ודגוש
 הצדק והדמיון והאכזר וההשאלה ועל בן באומה מעשים כשומע שזה ואמנם הבין
 הדגוש בגזירות השלמות והפעול מרובע במהות ישמשו בראשונה וכעצמות שימשו הפעילים
 והיצאים לשני והנה הבין הפעיל שמש בעצמו וראשונה שימשו הפעילים והיצאים לשלישי
 ולא ושתהף בהעצמו ולהכניסם בשניות ועל המעש ואמנם הבין הפעיל והתפעל בהם כמות
 הכל הומה להיות על הפעל אשר יפעל והתפעל בעצמו על שיהיה הפעל מצדו ותתפעל מצדו
 ולכן יבא המיד או מרוב גם הגזירות אשר היוצאות בשני שיוכן והתחלפות אשר בין
 אלו חשני בנינים ובין הפעל הקל כבאום עסקאות העומדות והבין תחלה התפעל מן הפעל
 בשותף אחר על חסוקה הפעולות יותר מן הפעל תעורר לו שגולה כשהוא לפעמים מתקנה
 ומדמה על מעשה היות הדבר בהפך מה שיתראה ממנו כמו שימשו עשרותיו כל בתרשנו
 הדן רב והולת אלה אשר תדעם במקום כעזרת האל

הפרק הנ

ואת שתרע שגזירות רבות מתקרא אשתמש בהם והמקובל בבנים היכה
 ויש גזירות לא נמצא שישמש בהן והתוכן כי אם כבין אחד לבר ואמנם
 הגזירות אשר באדבהן בנינים הרבהן גזירות פקד ידע שכל מעש שבאו באלה הגזירות הבנים
 כלם כמו שכתב הדרש ואשר לא נמצא מהם שבאו כי אם כבין אחד הן גזירות ארץ וזה הפקד
 כי אלה לא נמצא מהם שבאו כי אם כבין הקל לבר וכן וקלל שלא באו אלא עם הדגוש
 והשליך חשבים שלא באו אלא עם החפז וכן שאר הבנים נמצאים בגזירות מיוחדות
 וזהו המלות והגזירות לבין בן לא שיעזר בהבתם ששבע הגזירות עזר ולא אופי שמושה
 אכל בגזירות אשר ישתמש בהם יותר מכל אחד מהן אלא אפסד לשון כשמשון והעשר
 חציה בהם ואז יקרא ראשונה איד ישמשו הבין הקל והדגוש כגזיר אשר ישתמש בהן ואם
 כי אלה הגזירות לא ימלאם שיעזר הקל בהן עשור או יצא ואם וזהו הקל בהן עשור הבין
 הדגוש ישמשו בהן שמושה החד והא היותו בהן יצא לשני ואם הבין הקל יחיה בהן יצא וזה
 אז ישמשו בהן הבין הדגוש והשמושה החד והא היותו בהן הפעל והא היותו בהן יצא לשלישי והדמיון
 לשם שבא ממין הראשון ושכונתו בתוך בני ישראל כי ראוי בן הקל עמוד וכא בו הדגוש
 יצא לשני במלת לשון שמושה והדמיון לשם שבא מהמין השני ובכתבת על הלויות שהקל
 בגזירות אלה יצא לשני ומצאנו בהפעל הדגוש יצא לשלישי כמל ומכתבים עמל כתבו
 שחציון כו שכתובים לספרים לכתוב עמל ואין אך שלפעמים נמצא גזירות מה בכתוב
 באו באלה הבנים שיהיו עומדות או יוצאות אשר יראה מצינים היות שמושה בהן שזה
 והדמיון לשם שבא מהעומדות שער שחור צמח בו מחקל ושערך צמח ויחל שערך ראש
 לצמח מהדגוש והדמיון לשם שבא מהיוצא פתחו שערם פתחוהו בכתוב מחקל ופתחו
 שערך המור לא פתחוהו אך פתח הסדר מהדגוש וראוי שתדע כי בפעלים באלה
 ששתמש בהם בבין הדגוש בהצגה לגזירות על חסוקה הפעולה והיא נבחרותה תעסבלות
 העינים

לשון למודים

חשמושו הוא מעשי מאוד ונבדד בהם חתרו המדקדקים להוציאם מדרגו כמו ופתחו
 טעמך תהי' נחבירי אשר אמרו בהם שחירק הפארא מקדש שורק ודראי בהם ופותרו
 ופותרו משל והכירו שם פועלם מדרגו כמו שיעת זה כפרד המורת החנונות ואחר
 שיעת שיעש הבנין מדרגו הוא שח' לבנין הפעל הרובע הרע שמשפט הקל עם הרובע
 וזה במשפטו עם מדרגו

ואמנם

בנין הפעל וזה אחריו מצאנו מתחלף מטאר הבנינים בגזרות אשר באו
 ממנו בכתוב וזה כי אחריו מצאנו בגזרות מה משותף עם הבנין הקל
 ומגזרות מה מיוחדת לו לבד ובאותן אשר ישתתף עם הבנין הקל יש בהן שחקל עומד ויש
 שח' ויצא ובאותן אשר הן מיוחדות לבנין הפעיל יש שהפעיל בהן עומד ויש שהח' בהן
 יצא והדמיון להם שבא מהם וזהו המצא אתה היום וזה עברת שומר חרונה
 והדבכתך על כמותי ארץ שהבנין הקל בכל אלה וזה עומד ויעמוד השמש והוא עבר
 לפניהם ידעב על רוב והדמיון אל מה שבא מהם השני וזה יקרא לי והאבליך נחלת
 והלבשת אותם שהקל בכל אלה הוא יצא ונקת חלב גוים ואכל לחם וכלש בגדים
 והדמיון להם שבא מהם השלישי והוא שיעקב השכם בבקר והדמיון להם שבא מהם
 הרביעי וישלך אחרן הלבנו שריגיה ודפשיני באפר ויהי ביה קיפו והה' השני מינים
 הראשונים והם אשר ישתתף עם הבנין הקל בגזרות מה משפטו עומד במשפטו וראשון עם הבנין
 מדרגו הוא כיה עומדים בבנין הקל יצאו לשני בבנין הפעיל והדמיון לשני בקל
 יצאו בבנין הפעיל לשלישי והה' מהם השלישי והוא וזה הפעיל בגזרות מה מיוחד
 עומד המיד והוא זר מאד מדרגו ונבדד הוא וזהו הפעיל בגזרות מה מיוחד
 מעשי מכתוב וזכר מצאנו בבנין הפעיל מילות מה שהן משותפות עם הבנין הקל ושניהם
 עומדים בהם וזהו אשר הקריב לבא מצרימה והם יצאו אתה עיר לארצתיך והחזיר לבנין
 קמל וישבעו וישמנו אל תירא כי יעסיך איש לא הקשיחניר מצעידים על הדבר ולפי
 שהשמש והה' הוא זר בה' הבנין חתרו המדקדקים כמו כן לפרשם באופן מכתבים אל השמש
 ומיוחד בבנין הפעיל אבל זה משפט שמיני ראוי להשיגו כי בכל לשון ולשון מאשר
 שפענו דמיון שדברים יצאים מה' דברים כחוללים וקראו אותם דרים ואולי היה הדרה הראה
 לסכה מה ידע האצל בזה לשון ולא מודעה אצלם

ורע

שכבר באו בבנין אחד בעצמו גזרות מה בדרותיו יצאות יחד כמו מה שפ
 בבנין הקל והוא המועק כי מס' בנוד והלמיניל ידעת יצא גנן פד ק
 ישראלי בנוד כי בקקס בוקקס יצא וכאלה רבות ודרך לדעת איזה גזרה היא יצאה וזה
 שהראשון בא בכתוב מקדש עס מה המלות המורות על הפעלים כמלת אתה אותו
 ודמיון או עס מלת אל או עס מה המשתמש או שתבא עם הכניי' והמרי' על הפעל
 כמו שבר' שמה ודמיון והגזר' כאלה הן יצאות ואשר לא יבא זה בהן הן עס' רות ורע
 שלפ' עס' באו מלות מה בכתוב מקדש עס' דמיון המורי' הפעל' והם בשבט כהן ר' והשפ'ר
 אז לפרט אותן באופן מסביל אל טבעיה כפי מה שבא בפס' בני יצאות כמל' מלת יצא הוא
 בדרה ראשונה קיק' שח' ע' וכו' יצא מק' וכן אס' בחוקת ויתוכל שח' ע' וכו' חזקת כמני'
 וכו' יצא ח' יכול' ממנו ארץ רע' יצא עמך ודק' וזהו המלות המשותף עס' במלות
 המקדש עס' וזהו המורי' על הפעיל כמו בצאת אתה עיר יצא ע' וכו'

לשון למודים

הענין הזה והשכלות בעזרת האל ודע כי אלה אס המצא גזירה מהבחינה
 מהענינים שנתחוללות על הפעולות הנמצאות וזוהי הגזירה הנאמרת בכתוב וזאת
 מה שאמרנו בגזירת השכל שבאח בכח הפעול כי הוד הוא כוח הבין עומדת ולא נמצאת
 במקום מהמקומות הנמצאות וזה אס תצטרך לדבר בזה הגזירה כפעול יוצאת וכל לעשות זה
 כי אלה תוכל לומר פלוגתא של פלוגתא וכן נאמר פלוגתא של פלוגתא אף על פי שלא נמצא
 פלוגתא קצתה בבחינת הכנינים ויצאת וזה צדק המסדר המקין נרדמים ולא צדק שחפשי
 עליו בזה וכבר הסכימו הדעות כל המדקדקים שבמהלך אלה שנתמצא בכל המקרא מבין
 מה שכלל לבנות ענין הכנין בלודסין זה כי לפי שנתמצא השמחת כל אלה וזוהי הבחינה
 הפעול נכלל לבנות הכנין בלודסין וכן בכל כיצא בזה

דע

בנישגוריות מהכתוב שהן אס תבאנה בבין אחד תורנת על דמות הדבר
 וקיומו וכבואה בבין אחד תורנת על העדר ודבר המסור בבין
 שצראה בגזירת שרש כי היא אשת בא בבין ופ' גיל במוות שרש שרשית אולי שרשית תורה על
 עשיית השרש וכבואה עס הכנין הדגוש כבואה שרשית שרשית תורה על עקירת השרש
 וכשנתהמש הכתוב בבין זהו האחרון שנתהמש בבין הדגוש כמו שנתהמש פארק שרשית
 בו כריתת הסעיפים ונעקרו וסוף הדבר הכנינים ודע שנתהמש את המובן וסדת השון ולא
 נמצא השמש זה כוללתי מהכנינים

הפרק הר'

דע שהלכות אשר שמענו שמעם לא יבדיל בין הכר' והכר' בשמוש
 הפעלים כמו שיעשה זה לשונות ודע שראשון וראשון אשר ירצו מרצתה
 במה ארמי ודענו ואף כי גם אלה אינם בזה השלמות לשון הקדש ודע שזה הוא כי
 לפי שההפך מהפעל האורות על ענין מהוהל זכר והלא יסלשמות ענין זהו מהוהל
 אסמאד או מרכים וזה אס במרכים בעד עצמם ארבעה נמצאים במעמד או שאינם
 נמצאים במעמד והם ששה צדדים ובזכרים ובנקבות יחיד וכו' וזהו מהוהל יחיד וכו'
 וזהו מהוהל שון השמש ממאלך הכר' צדדים מהשראף שהיא אפשר להסלק ממלך עים וזה
 כי לפי שהחומר השון קול או קולות אנושים וזהו הקול ממש מיוחד להושיט שמע ראה
 שלא להשיג הדבר בין המרכים בעד עצמם יחיד או רבים לפי שכבר הבדילם המע
 בשני קולות ימים וזה היה בלתי צריך להבדילם בשמש והשון שאתהאם תשמע המרכ
 או המרכות הרגש אס הוא זכר אונקבה וכמו כן כרכים הדבות ולזה חשבו מאלה הדב'
 ארבעה כינסתם בפעל היואפעל ליחיד ויחידה ונפעלנו ונפעל לרבים ולרבות

ואינם לא עשה השון וזהו המצא כי נמצאות במעמד לפי שידבר אליהם ולא ידברוהם
 והנה השומע הבלתי רואה לא ידע עס מהוהל דבור וכמו כן לא הבדיל בין דבורים ודבורות
 בערכים והתחלק במלת עול לרבים ולרבות כי הוהל יושג נמצא כי לא יתכן להבדל
 בהסתר וננסתרות אס לא כשיתכרם ולא כן כשיתכרם נמצא כי אפשר לומר אחרתם או
 שנתם סבלי וזכרתם וזהו חסר חלק אחד מהעשרים ונשארו השע עשר ולא עשה
 השון והיכן חית' ויחידה ונסתרים ואף על פי שידברו כן בשמות כן ראו שאין ראוי
 להקטיר איהם מהם לאורות על ודבר מכוונת וזה סוגוה כי כבר נמצא שמתקנות
 הצדדים והדבותים לנקבות כמו שהדע בפרק השני מהחלק השלישי ואחר שהדברים שלא

לשון למודים

שלא לעשות שמו שמוהו אל הכסדר בעבור הכסף גם כן שלא לעשותו בעתידים "לחפץ
עם חסדו המיוחד למצואו במעמד כמו שראית שבא ותחיי את הילדים פעמים אחת עם
עם הכסדרות ואחת עם ובניצאות במעמד וכן נחפץ בשמו ולקחת חסדו עס שמו חזר
ונמצא והסבה באלה השנים לא נודעה אצלו. והאפר נתן טעם בדם בפרק "במספרו נודע
בעצד הדרשות אשר לא יאונה בזאת המלאכה ונתחבש אוראס כן" חלקים "תשעה בעור
ושמנה כעתידי"

נהנה

בעל השון סדר הפעלים העובדים קודם ועתידים. כסדר חלקי
הכנינים "ורכו דעות וסדרקים בכתבת הסכר בזה. וחסד כזה
שאמר וזא כיתבר כבר נצא לפעל ודאי כמחייב ידעתיו דא ככה ורבו אפסרי"
וכן הראוי לחק' סהכר "בלא פשרי" ואמנם דין חזר ונסתר קודם דנמצא במעמד להיותו
בלתי יתר על ראיות השרשית. ודנמצא במעמד יתר עליהן באות אחת לבד והיא התלו
במלה הפעל. ולכן דניחו אחר הכסדר והמדר בעד עצמו יתיר על הן בשתיים וקדתי והיור
במלת פעלתי ועל כן סודו ובאחרונה. ואחר שדניח הכסדר הזה ביהודים דניחו גם כן ברכים
וכמבין כי חידוד ודרבות

ורע

שאין בל שוננו שמו שיוח על הפעל ונעשה בזמן דורו כמו שהוא אצל
הדמנים אבל בשיעורן לחיות עליו יחפץ באי והחלק סהלקי הזמן
עובדים או עתידים כמו כה שמוצא בפסוק ב' אמר אעב. ככה יעשה אעב וכו' שרצון וכתוב
בא' הרפעלם לחיות על הזמן הבינוני שהיה בעת הפעל וזא. ודנצון במלת אמר אעב
כי היה אמר אעב. ובמלת ככה יעשה אעב. בקה ויהי עשה אעב. דנ. רואה איך נשתמש
בכאן עם העבר והעתיד במקום הזמן הבינוני. ולפי ששמו הפעלים והפעולים בזכרים
ובנקבות יראה יענייך בכתבת חזון שהם עובדים על החלק המדובר איתם בעל השון
בין הנזכרים ונזכרים ואולי כה חזקתם בין חלקי הפעולות עכריות שהם שנות לפי שהם
שתי כחשת וההבנים. בי שנות הפעל ים ככנין חלקי אונם במשקל שמה הפעולים בכנין
הדנצון הפעל וההכנין בקל האמר פוקד דם. וכתבת אמר בפסוק. וכתב על האמר
מקד וכן בשאר "ולחסד אותם בין חלקי הפעלים. וכתבסר אחר אליו המקורות.
ותביר יקרא אצל השוכי מדרקים ששה פעל וזהו דא כמבין יש צה עם השתנות הכנינים.
וזהו הדין יקרא תמיד שס הפעל למח שיקראו המדרקים "האונים שר החברה" וההכי
האקרא לאכילה ושמייה דגניבה וזוהי סמא הקדים שמו. הפעל השועל מכנין
וזהו ל אשר בין שחקקו לשכח הפעל. ואלים שכח. ל באבת וזא חסד אשר יורה על
אופן קבול העצם למקרה המכלי שובל וסמיה. ואותה תע שישו בדל בין דרת לכן מידא
סמיה על פעל דת לבנות אלא שהוא בלתי מוגבל בזמן עבר או עתיד. ונקודת צי הוא
סמיה קרה הזאתין בשאר. והאפר הארץ בעין הזה בפרק מספרו. וההכנין בזה
סדרק בזה. וכתב ל ינה וסדרק בספר אהיות הסדר והסדר. והאמר וזא שם
הפעל ונקרא מקד לפי ששמו צאם כל כנין הפעלים למיניהם עובדים ועתידים. ולפי
סדרק סדר השון זאת דנחיה במקד סדר אותה בין העובדים והנזכרים וזהו סדר
שמו עליו שאר חלקי הפעלים ואחריו והיה העתידים אבל וזא סדר אותם על זולת סדר

לשון למודים

סדר העזרבים "זה כליהם וזו תהיה היחיד המדבר בעד עצמן" ואחריו היחיד הנסתר • ואחריו היחיד הנמצא במעמד "ואולם באו אלה על הסדר והוהלסדר אותיות חקתיו על הפעל • כפי מה שבאו בסדר האלפא ביתא" ואחר שדגישו אותם בסדר ההל' ליו"ד, סדר הסדר והוא • לרבים "ובבאנשלים מה שראיתי שדגא הכרחי לחק'ו שרם חזקור בבניי הפעלים •

הַתַּרְקָה זֶה בְּבִנְיַן חֻקִּים" כבר נהגו יונת המדקדק וסבב אשר כעבודתה נקרא

וזה הבין בזה השם * אמר בספר אחיות רסתר

החמשה ו'. והנה חלקה ופעלים לשני חלקים לפעל ק' ולפעל כבד * ואנחנו דק' הוא מזה

שָׁבָא לִּי מִשְׁקַל פִּעֻלַּת שִׁמְרָתָהּ וְאִמְרָתִי כִּי פִעֻלַּתִּי קָל מְכֻלָּם בְּעֹבֹר שְׂדֵהָ וְהִסְתֵּר אֶשְׂרָתִּי

אוצר מודע: ושרה אלרנשטדט בלשה'אל מורדנד בשואת מינואסוילס, חייונסער

[illegible]

הוא חקם וזו נחם, ותאכל אפר-ישימך בשוא חמא, ועוד בשתהגורו כמנו פוער, או פוער לא

תוס' והמס' בתור תוכיך שחסיף בגודל מדף קר הכבד בשתאם מן השליך ושם חסוע

משליק בשם רש"י וז"ל שם רש"י על מדבר "ושם רש"י מדבר" אך האבד

מהם על חקר פועל כמו שומר ישראל וזה עול שומר לדעו כאן שמו וולדעית דרכה חרות

חלקיק קרוק נור סכה שליש' והוא בלתי חמצא בבנין זה הדגש כלל - נצח בל חלקיק זה הבנין

הם שולשים ואחד / והם אלה "

[illegible]

החולמים חלום אחר חלום פורענות: "אממה חסידים: חולמים חלום אחר חלום"

הנהגתו של המנהל הכללי של המבחן, אשר נעדרה כל סמכות, נכונה ונכונה.

המקור פערד "באותיות בכרם בפערד בפערד בפערד" (הערות לפרק שני, פרק 1, עמ' 101).

החזיון פנה פעלו פעלו פערדנה "ובאותה איתן אפערד פערד נפערד פערד"

"הַמִּלְוֵה הַפָּעֵל הַפְּעֻלָּה" **זרבה** **חילוק הראשון במלה וזואפעל ***

וזה הוא מדרש על ידיו נסתר • שפעלו להו היתה בזמן עבר "נפא

והנה הוא לעולם בקמץ - ועין רפאל בפתח - וכאשר ידוה באתה וסוף פסוק חקך תבא גם

בזה הענין בלבד. ובמקומות מה מצאנו העין בקצוץ ובלא חפס. וכמו כן מצאנו בפתח בטקס

[illegible]

אבל אם הינה ממשיכה לפחד מוחה עליה בנפשה

הענין הזה נראה כמורה על שם המלך המשיח

לקצץ גידול - המסוקמות האלה הן לא אותם בעד המסדה" והנה מצאנו שהשחמט רביתו כהרס

ולזה בזה הבנין בשלשה אופנים "הוא אחד מהם הוא זה שאמרנו שתבא הענין בפתח פני פקד

את שדה "האופן השני" הוא שתבא ע"י תפועל בו בערי "במ ויהי ביוקן יצחק" כאשר אורב

אביו • כי חפץ בבת יעקב " והאנופן זה' ודא שהבא עין הפעל בו בחולס כבוז לא יכל' יעקב

גם יכולתי "קטנה מכל החסדים" - תלשת האופנים והזכרים באו כלם בפסוק ולא יכול

משה רבא אל אהל מעד כי שכן עליה נזכר "לא את חשבך" ואמנם ניוס א"ה השני

[illegible][illegible]

לפעמים יבאו אלה הגוהרות בעצמן במספר פני והפוח כפי נכחיותן וקטן "ושבה" הוא

יצחק - לא חפצתי לרקוחה - ולא יכלו אחיו "ותקטן עוד זאת בעיניך" ויבדו שמות ותארים

אשר יבאו על משקל פער יבדלו מהחרק וההבשה לעולם קבוצה עין הפער כמו חכם

רשעים כלי. והפעלים העוברים הם פתוחי העין כמו שידעת, אבל שמות התארים אשר יבא

על

לשון למדים

על משקל כל אידי מחשבים ונשארם אין דברל ביניהם ביאם מצד הענין כי שוא הוא בנקוד
 זיהי כיוון יצחק שוא פעל עבר ואברהם זקן בא בימים שואה תארי וכן כי חפץ בבית יעקב
 לא אל חפץ לטע אחת וכן אין דברל ביקשון וזוהר לקשן הפעל העבר אם חכמה
 כמנו בנין במלת קשתת יבן נמצא שנשתמשו בדבוחו כמלת יבול תארי והוא שוה דביקוד
 למלת יבול העברי וזהו קריאת המלה וזאת רצוני לומר פעל הוא לעולם מלרע וזוהי יאם
 יבא טל באות הראשית מתיבא אשר בצדה שוא תבא מלעל כמו עליו אבר בלח קרא לילח
 והלך קתנה בזה הנביא שני וזאת שכתב אחריה מלה עירא במוקדא בו ישאול לו יזח
 אינו תמא ינוסף כי במלה עירא אור שהיא בעלת תנועה אחת ולמד בהברה יבא וטעם בה
 והיא האות הראשונה שבצד חתיבה ואם כן ובלשכ אל תבא תראשין ומלת מעשה יצא
 מזה הכלל וזכאר מלרע עם היות וטעם באות שבצדן כמלמד צדק אשר לא נשקלו
 יחולתן מעשה ומצאנו גם כן מלות שת'ס מלעיל אף על פי שלא בא וטעם באות שבצדן
 יתם שואל שאל האיש ידע שבר עליו ידע שאין כונתו לרביא בזה דקדור מכפר כל
 חיוצאים מדרך דקדק אבל אספק בשאמר במקומות שיהיו חזק מהם שיצאו מאותו וכלל
 מעשים ופעמים אביא מהם אחד או שנים כי בכדומה לזה תאריכו דאשנים והלך
 יתבר בזה המור קראתו עט מפר והוא מספיק בואת הכתובת עמוד עליו מ' שירצה יותר מזה
 השיעור והחלק השני והוא

פעלת

מורה על יחיד נמצא כמעמד שפעולתו בזמן עבר וזאת קצצה
 והעין פתוחה כמשפט הראשון והנה קצצה לפי שאחריו נח
 בגלם ופעמים יכתב כמו האשה אשר נתתה עמי אשר גרחה בה וקריאת זאת המלה
 והדומה אליה משאר הבנינים כמו הפעלת ונפעלת הם לעולם מלעיל וזוהי אם תבא עליהן
 יצאו והפוך כי לא תהיה קריאתן מלרע כמו ודרשת וחקרה ושאלת היטב ויבול זהו יוכן
 בפעלים השלישי כי בפעל יסנחי הלמד יבאו לעולם מלעיל עם הוא והולתה ונשאתי לכל
 רמקום ומציאת שני אנשים כי האלף למד הפעל נחה ויצאו מזה הכלל מעשים והחלק השני
 והוא **פעלת** מורה על יחיד מדבר בעד עצמו ביוזם כי נקבה שפעולתו בזמן
 שעבר ונקוד הפאזעין בנקוד החלק והקדם וקריאת וזמנה
 מלעיל וכן בדומה מציא הבנינים כמו הפעלת ונפעלת ודומיהם ואולם כשהבא אחריו
 ואז דפוק או יבא מלעל כמו ונתתי גשמיכם וכבר ידעת וזכבשמו הוא בשער הראשון
 והחלק השני והוא **פעלו** מורה על רבים נסתרים שפעולתם בזמן
 העבר וזרים או נקבות ולפעם בא ליחיד כמו ונגפואשה
 וזרה משפך ונגף וכן אם יפלו ר' ופול ופא הפעל קצצה והעין בשוא ואם תהיה אות
 גרונה תבא בשוא ופתח והמשפט הזה הוא כולל כל האותיות הגרונות כי בשיבאו בשוא
 ישתמעו לרדח על האות הגרונות פתח גדול או קטן ולפעמים ישתמעו קטן ואף על
 פי שלפעמים באו בשוא לבדו כמו כי תבלה לעשר ויעזר במלך מן וכל בעיור ארזים
 את היליים ואחר שיעתה כבאן לא אצטרך להביא בכל חלק מחלקי רבנין כשתהיה עין
 הפעל אות גרונה ונקוד בשוא שראויה להיות פתח משותף עמה וזהו כשהבא המלה
 והאח במקום ופסק תבא עין הפעל בקמץ כמו אח משמרת שטרו ואשר חס מגורת פעל
 בעל ואפעל כחולם לא נשתנו במקום הפסק כמו

לשון למידים

פרימאריה וזכרה ואויביו חיים עצמי להוציא את הבנים ולא יכולו מפני דמים נחלת
הדגש בהם להפארת. וכמעשים באהבהם העין קמוצה עסחיתם ככלי חסד. ברשתור
פנינו עד יעור נגער וזולתם. וכאחפול הזה כחוספתנו אשר לא יעור אבותיך. עקן לחש
שכשפט יצקן. והחלק החמישי ודוא

פעלתם

מורה על רבים נמצאים שפעלתם בזמן העבר. ולפעמים בא לנקבות
באשר עשיתם עם המתים. ופא הפעל בשוא חבורת הקמץ מפני שבאה
האת וסלה כנון פאא והוא חסם מא שלא באו אשר לפניה. ומדי שלא להרבות בתנועות הקל
קמץ הפאא החל פה ובשוא בי כבר היה לומר פעלתם בקמץ פאא. ועין הפעל בפתח
ולפעמים בחיורק וירושם. ולפעמים בסגול שאלתם. והוא לעולם מלרע. והחלק ה' ודוא
מורה על הרבים והרבות הדברים בעד עצמם שפעלתם בזמן
שעבד והוא קמץ חזק ופתוח. ובחפס תבא קמוצה ואף על פי
שיצאום נשים מכלל שבאו בחפס בפתח כמו ואת החרה חרמנו. ואמרתם יצאלנו
וזולתם מעשים. והחלק השביעי ודוא

פעלה

מורה על יחידהגהרת שפעלה חבורה נכר. והוא בקמץ וזולת כשוא
והלמד בקמץ עם החפס תבא העין בקמץ כמו חלכ נתה. או כערי
צה לה שמוח. ולפעמים תתחלף והאקבה בתור ככוכי אזלת יד יעשה את ההכוא
וקראת אתכם. וכשאר הבנים ושכחת צור. אשרהבאת לך. וזה אם תהיה תגיד
מהלמים כמו ושכחת צור כי אזלת יד תבא בהם האות שלפניהו בפתח. ואם תהיה
מגזחים כמו וקראת אשרהבאת תהיה והגזחאשר לפניו יד בקמץ והאות על ובהגהרת
החלק השמיני ודוא

פעלת

מורה על יחידהגמצאת שפעלה חבורה עבר והוא קמוצה והעין
פתוח והלמד וזתיו שתיהן בשואוהתורדגושה. ואם למד הפעל תהיה
אותגורית תבא פתוחה כמו הלא שמעת בתי. הלא שמעת כי מלך אדוניך. והחלק ה' ודוא
מורה על רבות נמצאות שפעלתם בזמן העבר ודוא שיה בנקוד
פעלתם הדבר העל הדברים. וכבר מצאנו דן וצקבות תשמש בפעל
החל הדברים. עמדת על חרבתכם. עשיתן תיעבה. והחלק השמיני ודוא

פעלתן

פועל

מורה על יחידהגמר או נמצא או מדבר בעד עצמו שפעלהו הוא בזמן
בינוני. וכבר הדעתך שאין כלטוננושמש יורה בעצם של החלק הבינוני
מחזק. והסבה בזה היא להכמה אחרת אבל הניחושמה הפועלים והפעולים. לחרות על
השמוש הזה עם היות ששמשם בלתי מוגבל. כי כשתאמר ראובן אוכל וזה לא יתכן מה
ודבר כמו שכתב ה"ס כמדל בפרק שלישי ממלות הדגין אם ראובן הוא אוכל עתה אוהיה
אוכל כמה שעבר או יהיה אוכל במחשעתך. ולואתהסבה תמצא מפרשי הבלת יספד
דבורהמצאות עמם בבואם ככתוב. כיהלאבע כתב ושרה שושעת היתה שושעת וירעה
חלים. היהחולם. וכן כזולתם. והוא פא הפעל בהולס ועין הפעל כעיר ולפעמים בחיורק
כמו אתה תומך גורלי. חגי יסיף לדפליא. דגני יסיף על ימך. ואם למד הפעל אותה
דגנית ולירונח לפניו בפתח מנע בין העין והלמד. כי שומע יספ. וזרח הוא שם
ולפעמים

לשון לחיים

ולפעמים ישמחו חזני ישראל ופתחו לבדו לרוקע הארץ ונוסע אהן - ונאח מלה בגזר חלום
עצות ומחזרה - ופעמים יבא יד נוספת - אכרילגן - חושבי בשמים - וחזק ה"א ודא
פועלים מורה על רבים נמצאים ונסתרים ומדבר ב' בעד עצמם כפי הכוונה והקדמות
והפאנקזה בחולם והעין בשוא ודלמד בחירק - ובשתמך חלה חזקה

עכרז ומסותבא אוהלמר בצ"ל פועל יאון - שומרים שמירת הקדש - ונמצא מדברי חסם
בבליסמכות - יושבי על סרין וחלבי על דרך חולתם בעשים - וחזק ה"א כוונת

פועלה בקצף חלמר או פועלת מורה על יחידה נמצאת או נסתרת או מדברת בעד
עצמו אשר פועלתה היא בזמן הבעוני - ואשר תבא כחם העין כמנול כשיבאו

בדפסק יבאו העין בקמץ - ובחזקה היא יושבת - ובאו בדפסק כמנול אקיס אה סוכת רוד
ותפלה - ואחיה ומלכת - ודלמס מעשים - ואם למד הפעל התיאור גרמיה יבא כל הפתוח
בפני סריגברת' אכר' בורח - ור' קה שומעת - ופעמים תבא העין בעד' כמו היחיד שמנה
נוסרה את חברים - ולחש אש אכולה - וחזק ה"א ודא

פועלות מורה על רבות נסתרות או נמצאות - או מדברות בעד עצמן כפי
הכוונה והקדמות - עמדות חזירגליו - וברבים כושלותאמנו -
דחצותה חלב - וחזק ה"א ודא

פועל מורה על יחיד נסתר או נמצא - או מדבר בעד עצמו שפעולתו עשויה
בזמן בעוני ופאדפאל בקמץ - ובשתמך תשוב בשוא ועזים - ופול

שם - ודע כי לא ימצאו שמות הפועלים בבנין וזה בגזרות העמדות לפי שלא תצאן אל
פועלים מודין כמו שידעת - ואם תמצא מחסמה שיראת שהם פועלים כמו כיבך במחם -

השכונ' כאח' להם הארים כמו ברוך ועצום - כי שני אלה אע"פ שהם באים על משקל שמות
הפועלים אינם כהם - והעדר על זה הוא כיכל שמות הפועלים נמצאים שמות הפועלים כמו
שומר ושומר כותב וכתוב ודומיהם - ואנכס ברוך ועצום לא נמצא שם שמות הפועלים שאם
נאמר שפועל ברוך הוא ברוך דהו' ככר יצא מזוהו כי ברוך לא נמצא דהו' כהו' וזה כי אם
מעין ברכים כמו ויברך על ברכי - וברכה לפני עושה - וכן במלת עצום לא נמצא וקל כי
אם מעין אחר והוא עצום עניו - ולכן נאמר שאלהם הארים ולא פועלים וכן נאמר כי במחם
וזה כמו כושח רשון כמו שוכן - וכן תמצא ששתמשו לול במסנה בשני המשקל והא' ה' תאמר
וזה היח' רכוב על החמור שדצקן בו היה רוכב - וזהו יצא זה החלק בבנין וזה מדרך טאר
הבנינים והוא כי בשאר הבנינים לא ישתנה שם הפועל במסמכות כמו שישתנה בזה הבנין בזה
שידעת - וחזק ה"א ודא

פועלים מורה על רבים נמצאים או נסתרים או מדברים בעד עצמם אשר פועלתם
עשויה בזמן הבעוני - ופאדפאל בשוא לסבה שיוענת בפעלתם - וחזק

והם כשיבואו במסמכות כמו חקצוף משה על פקודיהויל - יאמרו גאליו - וחזק ה"א
פועלה והיא מורה על יחידה נמצאת או נסתרת או מדברת בעד עצמה שפעולתה
עשויה בזמן הבעוני והוא כמו ערובה ככל ושמרה - ובסמכות תשוב ודא

לא ידעו תעצובת דח ונאח ושכרה ולא מיין שלא כמנהג - ופי' שובו והפרשים שחזק חסר
נאמך - ושדצקן ושכרה חזית ולא מיין - וחזק ה"א ודא

לשון למודים

שמשו כשמש והקדם אלי " וחלק רחשע ועשרים חמ
 מורה על יחידה נסתרת שפעולתה לזמן עתיד וכבר ידעת שהיא מסתתרת
 עם הזכר הנמצא במעמד בכל שמשיה - וחלק חשליסיהוא
 מורה על יחידה נמצאת במעמד אשר פעולתה לזמן עתיד והוא וחזק
 בשוא למען תזכירי ובשת - ובחפס העין בחולם אל תחשוכי - ובא בשדק
 לא תעבורי מהי ואשרת פעולתה עין בקמן " כי בשת עלומית תשכחי - ולתמן אל
 תכלי יובא בתוספת מן - וסתר דבקן עם גערתו " וחלק השליש ואחד חמ
 מורה על רבות נמצאות במעמד או נסתרות שפעולתן לזמן העתיד " ועין
 דפעל בחולם כבזעל דר' עתו תשכחי " שהדגש במקום זון חשדש " אז
 כפתח כמו עיני גבחים תשפלה כרשא הפרחה " ובא בלא הא כי כן תלשן בזה המלך "
 נמצאנה בלוד ויחמנה הצאן - וישררה הפרדת בגי' עמורה " ומצאנו וקבל בשמש וחזרים
 דגסיהם וכל תשים יתנויקר לבעליהן כי יצאו כמות שולח " גם מצאנו בשמש חזרים
 דגסיהם - ותקדנו עצמה עצם אל עצמו " ואלמנותי עלי הבטחו " ובכאן נשלמו כל חלק
 דבנין הקל " ומהם תקח וימין לשאר הבנינים כדי שלא יפלו דבור גבול בנין ובנין "

הפרק הששי

בבנין פעל דגוש " דעות אנשי זאת המלכה חסמתה לך בסבת
 דגשות זה הכין כי יש מי שאמר מהם שהונח הדגש בו לתשלום
 וזה אשר היה ראוי לראות וזה לרק שבפא הפעל כמו שבאנו אחר וקמץ שבפא הפעל במלות
 שמו בבנין הקל וכולתן סתמלות " ואמר שהמלות שבאו בלא דגש בזה הענין יוכיחו שבא
 דגש בהם המורה דגש כמו ואכין חתל בי " אל יסוף פרעה חתל " ויש אמר " שסבת דגשות
 דזה הבנין הוא לחסרון אות סה ולא לחסרון חת " אתר שדומה דגשות הזה בכל חלקי הבנין
 העובדים והעתידים " ואמר שכוונת בעל הלשון היתה להבדיל הבנין דזה מהבנין הקל בשיהיה
 זה לעולם מורה על הפעלים וצאנים לשני לבד - ולפי שבהבדיל זה אינו מתחלף מאת מהבנין
 הקל לארצה לרצות הסמן לזה כי אם כבפנולא את אחת מאותיות הגורד והיא עין ופעל "
 ולחלק עת השמיש אותה והיה דגש בחברתה " ולפי דעת אלו היה ראוי לומר דבבר שבבנין
 וכן בכלם " ובעלי זאת הדעת הם מי שאמר שדפעל מרובע וזה חסידה זה הבנין כגורות
 נאות העין כמו שירעת ושלום כפל חלמו להזהה את ארצותה מדגורח אשר דגש והכח
 על חסרון האותיות בלתי ראוי לראובנה " ולפי שבעל זאת הסברה ראה שדומה ודומה קדים
 נחשכתי וימאן לשום לב למה שאמר בזה האחרונים " ועוד יש תבדיל בין האחרונים באופן
 דזה הדגש יניס לכל מיני הפעלים כי הקדמים כלם היו צריכים לבלש באות זה פעל "
 ואח האבא כספר מאזנים וכספר צחות ימאן והוא אמר שהבנינים שהם דגושי העין לא יוכלו
 להצטרף ימיונם באותיות פעל אחר שעין הפעל היא אות בלתי מקבלת דגשות " ועם בלוח
 נמצאנו כדי שלא לצאת מעקבותם " וזה הדרך נתן סמנים לכל הבנינים וזה בנין הקל
 באותיות פקד ואמר שבחר בהם לפי שימצאו בגורד האות רוב הבנינים " כי ימצא זהבן
 הבנין הקל ויפקד את שדה " ומרבין דגוש בפקד בלי מילתה " ומה הפעל וימאן הפקיד אותה
 ומה הפעל וימאן הפקיד אותה " ומה הפעל וימאן הפקיד אותה " ומה הפעל וימאן הפקיד אותה "

စစ်တမ်းကဏ္ဍ

[illegible]

נשמות

[illegible]

לשון לכוזים

פוקדו פוקד תם פוקדנו • פוקד הפוקדת פוקדתן • תארים פוקד פוקדים פוקדה פוקדות •
 חסד פוקד ובאותיות בכלם פוקד פוקד פוקד • לפוקד פוקד • אין בו צווי • האיתן אפוקד
 פוקד הפוקד • נפוקד יפוקדו הפוקד • הפוקד הפוקדי תפוקדת • העבר פא הפעל בשולק
 או בקמץ חסר • העין בפתח לר • ודל • כי לוקח עמי • וזהם סבססין • ובאו בוקר ציד
 באוים שורח • כי ארמון נשט • מעוצר ומשפט לוקח • וזא בהוספת הא וכל עצי השדה
 עליו עולמה • ויש אומרים שהוא תאר • ואם עין הפעל אותכלת מקבלת הדגש תאכלה
 בחולם לחרות על הדגש • ומורקו נשט • כגורשו ממערים • דועכו באש קצים • שבת
 מעכו שדיח • ועם הית' לא נשתח • ורמת יתא לא דרומה • ובמים לא דרומה צתי • ושלח
 דורבנים • ויש שאמר שהוא מרפא המרובע • ויותר נכון שהוא ממי שלא נזכר שם פועל
 ע"כ כגורשו ממערים • וכן כמין יסער מורן • פירש הירש ש' וא' כמו כי יסער •
 שהחולם מקום שורק והצ"ל מקספת • ופ' ודקדק כי לא נמצא בהפעל המרובע פעל שלם
 כמו שתרע • התאר • עין הפעל בקמץ לנער הילול • א' תראה אות לוקח • והחמה אצו
 אכל ורומים • והוא תהבדל אשר בין שמת הפעל העבר לשמות התארים כי כל השמות
 קבוצים • חסד פוקד כמו כי גומב גיבתי • וה' ינהאמר ביהשולק במקום פתח חסד
 בג' • כמו יסור יסרי • ודעתו לרצוא המקורות ממי שלא נזכר שם פועל • ושבת
 וארמים •

העל'דים

העתידים • חסבא כמון • ואין להעידים על הזכרים סימן אחר • וזהו
אחיה העתידי לבד • וכבר ידעת שהדקדוקצת האחרונה הזו
פרעל והפעל בנינים כפי עצמם • ואין ספק שעשו שלא בהגון • וזה שאין ראוי שיקרא בן
גאס אותו אשר יוכל לבנות ממנו כל חלקי העולם • והנה בשני אלו נפל העווים כי לא
יתכן לרא צור' בסי' שהוא על גל • ענין מורלה • והתחבט מהדק שהוא כתב זה הענין
בעצמו ולא שגח בו • והראוי אם כן להיות אותם כמו חלקים מהבנינים אשר יקבלו הפעלות
ולא שיונחו בנינים בפני עצמם • והחביב מדוב הדקדקים לבנות בנין פעל הדגש מהגדרות
אשר באו בכתוב על משקל פועל • ואע"פ שלא נמצאו בדגוש בכל המקרא • והדמיון הוא
בי בעבר שמצאו טובעו בים סוף מהפועל נבנה ממנו בנין פעל הדגוש ונאמר טבע טבעת
ואע"פ שלא מצאנוהו במקרא וכן נשתמשו בו בסדרו התפלות ואמר וידים טבעת • וזהו ידעת
קצת נעשה כמו כן בשלם הזכר שפעלו מהפועל והוא שאמר שמצאנו • וכן יותן מוס' על
זה • היוקח מבור מלכות כל הפעיל על הגדרות האלה • ואם לא נמצא התחבט
ולא התקין • ולא אבד' שמואל הגדי מזה ההתר האחרון •

הפדק

הפרק
הו' בבנין הצעיר - כבר ידעת שהשמש חמומה דוהה בבנין הוא לחרות על
הפעל אשר יעשה הפעל בזולתו על ידי אמצעי "דלפי זה דבסור בו שתי
אותיות נוספות לחרות על חרות עברתו זהו וכן הוא נה"ד "וחלקי חבנין
זהו כמספר חלקי חבנין והם אלה -

הפקיד הפקדת הפקדות' הפקידות הפקדתיים הפקידות הפקדתיים
שמות הפקדתיים שם הפקדתיים שם הפקדתיים שם הפקדתיים

לשון למורים

תפקידו רפיקה " ועתידים אפקיד תפקיד נפקיד יפקידו תפקידו " תפקיד תפקידו
 תפקידה רנה בפעלים העובדים לעולם תבא הא הכנין ב"דק" הפקיד אותו " השיב ואל-
 דביר ברית " בהנאי שלא תהיה הפעל אות גרנות כי אז תבא בסגור או בפתח כמו שתבא
 פא הפעל ואת העם העביר אותו לעדים " והעמיד אותם " והעביר שופר תרועה " והעברהם
 את נחלתו " ויצא מזה הכלל ולא הכלל " ואם למד הפעל היא אות גרנות " ע"ל דונח לפניה
 במשפט השמיני את מחנה ארם " ובחזרי ישראל חרבי " ומלה והניחו גרנות היא זרה
 והמדרקים תקנו כפי יכלתם " ואין גם אחד יתוב בהדבר שראוי להשאיר יתוב " ויתב לומר
 במלות באלה שלא נודע אצלם סבה לזרותן משנכתוב בהן דמיונות באשר יעשו רבים " **והנה**
 שמות הפועלים והפעולים באות הוספת מס והא הכנין נעדר בהם שלא להרבות
 באותיות השבט " והם באה בשמות הפועלים בפתח " הוא המשיב " משיב
 לבונה " מקבילת הולאות " ונה פתחות המס באלה הוא ופתחות אשר היה ראוי לבא בהא
 הכנין העדרת כי ראוי לבא המס בשוא בכלם אם היו באים ברא " ולומר מהשכיר מהחיר " **וכן**
 בכלל בשמות הפועלים תבא המס בשולק או בקמץ מושב על כשתו " מוקמר מוש
 לשמי " שמשור " וזכח משחת " ופעמים יבא בקמץ רחב " וזא בשא הפעל אות גרנות " **ועוד**
 מעמד במרכבה " בתוך ערים מחרבות " ובא בהא הכנין " לארבעתן מוקצעות " ונה
 המשוררים הם משולים " הוא הזאת בשמות הפועלים והפעולים פעמים רבות בדי ש"באן ש
 משקליהם מתוקנים כפי שרשי מלאכתם וכאח מלה מכלילת קשה בדקדוק " והלא בעתה
 שחיה מלה מדרכת מפועל ומפעלת " כל' אם ישמכילי ומכללת אותי על יגוני " **והנה**
 המקורות יבאו בפתח בהא הכנין ברוב " והעין בחיולק " ובחיליל אתה קהל " עת
 להשילך אבנים " ובחאריך העין " ופעמים תבא העין בצלוי חשכם ודבר " וחבד את לבו " **חשבה**
 חשבה חשביע " ופעמים יבאו המקורות על משקל העובדים והענין יכריל ביניהם " נמן וחזיל
 פסחו ודמלי " וכן עם דבניו עד השמיד אותם " עד השמידו אותך " וכשבא עם חשקור את
 משמשת תחסרה הכנין לפעמים ושל תנועתה על אות השרות לשמיד מעוזיה " לשמיע
 בקול תודה " כי תכלה לעשר " משפט השמיד לשמיע להעשר " **ובצוניים** תבא
 העין בצלוי על הדוב " השכם כבקר " ודחוק מגן וצנה " העמד המצפה " ועם הכנין
 תבא בחיילק " השליכה ארצה " חזירנו נשפפה יחד " וחזיקי מלבן " ותבא לפעמים בפתח
 הישר לפני דרכך " ובחסק כפך מעלי דרכך " וסחניס תמיד המעד " ובא בתוספת הא
 הואינה אלדים " וקשיבה לקול שועי " **ובעתידים**

יבאו האותיות הנוספות בפתח לעולם ואלו האותיות הכנין נעדרת בהם לכתב חנומרת
 בכינויים " וסכת פתחות האותיות היא כעצמה סכת פתחות המס בכינויים " **שמן**
 הראוייה לבא האותיות האלה בשוא בבואן עם הא הכנין " ובחעדרה חשלה תמעתה
 עליה " והמקומות אשר תבא ההא בהם יוכיחו כמו דלותיהל יושע " על פזעמים יקדוך " **אפעל**
 פמי שלא באה לשלמים לכתוב הדבור " והנה העין הפעל תבא בחיילק " אוכיר דוב
 וכל לשונינו גביר " ובא בתוספת הא אחבירה עליכם במליך " שכימה לרבי " ובמקומות
 מעשים מצאנו העין בשוא וידבק גם המה " וידרכו את לשונם קשתם " ואם למד הפעל גרנות
 ילדונח לפניה " כל' יצמית " וכחל תשקיע לשוני " ופעם ישימונה וישא הפתח אל

לשון למודים

יִבְטַח אֶתְכֶם מִדִּיקָהּ • וְיַצְמִיחַ אֱלֹדִים •

ראמבם שלא הזכיר שם פירוש החובבין וזהו הנקרא בשם הפעל הוא כוונת מבין פירוש עם הבין ודרוש וראי' נמצא ודא'ים בשם הפעל העבר ממנו כמו שכתבנו

בפועל והולדקתם שכולל לעשרת אותיות נדון ואקספליקטציה. וזה ביאורם ששאר
במסקל פועל הם שמות בלא כפ' וא' ודחבז' וכן תבאם היא ענינו בשער השמות וזהו
אנחנו נוכל לבנות כל חילוקי הבין בעבור פועל אחד שנמצא ממנו כמו שיערת וכתבתי שיהיה
בדבריו שיקבלם וזהו שני אלה אינם מקבלים כל חילוקי דוגם ביהם אמנם דרדו בהם הצויים
מכל שכן שלא נמצא אותיות לא נמצאו על השקלים וזהו הלאבץ בספר מאונס כתב את
לשונם אם מצאנו הארץ מלאה ממצטרפת בכל בנין והיא פועל עבר מוכל לעשות ממנו העתיד
נדון ודבר' דרך מאשר לא נקרא שם פועלו וכהברר הנסך ומהדגוש שלא יאמר מהם
בעת דים חוץ מהידות' ועד בא' לטנו. וזהו ראה שהוא בעבור שלא מצאנו שנשתמש
הכתוב בשל האותיות שמה פועל' הם באותיות איתן בעתידים ביאם ב"ד וזהו ל"בד' ולא
נשתמש בא"ף ודון עסויות כלם סבביה עתיד אבר שלא נשתמשאנחנו בהם. כל שכן
נשתמש בשמות שלא נשתמש בהם דבחוב ודון רואה מסברת הלאבץ שאין אלה במדרגת
שיוכל להקרא בנינים וזהו דומין אל מה שבא מאלה במקרא דברת מנחה השבתי
קדרת וזהו דים שבאו בהם מקורות והסודות לא חתלת' ודחה השבחה את ערלים

והקתידים כלה הקשר ותשלוב על פני השדה. ואם פארגל היא את הגרונות
תבא עליהן והעתיד בקמץ רחב. ותבא הא' בקמץ חספ וזכור לאלים
תתם "תתם כל רכוש" ועמר חי לפיניו. וזכור בה חזאר לפאר הקריאה כי היה כבוד על
הדבור לרוב ליע האהות הגרונות אחר הקמץ חספ או חסוף "ובכר יעת כי עתידה עיל
הינאויס לבא עסאות ותאלינת כפתח ללא שהשימו הא חבין וזת זו תנועתה עליה
תנו. הרק היה בעצמו קר ליע תשינעל כי היה דאוי שיבא אותיות העתידים נקודות בשאל
יכשנערתה דאוי וזל הקמץ עליו ואתה אסדר צה לדר בה. עסאות העתיד תוכל
לע שותוכן עשור משרים כד יתראה ר' שלמה דמשורר שכתב באזהרות שליו. וזמנה
באח "ידע שלך על אורים". וזכה במקום אחד לכד בכל המקרא מצאנו שמאחלף עתיד
בשאלה זכר שם פעיל מהפעיל דאוי מכסן לקבר אוכל. נאף נמצאת לא באה כי אסכנאס
נאין לע שות מזה הקס "ודנה ה' עספ קמחי נשכשכס מאד מזה כפר הזכרון שהביא כל
אותיות א"ת כפועל ורעל ואתה לא תשנה כיה אחרי דאויך סכרת דאבע האמיתית

[illegible]

לשון למדים

ושבאה מלת תאכלהו מפוארה בעבור אתה הגרן וכבר ידעת הפירוש תכון בזרמנים
וביסוער והשנים והאדמים הם שמות ומשקלי השמות הם משתנים ולכן הוא גזור שאין מזה
הכנין בפעלים השלמים דבר וכן הראוי הוא אם כן לאחר הרפור בו ער שגבר בתי העין
בעזרת האל

הפרק השני

בכנין נפעל וזה יראה בתחלת הסתעבה ששמש בכנין הזה הוא שזה
לשמש מילא וזכרו פועליהם והאמת שדמי חין הקל העובדים
שום בהתבודדות אלא שבכנין הזה תכין היות הדבר רפועל עשוי מיד אחרים או מיד עצמו
על שיהיה הפועל פועל בעצמו ולכן באו הצומים מזה הצד מה שלא באו במי שלא זכרו
פועליהם כי שיהיה בענין שתאמר שמור את עצמך או אסחאמר השמר אבל לפי שיש
גזרות בזה שיש לא מכל לעשות בהם זאת הדין בהם אם גיבש גבש השרף חשב הדרך
שד מורקן אשר לא זכרו פועליהם הוא שזה וכבר השיג עליו זה פד והוכיח בפעמים אמהות
שאין הדבר כמו שחשב והאריך בזה כפי יא מספרו יעמד עליו מי שירצה וזה מזה השעור
ופעמים באו גזרות בו שיהיה מענינים טהן גזרות יצאות והן דחלו מאתכם נשברת את
לכם הדינה ודנינשפט אנת דוארים וזלית אלה ויש מן המדקקים שלא רחיק היות אלה
וגזרות יצאות מזה הכנין ואחר כחם דוא הלא בעל ויש מי שפירש אותם באופן מכסים אל
ההתבודדות ודע שהוא כמו שבגזרות השמות בכנין הקל שמות הפועלים בים הם כמו
תארים אחר שלא הצא פועל הם אל פועלים מחוץ כמו כן בזה הכנין שמות הפועלים הם ה
בעצמם שמות הפועלים וזה ברמות תארים ואם כן יחסרו מחלקי הכנינים הקדומים בכנין
זה ארבעה ונשארו ארבע שבעה ועשרים דם אלה נפקד נפקדת נפקדתי נפקדו
נפקדתם נפקדו נפקדתם נפקדתם התארים נפקד נפקדתם נפקדתם נפקדתם
נפקדות הנפקדות הנפקדות הנפקדות הנפקדות הנפקדות הנפקדות הנפקדות
נפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד הנפקד
הוא לתורת על הפועל ובה נראית ככל חלקי העברות האריות נקודה לעולם כח' רך
בעזרים ובתארים וזלית בשתיהם הפועל אות גרונות ועין הפעל בעזרים הוא פתוחה
ובתארים קצוצה וזה מין לעזרים נשכר לבי בקרבי ולא נפקד ממנו איש וזלית אריות לב
בשכר וזרחה הוא נכבד מכל בית אבי ואמנם בשיבא התאר סמוך יבא גם כן נפתח כמו
בזעג לשון והאמן רוח משה דבר ובשיבא הפעל העבר במקום דפסקא קצוץ כמו
התאר ומעשים באו קצוצים כלא דפסקוהו נפרד מקין והעם לא מורד חולתם מעשים ואם
פא הפעל אות גרונות תבא נון הכנין כמו זל ופא הפעל בשוא וסגול נאחו בסבך מלך לטח
בעבד והנה בין סימן היחיד הבין העברות האריות הכדל בנקוד אבל יגדלו באופן
ה' יראה הוא שסימן היחיד העברות מילעל כמו אתה מדנה לא נשברה וזה תארות מלרע
זכתי אריות רוח נשברה

והמקור והצורה

באו בתוספת הא ברא ונה' זכתהו משה ובהן כי וצורמ
העברים וזוסיף הוא בעבור נון הכנין וזכר על בעת דים שאמר
אפקד אפקד וזה יש לו תנועה בתחלה ואחריו יבולע ודון ברגש ואם יאמר ופקד און
ע' ויהיה ע' שיהיה קול על קול וזה צורנו לתוסף הוא והוא בעל הא מזה הסברא כמו שכתב

לשון למלכים

שכתב בספר צמות. והדמיון למקורות כי המלש אמלטאל ארץ פלשתים. לחקור ולעמוד על
 נפס. ואספא הפעל אות גרונות תבא והא בצלי לתשלום הדגש אשר היוצאוי לבא בפא
 לאעת ואספא הפעל. האספו וזבא. ופעמים תחסר ההא בכוא עם המקוראות משרתת וישלול
 תנועת ההא על אות חשדות. ובכשלאל יגל לבך. בעמף עולל משפטם ובכשדלכות העמף
 ופעמים יבאו המקורות בנזן הבנין נשאל נשאל דוד. תשלוח ספרים.

עצמות

העתידיס יבאור לעולם בחילוק וזלתי האלף שתבא בסגול. ועשוזה כזו
 שלא התערכ עם קריאת הויד אם תבא גם בן בחילוק. והדמיון לכלם
 ומפניך אסתר. אם יסתר איש וזרועי מקנה השבר. כי נסתר איש. ופעמים תבא אלף העתיד
 בחילוק כחברותיה. אשר אועד לך שמה. יאבד יום אורד בו. אמלטאל ארץ פלשתים. אנכי
 אשבע. ובכלם עין הפעל בצלי וזפא בקמץ. ובאזכותספת הא ואנקטח מאובי. ואנקטחנקס
 אחת. ופעמים תבא עין הפעל לבפתח וכל מקד תזכר. ויעץ המלך. ואספא הפעל גרונות
 הכאנה אותיות העתידיס בצלי לתשלום הדגש. יאספא ארץ. ותעצר רמנפה. תאלמנה שפתי
 שקר. ועם הדיש בגרליס תרכסנה. ואם למד הפעל אות גרונות יולידו נח לפניה ובכיס וחדש
 יפתח. ופעמים ישאר הפתח לבדו. ותבקע האדמה. ביולא תשכח מפי זרעו.

הפרק הי

בבנין התפעל. כבר ידעת שזה הבנין הוא על דרכי שוח
 בשמושו אל הבנין התפעל והוא בחיות הפועל פועל הפעל. כ
 בעצבו. ועל כן תמצא לאנקלס תמיד משה אותם. כמו שנמצא שזה אותם הבנין באמרו
 אל תסמאו בכל אלה כי בכל אלה נסמאו הוים. הן רואה חילוק חשה תסמאו מה הפעל
 לנסמאו מה הפעל. אבל עם כל זה יש לבנין הזה סגולת מיוחדת. והיא שבו יחקר ויידמו הדברים
 אשר אין להם מציאות חזק לנפש כמו שבב על משכבך והתחל שדוצק ובעשה עמך כזולת
 וכן התאבלי. כאלו עשי חוקי האבלות. ממתכד וחסר לחם. נראה עצמו נכבד. וכבר
 ידעת כל זה. וזה חילוק הבנין הזה הם במספר חלקי הבנין והפעל והם אלה.

ותפקד התפקדת. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות.
 ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות.
 ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות.
 ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות. ותפקדו התפקדות.

שירעת. וסופו שתיס אותיות על האותיות היסודיות ודגשות בעין הפעל. והוא תבא
 בפעלים העזברים תבא עליהם בחילוק. והתיו בשוא נח בכלם. ופא הפעל היא בפתח
 לעולה. וזלתי בשעין הפעל תחל אות מאותיות אחרות הכלית מקבילות הדגש כי אז תבא על
 לרוב בקמץ. ועין הפעל פעמים תבא בצלי כמו התהלך נח. ובא והתהלך אל הבית הזה.

ופעמים תבא כפתח כמו אל תהדרדד לפני מלך. ואל תתחכם יותר.
 והצויים הם כזה הבנין על משקל הפעל וכליח' תסתר אין הכדל
 כיניהם כי אין הכדל להתהלך לפני אלים. וההלך לפני. לא הוכל

והמקורות

להעלים. וזהו הוא הפול בבינוניים ובעתידיס כזו. שלא לזרכות באותיות השירות כמו
 שירעת. וזהו הצויים יבאו בהוספת מם מתהלך בתומצדיק. מתרמקים על הדלת.
 מתרמקת

לשון למודים

פתח דף על דורה "ופעמים תחסר חזיון כינתו מדרב אליה" ורקח למסחר המשפט
 מהדר "מהסר" וכבר ידעת שבאשר יחסרו את מה שמורה על הכנין בשמות הפעלים
 שילת תמנה על המס אם הסמאותם אשר מדרגם לבא במס" וזהו בעצמי תכין
 בתנועת המס הכמה באלה הכינות" שהיא כח"ק אשר היה מדרגו לבא בה"א הכנין ובחזרה
 דאילוה במס אשר היתה ראוי להבא בשוא כבואה עם דא הכנין אבל עם היות שוענין דא
 בן לא נוכל לשום דא עס דמס באלה הכינות כמו שעשינו בכינות מדרגה על

להבה

תו הכנין הקדם לפא הפעל בכל תגורות וזלה באותן אשר פא
 הפעל שלהן הוא אחת מאותיות וסצ'ס וקראות אותיות השליקה
 בנאות קרמנה אלה לתו הכנין אבל כזהש בזינות וזהו בשתחיה פאד' על שין אומסך
 אדבתא תו הכנין מאוהרת להן" ואמנם אם תחיה פא הפעל צדי אדון או יתו תמורת
 תחיה אדלת ויתו תחיה עם הצדי" והדלת עם תחין" והדמין לאותם אשר באו
 עם אותיות שין וסכך וישתמר חקת עשרי" ויסכ'ל החוב" ולאותם שבאו עם הצדי
 מהנדר ובזינטיק" וילכו ויצידו" ואמנם עם הדין לא מצאנו מלה בלשון הקדש
 מהנדר הזה" ואמנם מצאנו בלשון ארמי והיא הדמיתו למיטר קרמי" וזהו אשר שמצאנו
 שנשתמש בלשון וארמי בנדרת אשר פא הפעל שלהן היא צדי שמוש לשון הקדש בעצמו
 דצדי שח' זליף התו בשית במלת גשמי' יצטבע" ואמר בעבור זה ששמות דלת עם הדין
 דא שמוש לשון הקדש גס כן" וזהו הדעת הסרוב המוקדקים אפעל פישל תבאיות
 הברכה שאמר בירחצו הזכו דא מה הכנין" וכי ראוי היה לומר חודכו" וזהו רבותינו
 דגרס לברכה ששתמש בשמוש זה הפעל סרבות" באמרם נודק פלנו" נודמן לו דומיהם
 ואמנם הסבה אשר בעבורה קדמו האותיות האלה לתו הכנין היא לפי שהיה כבוד על
 חלשון להציגן אחר התו ולאמר התשטר" התמבל" דאולס חלילי הוה רבשית כבואה עם
 הצדי בעבור שקריאת התו חזרה ונשה כאד לקריאת הצדי עד כי הצרפתים לא
 כדילו בנינום עז העים" חזו מופת אמית' על שאין לנו מוצא האות' על הסל' וזהו אלה
 וזהו מניח בעל הלשון אחר הצדי תו הכנין לא היתה או הוה נרגש כראוי" ולכן חלילי אנה
 בשית כדי שתרגשנה הצדי והשית כלי בלכול" דאולס חלילי הוה תו כדלת כשהיה פא
 הפעל זין לפי שקריאתו תו חזרה ונשה אחר תו הכנין את כלי תקל אל שישמו הדין לסכך
 והמקרה הזה בעצמו תעשה קריאת הבק והגושא אחריה אשר לפנינו והחידו חזל' לתת זין
 של למען תזכרו שלא תראו נראית בסמך" וככמו אלה חלופים קרובים כן לשאר האותיות
 קצתן עסקת בשית חכור במבטא" ובאחמלה אחת יצאאות מחבל'ל ודבר שבאותו הכנין
 קודמת לשין פא הפעל" והיא וזה שושטמנה בנדרות" ובאה כן לפי שהחבד לבשא בהו עם
 השתים שיתים שבצדה" ולכן הכינות השין כינום" וזהו מצאנו בכנין הזה קצת פעולות
 מקוריות עם הפעלים שידכה לוח בהתחלת העיון שהן יצאות" וקצת המוקדקי לא חרתיק
 זה וזה דבר יצא מדחק שבמקט שמוגלה המעוות לזה הכנין היא דת כבודות וכו' חלס'
 דא יעדיף בזה על הכנין דפעל כמו שכבר ידעת" וזהו יתכן בהדעת כבודת אל הזול'
 בהדגורות אשר יראה מענינים שבאו יצאותהן ויתכלל אותה" ויתפרק בל העם את

לשון למדנים

אמרו חכמינו ז"ל והתנחל אתם והתנחל אתם לכם ונחל לשון עמהות שזאת התכונה והתנחלות
בית השלמה בזמן זה והוא בידו שכל פירוש את כל פירוש מסכים עם ההתנחלות
הזרה על היותו מבין הדברים על אמתתם

הפסק היא בפעלים המורכבים והרביעיים וזה המבנה בהרכבה וזה להורות

בפעל אחר במת שורו בשינוי פעולות ואמנם ענין זה כדי לקצר
כדבור וזה בשמות ובמלה השעם עשו ההרכבה והוא כמובן כמו שנתע במקבץ והוא
ההרכבה כבר תהיה משני טעמים אלא שהם מבנין ושרש אחדים בעצמם וכבר תהיה מבנינים
מתחילים אלא שהם כסוג נמשך אחדים וכבר תהיה משנים שרשים אלא שהם כסוג וכבנין
אחדים ורעיוני כמובנים במקום הזה סוגי הרכבה והקבוצה והתחלת מין למין הראשון ויחבנה
בפואל לשנתה וישרנה הפרת ששני אלהם משרש אחד ומבנין אחד אבל היות תורה על
עתידי הדברים והמן והוא על הקבוצה והדמיון למין השני ונכפל להם הרים ונכרו כל
השנים ונחלו בדם לא התקדו בהוכם כי אלה הם מורכבים מבנינים מתחילים מסכימים
בשרש ובסוג כי נכפל ונזכרו הם מורכבים מבנין נפעל והתפעל אשר יורה עליו דגשות העין
ונחלו למה בב מפעל ושל אחזר שם פעלו והתקדו מורכב נפעל והתפעל ודמיון
למין השלישי ודגשותים כי דגשותם כי משרש ישב היה לו לומר והדגשותם ומשרש שוב
היה לו לומר דגשותים ומאליה תקח ראיה על השאר ונמצא בכהוב כי בשתדע כגולת
רשומים יקל עליך להבדיל במורכבים אחד שדרכה הבהוב והוא ארכבה שנית

ואמנם הפעלים הרביעיים הם אותם אשר הכא כהם הגזרה בארבע אותיות

נכדלות ואלה לבד יקראו במתם רביעיים ואמנם בשתבאות

ארבע אותיות אלא שהן מהדמות בתלמוד מהגזרה ומה לא יקראו הפעלים האלה רביעיים

במתם כי אם בשניות וזה המין הראשון הוא מעשים מאד בכהוב לא נמצא כמבנה בתורתו

וקדושה אחר ונשאר ספרי המקרא לא נמצאו כי אם ארבעה לבד והם ודוד מכלל

יכנסו חזיר מעיר וישמש בשרו פרשו עלי עננו ואמנם דמיון השני לא נמצא ממנו גם

בפעלים השלמים כי אם מעט אבל בפעלים רחבים נמצאו גזרות רבות וזה מה שבא

מהם מבנין העין ופועל בלתי אותך שם ויכלל יסף ומי מכלל את יום בואו משלך

שלשלה נבר ואלה יקראו בפועל הפא והלכד וגזר בשאלה הם מבנין העין לפי שמצאו אלפי

בת יכולי ושלל את כליות ומחשבו מנחיה למד והיותי בעיני ככהתעתע ביום נשך

השגשגי יפיות מבני אדם ויקראו לאלה כפולי הפא והעין ומה המין לחרור ריב על

דעת מי שאמר ששרש חרה ומחשבו מנחיה שלמים ויתחמח ויחזיק דק מחוספס

בעין המדמדד ואלה כפולי העין והלכד וכפעלים הנפיל מצאו ויתחמח אליו כפול הפא

והעין והנה הלא כבור שכל הפא והעין מורה על חזק הפעולה וכפול העין והלכד על

הליטת המין בשמות כן בפעלים והביא ראיה מפיפית בפעלים ומשחרות בשמות

שורצון שלא היה שחורה כחלט ולא כן דעת רבותינו זכרם לברכה בירק וירק ואמרם

שאמר ארמס ארמס שבאדומים וירק וירק שביחוקים

החלק השני בפעלים החסרים והוא

והוא פרק נפרד " כבר הקדמנו בפרק הראשון מהשער הזה מהותו וצרכו אצל המדקקים
בפעלים וחסדים וכו' תבדיל אשר בנייתם ובין דברים " ושכבר חשבו המדקקים והוא
שלא לקרוא פעלים חסדים כי אם אותם שפאפעל שלהם היא נון לבד " וזה ראו שתדע
שלא כל הפעלים אשר פאפעל שלהם היא נון נאמר עליהם שהפעלים חסדים כי זה כל
הפעלים אשר פאפעל שלהם היא אלף אע"פ כמציאנו באר נאץ נעסנער וחסדים לא
יבאו חסדים לעולם והסבב בזה כי אלה השתי אותיות לא יוכלו לקבל דגש תמורת האות
הנפלה ומשפטם אם כן משפט השלמים ומכאן שצריך שיהיה דגשם כן שאנו צאין לו רשות
להקטין משפטם שבה בגזירה מהמגזרות וההדרות אל זולתן מהגזרות והדרות בעצמן זה
שאם מצאנו שהכתוב נשתמש במקרה בא בגזרת נסע בשני משקלים וזהו לשמע שמים ועת
לשעת לא נעתק אצלו שני אלה המשקלים בגזרת נסע לשמאמר בו לשמול ולסעת וכן אם
מצאנו בגזרת נגשו יראו מגשת אליה לא נעתקו בגזרת נפל לשמאמר בגזרת נפל ולגזרת נדר
לשמאמר מדרת וכן בכל הדומה לזה ובמקום אס מצאנו שהקל הכתוב בגזרה מזולת חילי בה
הדגש הראוי לבא תמורת האות והסברה כמו מה שעשה בגזרות נקח נסע שוקל בעתידים מהם
דבול להם לרוב השתמשותו באלה השתי גזרות ואמר ויקח ואלך ויסעו מסומת ודומים
לאלה וזה אצלו לא נעתקו ומשפט זה לגזרת נפל נגשו ונאמר יפלת נש" וכל דומה לזה
והכל שאצלו לא נוכל לשנות בדבר מזה שבא בכתוב במשכב ידעתו ולעשות מבני הקש
קל וזולתו כמו שעשו זה פחותי המדקקים שעשו חקבת הלשון עיר פרוצה אין חומה אך אם
מצא בגזרת כח שנשתמשו בכותימו לכה על וזולת נמצא מכה בכתוב כמזה שצאמר וזר
לי כח יראשך פול תחת" שמשקל אלה העצויים לא מצאנו באלה הגזרות בכתוב וזה
אצלו נשתמש בהם אצלנו אף על פי שחשבו המדקקים אפ"כ כעצא באלה השמששים

לשון מקרא לחוד " ולשון רבתינו לחוד "

והוא פרק נפרד " שחזרנו כי באלה הפעלים חסדים לא יבאו כל הששה בנינים חוץ הבנין
הדגש וההתפעל והנה שני אלה דגש ויעין הפעל לא משתמש וזהו כהן
בזכרון פאפעל כי אחר שדגש חזק ענינם בא להורות על הכנין לא היה יכול לבא תמורת
האות והסברה כי אין בה דגש להורות על כל זה " ולכן משפט הפעל הדגש והתפעל בגזרת
שפאפעל שלהם היא נון הוא משפט השלמים כי פאפעל לא תחסר כח לעולם ודומות
להם וינסקל לבל אחזי בהשפטים יצח יחזיק בך צרימו נמח ואנפול ללבי ויהגבר
אליהם במעל לי יתגבר נער ואטום הכנין והכניע לא יבא כמ' שידעת כי אם בפעלים נח
דעין " ונשארו אס כן בפעלים החסדים שלשה בנינים לבד והם הבנין הקל והוא פעל והתפעל
וכבר ידעת שפעולות השלמים מצאנו גזרות שתתפזר בהם כל הבנינים או רובם " וזה
בחסדים אמרו באלה השלשים בנינים לא מצאנו גזרה אחת משתפת להם " ולכן אביא
הדמיונים לחלקי הבנינים ממה שפאפעל בכותב גזרות מחלפות אף על פי שמצאנו גזרת נפל
שבאו בה רוב חלקי הבנין הקל " ולכן אכתוב כל הבנין הקל ממנה אע"פ שלא נמצאו כל חלקי
בה " וכשאביא הדמיונים אשלים אותם וחלקים בגזרות מהחלפות " וזה כל חלקי הבנין הקל

הם אלה

נפל נפלה נפלת נפלי נפלי נפלתם נפלינו נפלתם נפלתם נפלתם

לשון רמזים

פֿאַרן. חבנוניים נופל נופלים נופלה או נופלת נופלות ונחת חפסולים לא יבאו בגזרון
 תאולוגיות עומדת כמו שכבר ידעת. המקור נפול. וחצוניים. נפול נפלו נפלי
 נפולות. העתידים. אפול יפול חפול. נפול יפלו תפלו. תפול תפולת תפולות. וחצון
 חצונין למח שבא מן חבנין וחבנות אס בעוגרים הוא על פני כל ארץ נפול. ונמצא חסר קוף
 על חסר רבים. קחם על ורעותי. איך נפלת משמים. כי נפלת יקפחתי ונפלת נפול פניך.
 חצוניות כל יקפחתי. שמוח חפולים לא נפול אצני ואת חפולים אסר נפול. חשכח
 גורלה נפולת קלין. משפוח מר עובר. שמות הפעולים. לעקור נשוע. ובמסמרות
 נפולים. ונצורת יב. ונצורה ולא ידעתם. וחמקורות. חס על פנים מתחלפים ישי
 שיבאו כמו חפולים בגל נפול בדרב. ובי תהיה לנדר. ויש שיבאו בחסרון חפא ובתוספת
 חפא. ויבאו נפולת אליו. עת לינעתי. ובא חסר חפנות. אחל הת פחדך. חצוניים.
 חס על פנים חפולים נס כן ביש חסם יבאו כמו חפולים נפול נפול. ובחא נצרח על דל
 שפתי. נסעך ונלכה. ונלבעת נפול עליו. ויש חסם שיבאו בחסרון מא רפעל של נעלך.
 גש פגע בו געברתים. ובסגול גש הלאה. ובתוספת חא. גשה נא וסקח לי. ובחולים גשו
 חולים נשוחה. חצוניים. מאנס כן על פנים מהחלמים ביש חסם שיבאו על משקל
 חסלמים כמו חפולים לעולם. ובריתך נצורו. וכל עצביכם חננושו. ויש חסם שיבאו
 בחסרון לא תקם ולא תסור. וגש אליו. ותגשגם לאה. עוד תשעי כרמים. ותגשגם
 חספחות. וחשפחות וזה הוא חספחות בפעלים חספחים. כי מנעט חפחות בשאר חלקי
 חבנין חקל כי אס כעתידים. וחבנין חפול. וחבנין לא מצאנו בחבנין חכמת חלקים.
 כי אס בגורת נגש. ועל כן אכתוב כל חלקי חבנין כח חסם אליו.

נגש נגשגם נגשתי. נגש נגשגם נגשתי. נגש נגשגם נגשתי.
 נגשגם נגשתי. חבנוניים נגשגם נגשים. נגשגם נגשגם נגשגם. חסר חבנין.
 חצוניים. נגשגם נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.

חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.

חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.
 חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם. חבנין נגשגם.

לשון למדים

בואה דנעת שמות המקור	שמות ופרעלים מגיד מראשית מניסים אליה - אין אסתר כבודת ופעולים סתם לשמי - במים מגידים במורד - ואף תכנה השאר סוכיטאל ואלדים בחירק עין ופעל - או בצירושג הסג - והצל תציל - ובא על דרך חלסלסאש לזנתך ובהלסחחא זכורא ונהוין ולפיל ירך - ומה חבנקן כהתק כסף השקאל דרס - חניטאל - ואדינא לי אשקלך לין ובהאבועה חירות - יביע
הצווים אומר ושלא	הצווים יסודים בסדר - ובצירייתג לבני ישראל - תבענה שפתי תחלה דובר סספ על סגמא זה הגשו תגשתס הגשני - ורגשה ורגשתס תגשתן אוגש יוגש תוגש נוגש יוגש תוגש תוגש תוגשנה - ותרמון לכה שבא ממנו בכתו אס העובריס מחוגר לך לא לחושתיס חגשו דגד דגד לי - תגד וכדיס עתך - לא יוקסבי כפודא - ותגש הגלישי בפעליס תחיסחא ארבעה פרקיס - הפרקתאד בנחיתא והרקחסי בנחיתק - והרקחסישי בנחיתק - לא יוקסבי בחסח - וכי עתך מים על דורע - הגלישי בפעליס תחיסחא ארבעה פרקיס - הפרקתאד בנחיתא והרקחסי בנחיתק - והרקחסישי בנחיתק - לא יוקסבי בחסח - וכי עתך מים על דורע -
המקור המקור המקור	המקור יוגש תוגש נוגש יוגש תוגש תוגש תוגשנה - ותרמון לכה שבא ממנו בכתו אס העובריס מחוגר לך לא לחושתיס חגשו דגד דגד לי - תגד וכדיס עתך - לא יוקסבי כפודא - ותגש הגלישי בפעליס תחיסחא ארבעה פרקיס - הפרקתאד בנחיתא והרקחסי בנחיתק - והרקחסישי בנחיתק - לא יוקסבי בחסח - וכי עתך מים על דורע -
הפרק	הפרק יוגש תוגש נוגש יוגש תוגש תוגש תוגשנה - ותרמון לכה שבא ממנו בכתו אס העובריס מחוגר לך לא לחושתיס חגשו דגד דגד לי - תגד וכדיס עתך - לא יוקסבי כפודא - ותגש הגלישי בפעליס תחיסחא ארבעה פרקיס - הפרקתאד בנחיתא והרקחסי בנחיתק - והרקחסישי בנחיתק - לא יוקסבי בחסח - וכי עתך מים על דורע -
הרבה	הרבה יוגש תוגש נוגש יוגש תוגש תוגש תוגשנה - ותרמון לכה שבא ממנו בכתו אס העובריס מחוגר לך לא לחושתיס חגשו דגד דגד לי - תגד וכדיס עתך - לא יוקסבי כפודא - ותגש הגלישי בפעליס תחיסחא ארבעה פרקיס - הפרקתאד בנחיתא והרקחסי בנחיתק - והרקחסישי בנחיתק - לא יוקסבי בחסח - וכי עתך מים על דורע -

העתידים • ולכן חזר ופוזבזאו בנאז הקל על השטן • וכבר באו מאס עם חזיר פאזפזבזל וחס
 יחל עזר • או יחזיר • ודעת המדקדקים תלוקת בכנינים • והאמת שהם כזה הבנין • וזה
 חרסין לכל חלקי וצפול הם אלה • מודע מודעת מודעת • מודעו מודעתם
 מודעו • מודע מודעת מודעת • המוננים • מודע מודעים מודע מודעת • המקור מודע
 הצוינים • מודע מודע מודע מודעת • העתידים אודע יודע מודע • מודע מודע מודע
 מודע מודע מודעת • ואם תראה לדעת חרסין למה שבא מהם בכהוב • אמנם בעוכרים
 מודע מודע מודע • נוקטת כאמרי מיד • לא מודעת להם • ולקשן ולכזר • מודע מודעת
 התארים והערס ונושבות • המקורות • ואחרי מודע • הצוינים
 חסדי ירושלם • העתידים • אודע • מן הורש • אתה וכתך • מודע אל בית האלד • מודע
 אשר יזל בכקדך • מודע • אל מודעו לאש • ואלם • בכנין • מודע •

[illegible]

והזכיר שם פועל מננו יבא הפעל העבר בשנים משקלים" ויש שחבא הוא
הבנין בשורקכמו הורד' המשכן' ודעשתם לרדכם" ויש שתבא והוא כחולם
כמו או חודע אליו וחסאתו' והעתידים כמנו אורד יורד תורד' אך אל שאול תורד' יוכל שו
תוקד' בו תוכל להכשמהות וגיל' ותלקיו תדעם מהכתוב"
הפרק השני בנחיו העין' והנחות העין ימצא בכל הבנין וזלתי בבנין ודגוש אשר
הונח המורד והפעל המרובע כמו שידעת' והנה בבנין וקל' יורה על מוחות
העין בעוקרים' ובעתידים הנחות הקמץ' אלא שבעוקרים יבא הקמץ בפא
והפעל כמו מה שבא במלת קס קמץ' ובעתידים יבא הקמץ על אותיות איתן כמו אקס יקס
תקס ונקס" אמנם בפעלים העוקרים אשר בא שואל כלכד הפעל כמו קמת קמתי קמנו
בין שתחתיה חסלה מרעא או מרעל' וניהו פא הפעל כפתח תחת וקמץ חראוי' לבא בהם ונעש
והבנין חסמות השוא כמו שכבר ידעת במקומו' וזה מצאנו הפעל הקל שבא על שלשה
משקלים כדורד' שבא בשלשים חס פעל פעל פעל" (והבשל לפעל קס שכבר' ולפעל כי

לשון האלמונים

כִּי מִסַּחֲחֵי לֵךְ, וּמִתּוֹכָם הַצֶּאֱזָן, וְלִפְעֻלָּהּ הַבֶּקֶר אֹרֶךְ - מִחֲשׁוֹבוֹת אֲחֵיךָ, חֲנֻחַ וְדִמְיוֹן לְכָל חֵלֶק
דְּבוּקֵי הַמֶּלֶךְ - קֵם קֵמַת קֵמַת, קֵם קֵמַת קֵמַת, קֵם קֵמַת קֵמַת - קֵם קֵמַת קֵמַת

הבינוניים קם קמים קמה קמה' ופז'ולים קם קמים קמה קמה' הצוויים קם קם
קמה קמה' העתידים אקם וקם תקום נקם' וקמה קמה' הקם תקם תקמה
תפז'ל העבר ררבים ותקרים וזא לעולם מלעיל וזלזלי מנשים שבאו מלרע' דנה

והם כי שמאותי בבוד "נעו" מרים כחצות שמועם ולקא - נמירועד מלך
אמר "צדו צעדינו" כפיים רשורעבו "ולא רבו עליה" וזה שמות העולות כבר ידעת
שלא יבא בגזרות המדדות "ומה שמצא מהם כדשת פערות בגזרות היוצאות הם על כל

מל בערלה' כימולים הי' כי מלב אבשלום היתה שוכת "ואלה בערמה הם תארים" ושם
הפועל יובל מתפעל העבד לנקמה ונכמת באופן הקדשה לבד ודא כי שם הפועל יבא
לעולם מלרע ונפעל העבד יבא מלעיל כי מנחת רחל בתו באה עם הצאן כי הוצא תארו מליע

• ורחל באה עמה צען אשר לא היה לה פעל עבר ומלעיל • וכן ערב היא כאח ובבקר היא
 שבה • וחטבה ובסדר • והמקורות והצווים לפעמים באים שרשם באחד מהם ושלם
 קום • למצח על מלת לכן • צורת העדה • שבה אשוב אליך • ובצווים • מור מרע • קומי

וירדושי וצווי הרבות בזולט שוכנה בנותי ובה הצווי בתוספת האשובה י' רבבות קטנה
 י' רבבות הדך ואותיות העתירים יבא לעולם בקטן וזלתי אם יבא בתוספת נון כי אז יבא
 בשא לחקל ומשכא ימין יקרון אס שוכה תשובין ולרבות ואבעות המשינה תשובה

לדבמותכן" ובא כן מפני רבוי התנועות • ונהפא רפאל תבא לעולם בשורק • וזלתי
בשהבא על אותיות וזלתי דיסודא העטף בי אז לפעמים תבא בחורסמחא בשתתא וזלתי • ס
בתפס • ושלשים שנה ויבית • הוגע בארץ וחמי • וירכב על כרכימועץ • ולפעמים תבא

בפתח ודא כשתיהא הפל אר לרד הפל אתת מאותית אחלע ודא נרדסו עף ויעף
העס מאד וינע לבבו ויסר אל תגלה ובלא דארה שפאל תצראת מאב ותגת דתיבה
ויצא מה רביל ויעף אלי אחר מן הרפים ותתס עליך עיני ותתס עיני עליהם שפא

בְּקֶץ זְכוּתָא חֲמֵל תוֹתֵךְ שֶׁל מַרְבֵּה רִגְלִי בַּתְּחִלָּה יָדָה עִם חֵזֶק שִׁירָאָה שְׁעִינָה שֶׁהָיָה מִבְּנֵי תַעֲנִין
זוּמָה מִלֵּה זֶדֶה
וְהָיָה חֲלָקִי וְחֲסָא לִי
וְהָיָה שֶׁעָבַד

הבין הכנת הבגד "הבינו הגבהים והכנה" תבינו הבגד הכנת שמות
תפועלים מכינים מבינה פנימה שמות ותפעולים מוכן מבינים מובנה מוכנות.
הצומחים הבין הבינו "הבינו הגבהים" העיתורים אבין יבין תכין נבין יבין תבינו הבין

תבנית תכונה " **תבנית**
 ומעל שער יבא חמא הכניק בעלי לזרות על נחית העין כיהקים בני את
 עבדי יאלדים הבין דרמה (מא הפעל בחזיק" וצא למר הפעל אתה

מאונות אוריע חבא בפתח "דע לעסעדיח" וואר לך" ופעסט חבא הארץ בשרא
וכאל ארשטא ופתח וואר כשרא הארה המועות וסמל חזיון כל העבר לכד "גם
דקמיתא נרית" אל העקבאסר דבימתי השיבות כחיה עם לבכך. וכן עם הכמייסאם

לא תביאנהו ארץ - ורפעים תהיה והגיון בפעלים חסודים ביות בספרים בדת
אל

לשון למד

וְלִיכְנֹת - וְלִיכְנֹתִים יָבֹאוּ בְצִלְהֶם וְהָאֵל בְּחִירָתָם מִקֶּדֶד - מִיָּד עֲצָתָם
וְלִפְעָמִים תִּבְאֵהוּ בְצִלְהֶם כִּפֹּר אוֹתוֹת כִּדְּם - וְהָיָה שְׂמֹת הַפְּעוּלִים מִנִּי הָעוֹלָא עֲבֹד
מֵאֲשֶׁר הֵם מִנִּי הָאֵל - בִּיאֵן הַבְּדֵל בֵּין מִצְוָה נְחֹשֶׁת שְׂמֹת מִנִּי הָאֵל לְאִשֶּׁר מִצְוָה לֹא שְׂמֹת
מִנִּי הָעוֹלָא - וְכֵן הַמִּצְוֹת מִלִּפְנֵי - שְׂמֹת מִנִּי הָעוֹלָא לֹא עֲלֵמָת הַמִּצְוֹת שְׂמֹת מִנִּי הָאֵל
וְהַמִּצְוֹת וְהַמִּצְוֹת יָבֹאוּ בְּהַאֲבִיבָתָם הַעֲדָה הַעֲדָה בְּנֵי הָאֵשׁ - לְהַבִּיחַ כִּדְּם - הַסֵּד
עֲשֵׂתוֹת - וְהַמִּצְוֹת בְּתוֹמָתָהּ - הַעֲדָה הַעֲדָה לְמִשְׁפָּחָהּ - וְהַמִּצְוֹת תִּבְאֵהוּ בְּעֵל
אֲבֹתֵיהֶם וְלֹא כִשְׁלֹם הַפֶּעַל אוֹתוֹתֵיהֶם כִּי אֵל תִּבְאֵהוּ - הַשֵּׁן מִנִּי - וְהַיָּד הַשֵּׁן
הַפְּעוּלִים תִּפְעֵל וְהַבְּנֵי הַמִּצְוֹת וְהַמִּצְוֹת יִנְצֵל לְרִיב - וְהַמִּצְוֹת לְדָקָעִים - מִשְׁפָּחָהּ
לְדָקָעִים - שִׁים כֹּה נִגְדָה - לִינֹפֶה - כִּינֹפֶה בְּעֵדִים כֵּעֵם - וְהַמִּצְוֹת הַמִּצְוֹת יִבְאֵהוּ בְּכֹחַ
שְׂמֹת בְּנֵי הָעוֹלָא וְהַמִּצְוֹת בְּחִירָתָם - כְּמוֹתָם לְדָקָעִים - אֲבִיבָתָם לְיָעֶבֶת - וְכֵן
בְּתוֹמָתָם יָבֹאוּ בְּשֹׁמֵר כְּמוֹ שְׂמֹתָם - וְהַמִּצְוֹת - וְהַמִּצְוֹת אֲנִים - וְכֵן תִּבְאֵהוּ
הַשֵּׁן עַל אוֹתוֹתֵיהֶם - לְדָקָעִים תִּבְאֵהוּ הַפֶּעַל כְּמוֹתָם הַמִּצְוֹת - וְהַמִּצְוֹת - וְהַמִּצְוֹת
אֵל כֹּה לְרִיב - וְהַמִּצְוֹת וְהַמִּצְוֹת אֵל גְּלִילָהּ - וְהַמִּצְוֹת הַפֶּעַל אֵל הַמִּצְוֹת
חֹלֵעַ אוֹ תִבְאֵהוּ הַפֶּעַל בְּתוֹמָתָם - וְהַמִּצְוֹת - וְהַמִּצְוֹת - וְהַמִּצְוֹת - וְהַמִּצְוֹת
אֵל בֵּין הַמִּצְוֹת וְהַמִּצְוֹת - כִּי אֵל מִצְוֹת הַפֶּעַל

8757

וְשֵׁלָה הַזֶּכֶר שֶׁמִּפְעֻלֵּמוֹז הַבְּנוֹן הָיָה דְמוּתֵלִי שֶׁלֹא הָזֶכֶר שֶׁסָּפַר מִנְחֵי חֶמֶד
שֶׁהָיָה יוֹד בִּי אֶתְחַדֵּל בִּין אֲשֶׁר וְיִקְרָא אֲשֶׁר הָרַם שֶׁרָם מִנְחֵי הָעֵץ לְבִין הָחֶדֶד
הַמִּשְׁכָּן שֶׁהָיָה מִנְחֵי חֶמֶד וְכִן וְהַשְׁבֵּכָה שֶׁהָיָה מִנְחֵי הָעֵץ לְחֻשְׁבָּתָם לְכַדֵּם שֶׁהָיָה מִנְחֵי
חֶמֶד וְהַשְׁבֵּכָה

५५६१

הפעל
 וברובע כבר ידעת כי בעצם וראשונה לא הוציא כי אם לטמא
 תכורת הבנין ודגוש " ושכא כפול הלמד לתרוח על הדגש שהיה
 ראוי לבא בקין ופעל כמו שעשו זה בבנין ההפ"ל. וכבר ידעת כל זה " וההבין כי אל"ם
 בזה"ס כפא ופעל בכל חלקי חכמת החורמין חלקיו ודמיון לפעל שעבר.
 כהן כוננת כוננה " כוננו כוננת כוננת " שמות ופעולים מכונן מכונת
 מכוננה או מכוננת מכוננת " שמות ופעולים מכונן מכוננים מכונת מכוננת "
 העצויים כונן כוננו " כונני כוננה " ה' יתירים אכוננו יכונת כוננו " כוננו יכוננו תכוננו
 יכוננו תכונני תכוננה " וכבר ידעת שבנין ההפעל ירוץ ברוצת זה הבנין וידעת סבה זה?
 ואנחנו הבנין

५५३५

[illegible]

לשון למודים

מחשבות והציונים - הכל ימלא ביתך. חזון לקראת אלדיך. העתידים לא יבוא אדם ברשע. יבואו ידועי על שפתיך. ואם פאדעקל אות גרונת או ליש תבאנה אותיות העתידים בצלי לתשולם הדגש. ויאמר להם בחברן. יעזרו ויעלו הגלים. בכף הרוץ ובא לאור באור העתים הליך בצלי. והוא אשר תהיה ראויה לא בהא המא על מקור זה חבין ככמה על אות גרונת ונשפמן לחזור.

הפרק ה'.

הפרק הג'
בנחיה למד - כבר דעת בפרק אחד מזה ער שיש בנחיה למד
שתי סכוניות - והם בחינת למד הפעלה - או א"ף וידעת שיהיה
ביניהם חסד בקריאת שבותין וכאנני שמושים - והוא שהגדרות
שלמד הפעלה הוא הן בקריאת נחיה למד בסתם נאמר למד הפעלה היא א"ף הן בקריאת
בשם בעלי הא"ף וההבדל אשר בין שני אלהם - שבעל הפעלה שבער בנחיה הן הגדרה הסודית
על חרכים ודברים תנוח בה למד הפעלה בעלי הא"ף - ובבעלי הא"ף תבא במו השלמים והן
בי בעלי הא"ף האמר בנפח קדו - ובבעלי הא"ף תאמר בראו קראו מצאו - וכבר ידעת
כל זה וכן בשמות ודפועלים תמוח ה"לם בחינת הא"ף ובחינת הא"ף לא תמוח כלל כי בעלי
הוא האמר בנחיה קונים עושים - ובבעלי הא"ף בודאים קראים מוצאים אלפעמים מה באר
בעלי הא"ף ע"ד בעלי הא"ף בקריאת הכוונה העם חושאים לה - קראים אל"ף - כי שניאלה
בכתבים כבעלי הא"ף ונקראים כבעלי הא"ף - ובשמות הפועלים יבא חנני כהפך - והוא כי
בעלי הא"ף יבאו בכחות חלמו כמו א"ף קראו להעם הפך - ובבעלי הא"ף יבאו כח"ד נראים
אשר היא תמורת הוא כמו אשר ינשוי שפע בנחיה חסד - ויתחלפו הסקורות כבעלי הא"ף
באים על הרוב באירונות בתיקמו לבנות לשרה - לבנות להביא לעשות את עום השבת
ובעלי הא"ף יבאו וזה על חרכ - מיס בנחיה אל"ף אדם - אם לקרא לך - אף על פי
שמעשים באו על דרך בעלי הא"ף הוא כמו ע"ד עום מלאה ימי מלאהים - ובמלאה ח"ם האלה
לכלית קריאת לזו כמו שבאו אחרים מבעלי הא"ף על דרך בעלי הא"ף כמו עשה צדקה
ומשפט - קהחכמה - וזהלם מעשים - ויתחלפו ע"ד מידד ונקדח בים הפעלה בעלי הא"ף
יבא בעל העין הפעלה בודא קרא - ובבעלי הא"ף תבא העין בגול כמו בנחיה ק"ף - אף על פי
שמעשים כהם באו בעלי - ובעל המסדה חכמים עס חלוק גדרותיהם - ויתחלפו ע"ד כי עין
הפעלה תבא בעתידים מבעלי הא"ף נקדח בקמץ - כמו אקרא אמצא - ובבעלי הא"ף תבא
בסגול כמו ארעה צאנך - ב"תכח כ"ת חדש - ובא אחד בקמץ - ואשעה בחקך תמיד - וכן
בד הקחת לא תכלה משפט לבא בסגול - וזהו כל חלוק

הכניז הקל

[illegible]

הנה

היה ה"ר וצח במלות" במיתבנית כ"יו וזולתם באה תמורת וזוא למד
 ופעל ומשמש כמות כמות וכו' וזח"ל אותה במימן וצקנה בת"ו
 ביהזכר לאמר בזה"ו ודח"מ"ם למח שומע"א בכתוב מזה הבין כפעל שער וזא כזה את
 וזלוא

לשון למודים

והיה עליה למדים עשיתי ככל אשר צויתני ובלא ידיו וזכרתי אשר בנתי לשמך
ובארץ מקום יד ורצאתי אתכם כילא כל רחמי ובחרת את חור צור חסיבני
המעשה וזה אשר עשיתם ובנך מקום מס עשיתן העבד ודינו אלנו נכספה וגם כלתה
ובחרת הויד למד הפעל כי בך חסדונפשי ואת אליה מדוע עשיתן ובכש מקום נון
כאשר עשיתם עם רבתיים

שמות

הפועלים ואין גההאצוני כראש גדלים אשר עשה וביוד צופיה
הליכות ביתה לכל זמנות נתנו נדה

שמות

הפעלים גדלים לכל העמים וחיית לולים על העצים גדר ודחיה
בשכיות ורב

והמקורות

הם על פנים מתחלפים וזה כי כשיבאו אורח הפעלים או לפניה חסבאים
בדא למד הפעל נוח ראה ראינו כיוחיו עמד בנה בנית בית זבול
לך וראו ראה ואל תדע וכש תבאנה האותיות המשמשות עם המקדית יבאו לעולם בהי
חמדת הא לבנות לה בית לעשות את יום השבת כעלות המנחה וכראות המן מעשה
חמסאת וכבואם סבלתי אלה האותיות לפעמים וברוב יבאו בתו לפעמים וזלחה כמן
שכתבו למעלה ודחיותם בנה ליבוח פנו וסעו לבם עשי חסד בעיניך
על שאר בכינה וחקת ידים ארעה צאנך אשמוך הא בכנה בית האף
הספח ובא משנה וחמסאת מלפניך אל תחזי משפט אל תחזי נעשה אדם גלוי בראש
גולים וביד ונון בלם כלין ובקדך וצאנך ירכיון ובחפס בצל בנפך יחמיון לא
תעש ככל ובמן לא תעשון כן וביוד אסתבעיון בעיו בכח תכח למח תכני עני
הראיה ופעמים רבות תחסר בעת ידים למד הפעל וישל או תנועת עין הפעל בפעל
ועמידו אותיות העתידים בגעיה לחשלים חסרון למד הפעל במויבן יאלדים ויש וירד
משה ויקן את חלקת השדה ויקש דבר יודעה משפטם ויבנה ויפנה ויקנה וכו' ופעמים
יבאו אותיות העתידים בצלם כמאן וארד אל חפן אל מוחם ופעמים יבאו כפתח

וחכשתהיה פא הפעל אות גרנית כמ ותחזו בעין עיניו ויעש משה ויעל מעלין ואם
עין הפעל אות גרנית תבא פא הפעל פתוחה וישע אל קין מח את כל חקים ופעם
תבא פא הפעל בשוא מקום הסגור ואז תחד אנקיא מאותיות העתידים ויבך על צואריו
וישב כמנו שכי וירד מעקב וירד מים עד ים וכא בגורת מנחיה למד משנות
מזכירותן וחקת וחייה בי אותיות העתידים בעלה חכ כאו בשוא כשתחסר סמן
למד הפעל כמ ויהי ערב ויהי בקד ויהי אנש ובעמדה באו בסגור מי וזא אברותיה
ונשחנו אלה וזכור מפני היותו עין וזלמד מאותה אות וזלמד חבמי וקדור במל וארפכשד
חי כיר יודעה כה שהא מפעל יחבפל ושרשו חי וחי אכע כה כי לא מצאנו לעולם להיות
הויד למד הפעל ואם היה כרביד ויודעה היו באים ועתידים על משקל שאר העתידים מפעלי
הבפל וחמו אום אחי חמי תחובה שלא נמצא כן לעולם ועל כן דא גזר כי שרש חי הוא
חיה ולא חי אעפ שבאה המלה הזאת וזה וזה כל חלץ הכנין חרגוש חם אלה
הפעל שעבר גלית גליתי גלגליתם גלית גלית

גליתן שמות חפריים גלגליתם גלגליתם גלגליתם שמות חפריים גלגליתם
גליתן שמות חפריים גלגליתם גלגליתם גלגליתם שמות חפריים גלגליתם

לשון המדריים

מגלה מגלים מגלה מגלות המקור גלה" הצווים גלה גלו גלי גללה" העתים
גלה גלה תגלה גלה גלות תגלו" תגלה תגלית גללה" והדמיון לה שואפתו ככתו כפעל
שעבר מגלה הפניכרש" אתה צוית פקודיך גלית את מסתדיך" ושם עסודי ביהולתין
הזיתים כל נקבה דמינא ארלים חסדך" וזאת גללה את מקד דמיה שמת חפועים מגלה
סוד" כמים סכסכים רחל מבכה על בניה" מבכות את התמה" שמת חפועים מוכח
ארלים וסגנה" והמקורות העל פנים סתחלפים אס ענהה ענהה" קה קיתית" לגלות
עדותה עליה" והצווים צוה ישועות יעקב" וכלא הא צו את בני ישראל" לכן חבו לי כאס
י" גלי שוק" העתידים אסחן ארץ" מה צוה" לכם" וכלא הא יצו" אתך" לא תגלה
ערתה" וכלא הא נסוד אחר אל תגל" יגלושמים ענו" לא תנסו את י" ובנוסח הנסון את
י" ביהאחזנפסך" אל תכנידמי

גולח גולית גולית' גולח" גולחם גולח' נזכר פתולוממס' גולח

גולה גולה גולה גולה
התארים
אחר שמצאנו אשר

זורה ברחות שרוא תאר מזה נאמר השאר כמו שעשינו ב

בשלמים, חם גולהגולים, גולהגולות, המקדד גולות, במאתכל עונותו, העתידים

אגולה יגולה תגולה • נגולה יגולו תגולו • תגולה תגולי תגולה • והרמיון למח שבא בכתוב

• בפעל טעכער ואחר'ך לא זונה' גם אתה חור'ה כמוני' ורבה כל חלקי

הגלה הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית הגלית

הגליה הגלתן שמות הפועלים מגלה מגלים מגלה מגלות שמות הפעולים מגלה

מגלים מגלה מוגלות המקור הגלה אוהגלות העושים הגלה הגלו הגלי הגלות

הַעֲתִידִים אֶמְלֵךְ יִגְלָה נְגֻלָּה יִגְלוּ תְּגֻלָּה תְּגֻלָּה יִגְלָה - וְדַמְיוֹן לְמַח שׁוֹנֵמָא מִמֶּנּוּ

בכתוב בפע' לשעבר 'ביהקרה' א' ד'ך 'האה-נין כת' רק או בסג' א' אשר רגל הנכבוד נאצר

בית עולית בבחד, ובסוף הרבית' לה' "בדמרו את רוחו" "דמסר את לבנו" "והקריחם לכם"

פַּעֲלֵי הַתַּעֲנִיתִים בַּנְּפֻשׁוֹתֵיכֶם, הַפִּתְחָה לָנוֹס, וּבִתְיוֹ הַמְּוֹרָתָהּ הִיא הַנִּקְבָּה "וְהִרְצָת אֶת שִׁבְתוֹתֶיהָ

ובאה מלת כלו בהבחה על ההא בעליוהעין בשוא ופרה "תאמיס הלאה" ביס התגרית "

סמיתהפועלים אשר אני מראה אותך בסגולה העין כעלי מעלה מצחה מעלים את ארון יי

ובח'ירקלנקה מרבה להביל " שמות הפעולים מאפנה צפונה " ובקמץ חסר אשר אתה

מראה כבוד, הרי מראה ונגאלה בחולם תחת קמץ חטף, וחמקו ותבאו על ג' משקלים להועלות

בן תמיד" ורכבה ארכה את זרעך - מדרכה גואל הדם" העומים הרפה לה' וכלא הא ורף

במבני "הפנונרען" הרבי שיר "ובשהא אות גרונית את שמואל העלילי" העתידים חרבה

מֵאַרְבֶּה אֶת זֶרְעֶךָ "לֹא יִרְבֶּה לְרִמָּאד" וְכֵלָא הָא יִפְתָּ אֲלֻדִּים לִיפֹת - וַיִּפֹּן זֶנֶב אֶל זֶנֶב "אִמְכֶּסֶף

תלזה - לכה נשקה את אבינו "וימרו על ים ביססוף" דע כי עתה וזה חכמן בבוא סבלא הוא

יבאו על משקל עתיד יחקל. ולא יהחלפו כי אם בניקוד " כי בעתיד יחקל יבאו אותיות ראיתן

בצ'וי. וזוהו הכנין בסג'ל אל תפן אל מנחתם מן הקל בצ'וי " יפן זנב אל זנב מדרגת עיל

בסגור - באלו שמסגורות זהביות באו כואותיות העתידים פהוחות כפתח גדול או קטן ועל

בן אמרוקצת מהמדקרקיס כי חזאתם מלפניך אל תמחי הואמזה חבנין • ויתרנכון וואל'ן

שבא בזה המקום חסגור מקום החילוקים שבא בעוד ילדך תשי' וזה לפי שחל בגזרת סתת

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

לשון למונים

אמר ויצא ואם פא חפץ תהיה עין לא ימצא חבדלי בין עתיד וזה חבנין לעתידו חבנין הקלכל
 אסמגד הענין כי ויעל משה הוא סמקל ויעל עולות כמזבח הוא מזה חבנין וכנודת ראה
 מצאנוה במקרה היה כי וירא וירא סמקל וירא אותם את סמא העיר דא מזה חבנין אחר
 שוא יוצא לשלישי ושלל וזכר פועל סמנו הגלה וגלית וגלית וגלן
 וגליתם וגליתם הגלית וגליתן והקור הגלה כמו והפחד
 לא נפרדה איתן אגלה יגלה תגלה נגלה יגלו תגלו תגלה תגלה ונתן
 נהא בכל אלה כקסן חספ כמו אשר גלה מירושלם עס הגולה אשר וגלהו וכלא האגלה
 יורה וכאבי חלית החית כקסן חספ לתפארת הקריאה כמו שבא יעמד חי בשלמים
 ואכנס חלקי חבנין דפעל הם אליו ופעל שעבר נגלה נגלית נגלית
 נגלו נגליתם נגליתו נגליתם נגליתן התארים נגלה נגלים נגלה
 נגלות המקורות על פנים סתתלפים יש שיבאו בתיו כהגלות נגלות שניהם מקורות סוח
 חבנין ויש שבאובא והגלה נגליתו נדמה נדמה סמך ישראל לראוה כשילה הצננים
 וגלה וגלו הגלית הגלית העתידים אגלה יגלה תגלה נגלה יגלו תגלו תגלה תגלה
 ודמיין למי שבאו מהם ככתוב כפעל שעבר ונגלה יסודו כפיר גויים נדמית וכא איד
 נדמית אילי כי נדמית נבעו מצפוניו ונגליתו אליהם וכנחה עיר עיר אבנך וכנחית
 שבות התארים לאל הנראה אליך גרפים אתם נרפים מכה נחלה ואת נחלות החקירה
 כפי התחלפות מיניהם כתבתם העתידים ואנכי אקרה כה וכלא הא פתיתי ואפת
 ימצא אל יסוד הכאח ואם פא דפעל גרנות לא יעשה כן כקכנו ער שדי תכנה ימצא
 מספר חיים ולא יחצו עוד תגלה רעתו כקל וכלא הא תגל ערותך הלחן תענה
 ואכנס חלקי בנין דהפעל הם אליו

התגלה התגלית והתגלית התגלו התגליתם התגליתו התגלה
 התגלית והתגלית שבות דפועלים מתגלה מתגלים מתגלה מתגליתו המקור התגלות
 הצננים התגלה התגלו התגלי התגלית העתידים אתגלה יתגלה תתגלה
 נתגלה יתגליתו תתגלה תתגלי תתגליתו ודמינים למי שבא מזה ככתוב כפעל
 שעבר כי התענית בכל אשר התענה אבי ותרפית כעס צרה דהאיתי התאוותא
 וזאתויתם לכם שבות דפועלים ומתערה כאזרח דענין דהיחסאנים המקור כי אם
 כתתגלית לבו הצננים שכב על משהך ההחל דינו והתחלה
 העתידים באובלא הא חבנין ויתגל בתוך אהלו ויתאוהבך יפך ופא חפץ הכא כוח
 חבנין כפתח וזלתי בשתהיה עין ופעל מאתינת אחזלע וכלתי מקבלות דגש כיאז תכיא
 קסן כמו אל תשתע כי אני אלדיך ואל תתגר כם בלחמה ביאלה אף על פישכא וכדור
 למד דפעל לפי שמשפסס היה כבואם עמה להיות קבוצים באוגם בן קבוצים וזלתי
 וכן באוג קבוצים ואל תהא למטעמותיו ויתאוהבך יפך אבל אלילא באומה ודעם
 כי אם מפני שכל לא מרגשת בככשא ובאח על יוד הרבים בסוף חשמות ודפעלים כמו ידו
 ורגליו שוטרו וזכרתי תבא לפניך קסן לזרות על רצח כאח גם באלה שבא
 על משקלם ונתן מזה חבנין באח נדח

גזרה אחת משנה בעתידים משאר גזרות היא גזרת שחז"ל כי בעבורם והבינויים והצוותים
 באה כוונת מקום חז"ל למד הפעל כגון השתתתה השתתתו וכ"ל משהוהמשתתתים השתתתות
 השתתתה השתתתו וכעתידים יש בחינה כי ביחוד והיחידה והסתתתים כגון בנחלה למד ואמר
 השתתתה ארצה שבע פעמים והשתתתו למלך ולא נמצא בהשתתתה אלא עם ה"ו והתו וכבר
 ירעת חסכה אשר בעבור נקדמה הפעל כזה הבנין לתו בהיותה א' מאותיות השריקה
הפרק הר' בחסר הפאנח' למד ונחי הקצות ונכחי העין והלמד דע כי
 בשתתתה גזרה שחז"ל נחיתה למד והפעל טלה אף לא תתחלף
 משאר גזרות חסרות כי אם בגזרות חסר לבד אבל לא תפול חסר מהכתב לעולם וזה
 כמו נשא נשאתי בפעל שעבר והנשא נשאתי בשם הפועלים ושא את ראש המלכות
 שאו את ראש כל עדת בצומים ישא את חיל דמסק כי תשא את ראש ותשאנה עלינו
 בעתידים אמנם בהיות למד הפעל האז תבאנה גזרות כאלה בהתחלפות גזר בבנין חקל
 והפעל כי כאלה לפעמים תחסר הפאנח' למד ולפעמים תחסר תלמד מהכתב גם
 כן דמיון זה כי בגזרות נזהר מצאנו עתיד חקל פעמים בגזרות חסר אבל היא נראית כמכתב
 כמו ואשר יהי מרמז אשר יהיה עליה ולפעמים תחסר כמו ויז מרמז אל חקד בחירקה ה"ו
 אוכלי ויז נצחם על בגדי ובבנין הפעל ויז נצחם בפתיח ה"ו וכן בגזרות נראה עתיד
 חקל לפעמים בהזרות למד הפעל כגתיבה כמו ישא לארץ מבל' ובחסרונה הוא' ויש
 משה את משה ובבנין הפעל דרכו שמרת ולא אש אל תש לבי לדרך דע השלבי' אל
 ערותך משפטים אשה תמה וזה ויש גזרות שלא באו מן כי אם מבנין הפעל לבד כגון
 גזרת נכה שלא מצאנו מנחה בחסרון כי אם בבנין הפעל בין בהזרות בין בהזרה
 חאכה אכה אבי ויד את המצרי ולפי הלא בע אולי אוכל נכחו וזא מקור מהפעל ח"גוש
 ושל חזק פועל מכו לא נזכר והשערה נוכחה ושל חזק פועל מהפעל אשר
 ונבא את חסדית וזה מן המעט תקיש על השאר ואמנם נחי וקצות לפעמים יהיו
 מוחי הפאנח' אף ולמד הפעל שלהם היא וזה כגון לא תאבד לו ולפעמים שחז"ל
 עד ולמדוהם היא אף כמו לא תירא ולא תחת ניהא נא אתי' צא מחוכה צאנה וראיה
 ולפעמים תחיה חסד שלהם הא כמו אשר יותי לי וחמקור לירות כמו אפול ובבנין
 חזקת' תבאה ער פא הפעל מוכרת באז נוח' כגון אשר יתגה' והצוי ודדלי' כישב
 וחזקת' אורח אתי' ולא תמן איש את עמיתו וכיוצא בזה עד אנה תגין נפשי ובחסרון
 למד הפעל ואמר ירה ויר משפשו וירח בבנין הפעל באו חזקת' לברס נחים כגון מורא
 מאד נגמ' ממד' בתולדותי נגמ' ולמה חזקת' אפ' כחם לבא כפא הפעל נוח'
 ובבנין חזקת' שיש לה לבא בדגש לחסרון מן חבנין חזקת' ידים מזה או ירה ירה ויחל
 עוד למען תדא והחזקת' חזקת' ע"י והחזקת' ע"י ואתח תקיש על זה ואמנם
ברך העין חסד' ובהא להתיח עינים ואז יור ולמד יחם אף והפעל שעבר
 בפעל חקל בא באת באת באו באתם באנו ובא חסר כי על קסמו כגון
 חזקת' בא באים באה באה וזקקת' בא יוסף והצויים בא בדרך' בואבית אל'
 כמסקל אחר שור ושכרוקו' וחזקת' ע"י אבא אל מקדמי אל יאמיבא עשו' וחז'
 כי תבא ובה תבאתה לראש יוסף בסימן תבא ותבא ותבא ותבא ותבא ותבא ותבא ותבא
 וחבנין

לשרן למחיים

והבין ודעיל בזה

הב' אהבאת הבאתי הב' או הבאתם הבאנו או הב' אמו *

[illegible]

דערמאלע

וארביעי בעלי הבמל והאפרקא כבר ידעת בפרקודאשון מהו השער מחל

וְנִצְּחָה אֶת הָאֱדוֹמִים בְּקֵדִים בְּבִעֲלֵי הָאֵפֶל. וְהָיָה כִּשְׁתֵּי־יָמִים הָעֵיץ וְהַלְמֵד מֵאִיזוֹ גִּזְרֵת וְדִשָׁת וְיִצְחָק עִיבֵי בִּרְכּוֹ אֵלֶּיָּהּ הַמֶּלֶךְ עֵיץ הַשָּׁעַל מִשְׁכַּבְתָּהּ וַיֵּבֶא תְּמִרָתָהּ דָּגֶשׁ. וְאִמָּם וְנִבְנִים שְׁעִינִיָּה רַגְשָׁה בְּכִנִּי וְדָגֶשׁ וְהִתְפַּעַל לֹא הַמֶּלֶךְ מִדָּם אוֹת הָאֵפֶל בְּלֵל * וְשִׁשְׁמָס בְּזָח כְּמִשְׁמָס בְּשִׁלְמִים. כִּי אִמָּם בְּדָגֶשׁ אֲחֵד לְהַצִּיחַ עַל רַגְשׁוֹת וְנִבְנִי וְעַל חֲסִדוֹת הָאֵת * אֲבֵל בְּכֵל שִׁשְׁמָס וְנִבְנִים בְּאֵר בְּרִכּוֹ בְּחִסְדוֹ אוֹת הָאֵפֶל * וְאִמָּם כֵּל חֲלָקִי הַכִּנִּי הָאֵלֶּים אֲלֵי

הפעל שעבר " סבב סבבת סבבת " סבבו סבבתם סבבו סבבה סבבת
סבבתן . שמות הפועלים סבב סבבים סובבה או סובבת סובבות . שמות הפועלים סבב
סבבים סובבה וסובבות " ואקור סבוב " והצויים סבוב סבבו סבבי סובבנה " העות'ד'
אסבב יסבב הסבב נסבב יסבבו וסבבו " תסבבו ותסבבי ותסבבנה . ונתן ל' שרוב
חלקיה חבין באו בחסרון עין הפעל אביא ודמייתם לפח שלמצא בכתוב כחם כי תבאים
בליחסרון משפטם משפטם שלמים . ונתח הפעל שעבר ליחיד ונסתר וצא כמבי אסתם
הכסף " פאחעל בפתח מביי משפטם היה תמס . וכשחסרו עין הפעל השילו תבעתה' על
פא הפעל לחורות על חסרונה יולא נשארה ופא סביצה לשלא יתערב עסנחי העין בנח
שב ונחבריהם וזה הוא ההבדל אשר ביניהם כי פעליהם כלם פהות'סותי העין סמיצים .

וכבר מצאנו ודא אחיד שהוא מפעילי הכלל קמין ובהפך כי שם מראות עיניהם כי מיני לויים קצתם פתוחים והם מנח' העין. ויאר' חלקיהם בנין לזכר ובמצא אתה שלות, סכות בעין לך בא מהא חסד וחמד' בעד עצמו דון קלותימה אשיכך. ומלרע דלותי יולי' יחשיש, וזרבל' דחסד'ים באשר תבו כל חגי' ביפסו אבותים "ומלרע זכונידיה" רבו משערת ראשי'.

להגות פעול יסודית ורבו" ולרבים דמסצאים וחגותם אותו חגילי" וחסדכרסכעד
עצמסכידלומאד" בזונלנו" שמות הפועלים דום כזה חסוג כדמות תאר" אם דך וישר
אתה" תסור שעותא מבלה" לידיו ויהי המס" ותפלת יוכה" ברחובתה" ללהל חליש חיה
דגוש ידקת ודעת" ושמות הפועלים לאמצאמסחסדים ומה שבאן מסס שלמים
צדד עון אפרים" אדמים הם כיגרשתי היום" ארודה האדמה" צדדות בשמורתם, חפד
על פנים מתחלפים יש שבאן בחורס דמא" רכ לכססוב" עד תוסכל הדור" ויש שבאן כפתח
לד לפינוגיו גנים" וכתוספת ואו שמות ושארף" הצוים" סוב דמה לך דודי, סובו ציון" יסב
עיר" ובקסץ חסף דמסמים" רבי ושמי, חגי ידחה" חעתידיס מה אקוב לאקבה אל
מסס וישרוק" ובשורק ישר צודים" ירון ושמה" ואשר תאור יאד" ונסב אח דר שער
סכועלי רבי" תכועל השו" נהרן לשון אלס" ותחל תסביגן ארומותכס

לשון לכוים

בכבודו מצינו נקל לצל לנשות וגם אכזרונקמים את שבר עמי לנקלה ונשמת
הנודמות המקור הבק תבוק ויצויהם יסס חצוני צאו מתוכה חברי
וההבדל בין חצוני לרביס בזה המג לצויהם בתי הלמד הוא כי בזה תבא הבלהם לעיל
ובמתי הלמד מרעי ולאשר בשך תגלו חתנים ואקל בעיניו ובא אל ישראל או
איתם בנחמיה ואין דומה לחכמה קראו כל לב אנוס יסס ובחולס וידם אחד ועל
אותה דמות ולאחד איך יסס לא ידא ולא תחת יתו מרביעי וימס אמרני
והקל גברתי ובחולס ותתם השנה ובחולק טקס חולס תחום מלאה גם כדמן
חמי ובכאן נשלם מה שראינו הכרחי בחלק השלישי ונתק אל חבוב בשמות

השער

השלישי בשמות למעיהם וכו' ארכה פרקים הפרק הראשון
בחלוקת השמות כפי חלוקת הקראים בהם הפרק השני בחלוקת
מיוחד שיש לקצת השמו וולת קצתם כפי הנמצא ממנו בשפרי ח
הקדש הפרק השלישי בחלוקת השמות הדומה לחלוקת הפעלים הפרק הרביעי בבגדים

הפרק

הראשון בחלוקת השמות כפי חלוקת הקראים בהם דע
שהבמיתחבר חלקו המציאות בכלל ויש חלקים אל עצם
ולמקרה וביאור זה שהמציאות כלם אם שיהיו עצמים והם
אשר יש להם מציאות בעצמותם ואינם נשואים על זולתם או הם ענינים קורים לעצמים
לא יקמו אמתם ואלתם עצמם ונתק לפניה וקראו מקרים וראוי הוא אם כן שהשמות
אשר יתקנו שני אלה הדברים יחלקו בחלוקתם דענין אל שמות העצמים ואל שמות
המקרים אבל לפי שיש שם דברים אין להם מציאות כלל והם העדרי הקנים
ומן הראוי הוא להניח להם שמות מתחלפים כפי החלפות הקנים והם ביה נדר
דאור לא הדראוי לקרא בשם העדר רחיים ודאוריין בזולת אם כן ראוי ודא לומר
שהשם העליון אשר לשמות הוא שם דבר לפי שהוא כולל לעצמים ולמקרים ולהעדרים
ושיחלק שם דבר בחלוקת הראשונה לשלשה אל חלקים דענין לשמות העצמים
ולשמות המקרים ולשמות העדרים

והנה

שם העצם יתחלק ענין אל שמות העצמים וראשונים והם אישי נ
העצמים חרמדים אליהם ואל שמות העצמים בשנים אשר הם
חסונים וחמינים והם אשר אין להם מציאות בי אם בנפש בתי והנאסח והדכר ודומיהם
לשמות העצמים יש שהם מגזרים מעצמים אחרים קדמים להם כשם אדם
הגזר מאדם ויש שהם מגזרים מגזר עולות בראובן ושמעון
וגזרים מפעל הראוי והשמיטה ויש שהם מגזרים מקרים אחרים וגזרים בהם באדם
והקרא כן לחלקו ראשית שם והכוכית שנקרא כן לחלוקת זכרתי והשמות כאלה
יקראו המדקקים תארים גזרים ויש שמות שאינם מגזרים לפי גראח מהם והם רוב שמות
העצמים בסמוך וגם לארץ וגם וזולתם ויש שהם מגזרים מעצמים אחרים ויש שהם מגזרים מעצמים אחרים
אחרת בשמות העצמים והיא נמצאת בספרי השמות נכד וראש גזרם וראש משותף והמשותף יש שהם משותפים שהן גזרם ויש
המשותפים נכד וראש גזרם וראש משותף והמשותף יש שהם משותפים שהן גזרם ויש

לשון למדנים

יש שהם נאמרים בכללות ובניחוד ומהם משאליים ומהם מועתקים וביאור זאת הוא ואלוהי
הוא "כיה שמות המתחלפים המנחים למצאים מתחלפים בהם ונקראים שמות נכבדים"
והשמות המתחלפים והמנחים למצאים אחד בסבין ומאכלת "וארית ולביא וליש וקראו אותם
שמות נדרפים" והשם האחד המנח למצאים מתחלפים בשם הקין המנח על קין והוא החל
קין והם: ודל קין חמש וקראו לשמות כאלה שהם משותפים שהוף גמור "ואגם חשפות
הנאמרים בכללות ובניחוד הם בשם ישראל ויורה וקסף שפעמים נאמרו על האומה או על
השפות כמו ישראל לא ידע יורה יעלה בתחלה ולאחר על שבטיוסף עם היותם
שמות לאנשים מיוחדים" ואגם השמות הנאמרים הם אשר עקרו בהם והא על עצמם
ואחר כן והוא שאלו השמות אל עצם אחד בעבור דמיון מה שיש ביניהם בשם הארית והכל
חשית על אלה העליונים והוא שאלו אחר כן לאנשים הנכבדים והעולים כמאמר דוד עת
חשיעני מפיראית "כיסבנו כלבים" והשמות המועתקים הם חלונות גם כן בעצם
וראשונת על עצם מהעצמים והוא שאלו בעבור דמיון מה אל עצמים אחרים אבל הם קיימים
במשאליים אליהם כקיומם באותם שהם שאלו מהם ביחוד והכל שיש בין זאת והשאלה ואשר
לפניה נראש הדר "וכנפות הארץ" ולב השמים

ולפי

טאטי האדם יש להם יתרון קצתם על קצתם בחלק השכלי מה שלא
ימצא לו ולתמשאר אישי המעים" וכאלו ששם העצם נאמר על אישי
האדם ועל שאר העצמים בקריבה ואיחוד היה שהשמות המנחים על אישי והכלל הכולל
בארבעה הדברים הביאם ואלא בע"כספר השם" והאחד מהם כי שמות המדבר לא יבנה מהם
פעל בלא תאמר אברהם אברהם" ותאמר והמשאר העצמים הראשונים כי בא משלג
חשיל בעלמון" ומדבר חזר נדברו המלכים ומכרם לבורים וליוגבים וזוהלם "והדבר
הב"י שמות המדבר לא יסמכו לזולתם" כי לא תאמר יצחק הדור ולא יעקב חזיר כמו
שמצאנו בגד העצם או השמות" כי בא סוס פרעה" ולוא חסכה לא יקבלו הנביא כמו
שיקבלוהו שאר העצמים כי לא תאמר אברהם ואברהם כמו שתאמר בגד ובגדך "והדבר
הב"י שמות המדבר לא יחברו בלא תאמר אברהם או יצחקים כמו שתאמר מכר מכר
שסוס סוסים" והדבר הוד" כי שמו המדבר לא יבא בהא הדיקה כי לא תאמר האברהם היצחק
כמו שמצאנו כי אם השם אחד והדבר אסור הנשר וגדול וזולתם" ומה שמצאנו אחר הקלות
הוא תאר לנפש שלמה" וכן באו שמות אחר בהא הדעת והם כלם תארי לשכח או למשפחה
כמו הויבא הקדש" ואין צריך להאריך בביאורים ואגם שמות הנקראים תהי בהם
שמות שנקראו קין וחקר כמו חסד ואמת צדק וכשפט שלום זכר עשה
"ביום דרג רב כבוד ואבולוהו" ויש מהם שמות שיתאחדו בהם העצמים במקרה מאחר
הנקראים ויהם ונקראים שמות התאר" באשר ראובן חכם ושבעון צדיק" והם חס" וצמר
לבן" ומהם שמות הנקראים שמות הפעל והם המקורות וכבר ידעת אותם ומהם שמו הפועל
הפעל יסאמר ידעת אותם גם כן כשער הפעלים וידעת חסכה אשר בעבורה נכבדו בין חלקי
הפעלים" והדבר אשר כיניסו נבין שמות התאר כי הם לא יצדק עליהם השם הדואני אם
בהיותם פעלים הפעל חזא" ואגם שמות התארים יצדקו על הנקראים בהם גם אם
לא יעשו הפעל אשר בעבור הנקראו אבאלו השמות" ומשל כזה כי יש הדבר בין יוגב איש
ומכר" וכן אם במהרה ימצא

לשון למדים

הגניבה בקין • ונגב יקרא גונב רק בהיותו גונב בפעל • ונגב יקרא גם בהיותו ישן להיות לפעל

ואמנם

שמות העדרים הם השמות אשר רוצו להעדר והקנים כחשך ומתועב
וסבלות כי אלה אינם יש • ואין החשך כי אם העדר האור • והמות העדר
וחיים • וה' יונק העדר העושר • והסבלות העדר החכמה • ואהבת קוש של האור •

הפרק הב'

בהבדלים המעודים אשר יש לקצת השמות וזוהי קצתם כפי המצא
מזה בספרי וקדש • ובהמצא ככתבי הקדש חלפים מיוחדים לקצת
השמות • וזה אם מצד האחדות והרבי • או הזכרות והנקבה • בי יש שמות שבאו לעולם
בלשון יחיד • ויש שבאו לעולם בלשון רבים • ואשר באו בלשון יחיד הם כמזכר ונקבה •
כדלג ונפרת • וה' משה הכהן כתב שגם בסף לא יתרה • והשיב עליו האב"ע מצד היות
בספיהם • וכתב הדרק כי תרבו שב אל הצורות ולא אמר בלום כי היה יכול לומר את
צורות כספם וכן גל' ועשך באו לעולם בלשון יחיד • ואמנם השמות אשר באו לעולם
בלשון רבים הם בתולים וקנים נעורים עלומים פנים • ויש שבאומם על מתכונת שנים
בריה' וצור' ושמים נמים ולא באו נפרדים לעולם •

ואמנם

החלוקה המצא מצד הזכרות ונקבות הוא כי יש שמות שבאו לעולם בלשון
זכר • ולא יבשר לזכר עליום הוא המורה על נקבה בבשר ושור ועז
ושפן כי מאלה לא נזכר לומר נשרה ושורה וכל' • ויש שבאו לעולם בלשון נקבה ולא נזכר
במרכ' לחז' הוא אשר תורה על נקבה להשתמש מהם בלשון זכר • כמו חסידה אנפה עזניה
ואריכת כי מאלה לא נאמר חסיד ואנף • ויש מהשמות שבאו בכתוב בלשון זכר ונקבה יחד
כמו כל טה נקוד וטלוא בין טה בריאה וכן שהרזה • פגוש רוב שכול • ופרה דוכ תרענה
• והיה המנהג והשאר • אסתתנה עלי מתנה • שם המקום חוצה • ולא תשורנו עוד מקומן •
וזה להם רבים • ויש שמות שבאו בהוצאה ובלוהגם הזכרים • גם אם היו מבינים מתחלפים
כיהם כמנוח להם כמנוח לה וטרפה וכרבה • ויש שמות שהם מיוחדים לזכרים כמין מרבצל
והחמור • ויש שהם מיוחדים לנקבות אשר מאותם ומעשים בעצמם כרחל ואתון • ונאשי ואדם
במצאו שמות מהזכר • כעבר ואמה או שפה ואיזן נכירה • ויש שמות זכרים שבאו קבוצם
בת' ונקבות באבות ולחות ומקובות • והפך זה קרן קצת שמות נקבות בסם ויורד וזכר
בנשים ופגשים • ויש שמות הזכרים בגזרת לשון נקבה כמו שלמה ממשרקה • ושמה
הנקבות בלשון זכר כמו אביגיל ואתיצעס וזה להם רבים •

הפרק הג'

בהחלוקת השמות הבאה על דרך חלוקת הפעלים • וזהו מה קורין חסידים
לשקול השמות באותיות פעל כמו ששעשעו זה במשקל ידפעלים • וכמו
משקל ידפעלים יש מהם שלמים ומהם הסרים ומהם נחיתים מהם כפול
באלה האופנים בעצמם מהם משקל השמות • והסבה אשר דביאה אל המדקקים אל החלוקה
הזאת היא לפי שמצאו שרוב השמות הם בגזרים מדפעלות ושהם ירצו מרצתם בגזנות
והחסרון וזאת ואת שדבר כן אם מצאו שמות בגזרים מדפעלות השלמות • ושמות
אחרים מדפעלות וזאת ואת וזהו חסדן וראוי מאד כן לזכר • אותם באו והזכרים •
ועלם הקד' ידענו מאי זה פעל גזר איזה שם מהשמות בגזרים דמין זה • כי לפי שמצאו
קרות ביוסף שמו • וכן ויתן עליו את וזהו ראות העדות כשעמם מן חלפים שפאז על ביעדות

לשון למדום

שורת וראשון ולא נזכר בן פעל ואע"פ כס את חשמים ואר הארץ. והעדות השני והא נזכר סך
פעל ואנך ע"י. ותנן נזכר. והעל וראשון והא בכח העין. והשני בכח הילכך כמל
שדעת. אסבן אלה בעצמם יתו חכרלים לאלה השני שבות ומאלה תקישל השאר.

ובכר

ידעת בפרק דביעלמחצית וראשון מהחומר שאתות האכתי הן ח
ונוספות על השמות. אס ראלף באלף אורע אסבול. ואס דא כחא
הנהגה הילך. ואס הילך כיון ילקט ציור ופרת. ואס וסס כסס מעיה וססנה וססנה וססנה
ואס ותו וססנה תקטנה וססנה ותלכוסת. ואור זה ראוי שתדע שהשמות ישנתו
באופנים מוחלפים. יש ששמהם בסמיכו יש ששמותו ברכבי. ויש שישנתו ברכב ולא ישנתו
בסמיכות ואין גם אחד שלא ישנתו בכנו וברכבי כמו שתראה כל זה בזה פרק בעת. ועת
הנני בסדר השמות על סדר העלים רצוני השלמים והחסרים והגמים למיניהם. ואחריהם יפעל
דכפולים. ואחריהם באי הכפולים והחומשים. ולפי כונת הקצור אין צורך לחזק השמות
כלם כי כחבאנו מכל מין ומין שנים או שלשה ואופני השתנותם יספיק. ואחריהם עוד על
השאר שלא נזכרו. ודע כי בזה אלך בעקבות הילוך. ביה האהב מאד כזה חלק.

פעל

הקמץ יש טעמו ססס. יצס כמו אבקהב עשן. ויש טעמו שס והוא. כמו חסס.
סכל קמץ ששע. וכלם ישנתו בסמיכות והכא שואבא ופתח בעין חתב הארץ.
והוא. חסס רבב. קמץ בנו. ובקבוצים ישאר הקמץ בעין. חכמים קמץ משלים ובסמיכות.
חסר חסס. משלי שלבה. אל כל חכמי לב. טעם הכנויים והכנויות דברי דבר וכן כלם.
ולפי שכתבנו ארית מדי עס בשמי. טעמו כו דנפרד ממדבסם על משקל חכ. כי אל
חיה דנפרד בשם או בשם היהבא בכנוי בשמי או בשמי. כמו שבא מדרך דרכי ומחדש חדשי.
וכן טעמו בחדשים לבקרים שנפרד מכנוי בקר. שאלו היה בקר היאנו לבקרים כמו
לחדשים מן חדש.

פעל

והא בשוא העין בקמץ זטן כתב יקר אאר ברממס. ויהי פתוחים. והא יקר
הפא הגדלתו. כתב ורת ומצאנו שאר לעולם קבוצ סמך או מוכרת.
ובקבוצם כתבים יקדים. ושתהונו טלויים מן היסודש גבל סכך צפת חסאזי בסמיכות.
והכרת. אבל בכחאס בארבת וסוף פסוק. יבאר קמציס כמ על ערש דיו.
הפא בשוא והעין בעלי. באד זאב פאר כאב. סצאנו קבוצ באר בלשון נקבות.
והפרו את באר וסמס. וכא בארות בארות חמר משונה כי באה חבית
בסגור חא"ף בשוא סגור ואולי אנו מזה המשקל.

פעל

הפא בעל והעין בקבוצ. עגב סכר שעד לכב וישנתו בסמיכות. וכל לכב
אנוש יבס. שער ראשן לצמח. ואפשר שהוא כזה המשקל אחד ובסמיכות אס.
אחד העס בפתח האלף.

פעל

בלבצור וסמלרע. וכל כן שחר. וסו שס חבל כלה.
האבא חרית וסמלרע וסמלרע. עת על פתח וסמלרע הלא את הקמץ אשר קשרת
והכרת אין כתם וסמלרע וסמלרע. וסמלרע חתם עליו להיות הליש עלולת
מחזוש. ובקבוצם עליוס עוריס פסחים אלמים. וכאן סקלים עוריס פסחים.
הקבוצ בעין ככר אכר וכסמך בנרי כספועל משקל השמות ואל וקבוצ שס

פעל

הקבוצ בעין ככר אכר וכסמך בנרי כספועל משקל השמות ואל וקבוצ שס

לשון למדים

העין והעין בקמץ נגב סלח צמח שבת ובסמיכות תבאום והעין בפתח שבת שבתון חיה
לכס וכשחזר לא תקבל דגש תבא והפתח בקמץ חדש חכם יבקש לו ובקבוץ לא תשתנה

פעול

המקור הפא' והדק וההוא כולל לכל השמות דגש העין
דפא בשוא והעין בחולם שאור שאל תלום שפאל וזוה ואל גבוה קמפתה

פעול

ובשורק העין גבול וכול' ואלה לא ישתנו בין בקבוץ בין בסמיכות
דפא בקמץ והעין בחולם ארון ארון גדול קטן קרוב שלום כלם ישתנו

פעול

בקבוץ וסמיכות לשוא כפא הפעל קצנים גדולים ארונים שלומים ארון
עץ קטן בניו שלום העיר

פעול

והדגש בעין והפא בפתח ובמין שרוקן עשה חרדוק ונקבץ רתוק בשוא
חליש ובשורק וההקפות חזב והקל ומרתקות כסף

פעול

דפא בקמץ והעין בשורק ברוך עצום שדע וקלש שבוע וישתנו
בסמיכות כבוד' מלא שבעזאת וכדגש העין ובפתח דפא מפני

פעול

הדגש שבור הארץ תגור וכירים הפוח
הדגש והפא בח' וקו' והעין בחולם גבור' שבור' ובקבוץ בקמץ חטף

פעול

צפרים ובשורק העין בכור חתול פגול גבור' והקל העין ובחולם גיחון
קישור שילוח

פעול

דפא בחולם והעין בקמץ אוצר גחל כולב עולם ובחטמם תבא והעין
בפתח וכו' וישועה בראשו ובקבוץ תשאר קמצה בככים לעולם

פעול

ועד ידירות עולמים ובשורק דפא אולם עובל משפט אחד
חדוש בעין גמץ סלם ובחולם העין עלה אריה מסבנו את עול סבלנו

פעול

ומזה כתנות לנקב'
דפא בקמץ והעין בחילוק חציר נדיב' רבול שבי' וזוה אביד כול

פעול

מצאנוה' מקל לאביר עקב' ובקבוץ וסמיכות דפא בשוא וסח סרים
פרעה ושלשים עליה' וברקל שלישה באו קמוצים ואזרים זמיתם וכדגש העין ופתחת

פעול

דפא אביר איר' בביל פליש ציון וכבר ידעת שלא ישתנו הדגשים ומא' ח' ערין
וסרים וקמוצים ובאו בקמץ מפני הליש

פעול

בשוא דפא אביר בפר' בסיל מחיר שחין לא ישתנו
דפא בעז' וכמו אוזב' אור' אפור' ערום

פעול

גברי חפשי ולרבים חפשים
מצר' עכרי' ובכ' ל' שבי' ובשוא פנינו עירון

פעול

אליבד' ונשפת' ומזל מוכות אדם אורי' שדא תאר לכסג אורו'
אמרה שפחה שפלה כבשה וזוה חשה ודראו חנשה ואם עין הפעל

פעול

גרות' ארבה אחוה רחצה וכליאות גרונות שלמה שלה וכבשה אחת
ובכניו וסמיכות תפתח חלמד ותשבו דפא לת' שפחת שרף דגש שפחתך והקבוץ באופנים

פעול

מתחלפים משפחה משתים ומשפחה שפחות
ערמח' חכמי' עצמה ערלה קרחה והקבוץ חכמות כדון תרונתך

פעול

ערלות

עלות פלטה א' כסמך ובמכרת ובשולק שמכח "אוועשה" ומה ותחת שעורה באשה
 בנחות האלף פעלה קערה גערה צדקה ברבה ובסמך והא כח' ריק צדקה "עשה
 ברכת י" ובריבוי צדק פארנו ברכו אכין ובקבוץ חולך צדק ברכת לעד
 ומזה מקרה פעלה והא בסגול לפי שזה הראיה להרגש העין נחמה בורה ואלה לא
 ישנה בסמינו ובקבוץ כספם פעלה אברה גזלה אפלה שאלה ברכה
 נבילה תשכח ואלה"י בסמינו וקמץ חלם לפתח כספם חכמה פעלה העין בדגש
 בקשה כפרה יכשה ופרשה גדולת מרדכי באהא בקמץ מפני הליש
 פעולה העין בדגש גם כן בורה כסחה ומה ובשוחות למרגיש אל תהיה אויב קשוב
 פועלה תועבה שורקה לשפוך כחלה ובסכוך נשתנה תועבה פעולה
 בטורה חגורה עבודה פעלה אכילה נגיה כלימה שמה
 פעולה חלם דגשה סלה ארכה בארץ ברה וכלי דגש ארכה ומפא מליכה שמה
 פעלה דכלת תאנים עשרת זקנים יש מהם יבאו בסגול ליש מהם יבאו בצלי
 תכלת וארגמן חמשת בני מכל פעלה העין בדגש אדרת צמרת הארץ
 ואם לכה פעל גזנית ספתה נבחת צלחת קרחת פעלה שבולה בקרחת
 פעולה כפורת בצמרת ובשוא והא ורפין העין קמורת נדרשת
 פועלת וזהו חסד וחסד פעלות גבורות מרדות ידות פעלות
 אילות פעילות ידיות נפשי לצמחות ובצלי
 ומהו בכבודות פעילות חבילות עינים פועליות קממיות
 פעלית גפרית וזהו סתבלי ומה בורית ודאמי ב
 בורית פעלית שארית פעלית האתית פעלית חמשת
 לפרעה פעלית יסבנית אלה ומה עורת
 והפוח בפני העין פעלים שלטם פעלים ואת חלעם אמם
 ידעתי פעלון שלטון ואם עין הפעל גרמית פעמן וזה
 פעלן פשתן ובקבוץ אשף קרבן ובשורק שולחן פעלון בדגש העין
 זכרון שכרון עורון פעלון בדגש קלטון קמטון ובשוא והא ופתח העין
 אבדון ואשר נוסח בהם אותיות האמנה בראשית ופלות בפעל
 יתן אוכל למכיר ובשולק שולחן לרד משובל מפעל
 משכן משקל מקדש אלו פתוח בסמיכות בפעל הרגש בסמיכות
 מרידס ברכות ערשיו בל וממדים בפעל לא יבא ממד ומה במקדש
 ברכו ארדים וממפרות נטעים ובאגם במקדש ברכו ארדים וממפרות
 נטעים ובאגם במקדש אברך משען ומשענה ושתיה בסמיכות כל משען לחם
 מפעל מזכר מפעל מגדל מפעל מסלול מפעל מפעל מבשרה
 ובסגול והא וקמץ העין במשלה מטבח ובח' ריק
 המס מלחמה משפחה ובסכוך במלכת עוג פלחמת ופתח וזהו ריק חסגול שנים בוח
 ומסקל מפעלה משקולת מוגזרת שק מפעלה משקלת מערת
 ואשר באבת יד וספת תפארת תלבשת ותעלומה

לשון למדנים

והעלומה יצא אור. המדור תשבץ. תרשיש. הכרין. תלמוד. הרדמה. האנוה. תורה.
 תזכר. תחבטני. וכתקומתי. ואשר. באובנון נפתולי ארזים. מינפתוח.
 ואשר. באובל יצור. גאל. ילקוט. יעור. ואשר. באז.
 באלף אשר. אצבע. אגרוף. אכנש. אכזרי. אכזיב. אכשת.
 אפרין. אורכמן. אשמרה. אכעכעה. ואשר. באז עם הוא ריח והצלה.
 להשמעת אזנים. ומסריהא. מעול. משור. וכשורק. סכור. מכול.
 ומדוחים. וכפתח מעל. מבט. מטע. מפח נפש בלי מפעו. מתן בסתר איש. מאת מכור.
 מעלה. במשרה לחץ. מעי. מפרח. ומסתנה. וכצרימנפה. ומסכת. מצבה. ובסמך מצבת.
 קבורת רחל. ומבחי. הלמד וחסריהא. אם יעלה לשמים שטא. וסיה המשקל וכי.
 שיגלו שרשם. נשא. נסג. ומבחי. דפא. מולד. מושב. ובשורק מסמך.
 והיה מוצק. ובסמךסם וחופתוחים. מוצק. בחושת. מועלה. בחלם. או.
 בשורק. מרשהקלה יעקב. משהמסרה. מועל. מוקד. מפה.
 מועד. ובסמך מועדי. מיעל. במישב. הארץ. תיעול. תירוש.
 תינוק. תועל. חושב. ושכיר. תועלה. תולדה. עולה.
 שח. דעה. עצת. קוד. ובסמך. עותבתאלמד הפעל.
 בשוא. שנת לעיני. עדת אברים. חמת תנינים. עולה. צואה. ומצואתולא רוחץ. ובלא.
 הא הסירוהבגדים הצואים. על. בצרי. אשאדעו צאתאמרלי.
 ובנחיהעין. מפול. מקים. מכון. מלון. ובצרי. בילא לקלים המדון. ובסמך.
 ובקבץ. תשובהמם בשוא. מלון. אורחים. ממכון. שבתו. פילון. גיחת.
 פישת. פיל. סיד. קיר. שיר. צין. וקבוץ. סירוקיר. בלשן. נקבה. סירות. קירות.
 ומשקל. אחרית. יין. פל. בצרי. אל. גר. בן. ער. רק. נר.
 פל. בקבוץ. ור. רע. רש. שב. צר. ויש צר. בפתח. צרוסמך. מצאוני. כיאין.
 קצר. חוללה. פול. אר. בר. ינס. וקבוץ. לוג. בדגש. לגים. פול. בשורק. אור.
 פור. חור. לוח. פילה. צידה. שיכת. פלה. במה. קמה. צרה.
 פלה. לאמצאוממנו. כיאס. למד. הפעל. גרונת. כמנחת. שחת. רחת.
 בית. חירה. פילת. גירות. כמנחה. עדות. ביהוסף. ודרכי. מה. העדות. כחולס.
 ובא. עדות. וזו. מרכב. מרבים. ויחיד. פלה. ובשת. פנו. פילם. דיקם. פלח. בשנה.
 אפרים. יקח. הפולה. תבנות. תרומה. הקומה. תנופה.
 ובאות. פוצות. התיבחרק. ומשפט. בצלי. מפולה. מכובה. משוכה. מרועה.
 ובשנים. כמין. נודס. ממנורת. הפלה. ונחת. למדינל. להנפה. גימס. הפולה.
 מאין. הפלות. ומנחה. מר. פוע. צר. לצר. קן. שי. תו. אח. אב. דם.
 יד. חקמל. ישמאלה. פתוחים. ושמס. קמצי. סקבוץ. אבכות. ומקבוץ.
 מחאחים. ומן. ידיות. ובלשון. שנים. עיים. וכל. הקמצים. כהמכנס. הספתוחים. יד. חירדן.
 בעכה. העין. פוע. בן. גו. שס. עץ. יש. וזה. כשיבא. בן. בהכרת. הוא. בצרי. ובסמית. וזה.
 בסוף. אח. בהחבר. ואסלא. יסמך. סמיות. עין. אעפ. שלא. באמקמף. שאר. בצלי. כמ.
 נתלד. בן. ששי. ולממית. כקטן. וקבוץ. שס. הוא. בלשון. נקבות. ואלח. שכות. פיע.
 העין. שליו. נח. צי. אריר. עי. כיתות. יופי. מרשוכה. וכן. אף. ברי. מרעה. ששרשן.

לשון למידים

ששרשרתה ומה נ' בניו קינה וקבץ פי בלשון נקבה חרב פ' פיות "בהתוספת מס חיות
 מעי כפלה והפא בצלי שהבשים "וכדאות למד הפעל אראת שיונדים איש שורונאיש
 שיה פ' חלי קשי חרי צרי וכשוה פ' חבבהך וברפסקא כחולס וחסי י'
 כח חלי ובא ברפסקאני הגבר דאחשני פ' מלרע צלי קלי
 עני נקי ובסמך צליאש פ' עני טבי פ' צבי מרי כלי דלי ובהתנח
 וסוף פסוק חבא פא הפעל בסגול ופלעלי וישב סמנושבי אין עוד כלי פ' עני לשם
 שבו ותאחזר פ' פ'ע יטא אחז "מיטחו" פ'עה תועה שואח ודא
 דנקבה פ'עה מלעיל וכולו בסגול דגה מפיוצא ומלרע והפא
 בצלי ונאחזר דקדודו אבות אבה פ'עה ודא למד הפעל קצה קח
 שדה ובסמך בצלי עליית חזה התנופה ושה מגרש וקבץ שדה שדות ובסמך
 על שדה חמר פ'עה ודא דנקבה מנה שנה שפה אלה קשה חרה ובסמכות מנה
 שועל שפת כנען ופא הפעל בצלי פ'אח באה פ'עות אחות חמות ובעלי
 ובשורקאת העדות גאות לבש "ובסמך אחות אבין והקבץ אחיות בעזרתך
 אחיותך ואחיותיהם צרירה ואבגיל פ'עית וזית צפה הצפית עמית פ'עות גלות
 חזות קשה פ'עות פדות שבות וזנות ין ובחולס חצות לילה ובח'רן
 שבית ברית חנית וקבץ חנית בשני דרכים חניתותיהם למזרות ואת חניתיה
 פ'עית דגיל לחזות קולות ומה צלי שוערים ומבעלי הארץ פ'עא כשש
 נקרות דשא בלאכלא ובחולס פא ככלי ונטא
 ומה בסמך מורל שרפרד טובא פ'עא בדגש העין כסא והקבץ בסמך למשפט
 וחבמי השמים כסא פ'עאת לקראת הארץ ובכני לקראת לקראתך
 פ'עאת העין קבץ ודגש ואכלת חמאת ובסמך חמאת הקהל בפתח העין
 פ'עאת על מלאת נשאת נשאלנו ובתוספת אהיות ואמנת
 בראש ה'היות בפ'ע מלעיל ממעל לרגליו
 ובתוספת דא מעלה מעלה בפ'עה מנחה היא בא אחיך בברכה ומזה במראת
 אליו אתודע ותהי רחצה קח את רחצה מפ'עית ואכן משכית וכל מרכית בותך
 בפ'עה ולבכסה עתיק ימך ומקרה בפ'עה מנה מקרה ומזה מנה מנחה
 מעשה כלם בסגול ובסמך חס בצלי כחש שדי מחסוך למרכה המשרה
 כי מקרה כני האדם ומקרה הכונה מקרה אחד לכלם ש'שם בסגול ובתוספת נון ודא
 דנקבה נכמה ונמס הפ'עה אשוע'ס ורבה כי רבה הוה אפ'עה אתנה ומה לי
 ומה ואחותי באוני' אפ'ען אהבן וזה ושכה לאתנח תפ'עה ודא
 דנקבה לכל תלה יש תקח ומזה תאנה תאנה תגרה מתגרת ידך
 ובקמץ חשף כתרמה לאמר וכשוה חתן וקמץ פא אשר בתעלה לחכה כפואת העלה אין לך
 את בלית לאח ובכס מוסף ורבה מתלאה חפ'עית את תבנית ומשכן תכלית
 שנאה ובשורקת רכות אנשים חמאים ותרבי את תזונה'ך פלוגי
 אלמני תחנות בחולס ומסריו פא ותחי הלמד מעה מזה מזה בסגול משה
 עת נקבת במשיו ובחידק חמס משה כבודה משות ובכסף ומחי

לשון למדים

שבא משרת את המלך כהנאלי משרתת ואחרים אמרו כי אין אחת מנזרת אחד כי אם מנזרת
 אח ואמרו כי יעשה אח מאחת מאלה יורה על ישר וזה הפירוש ' והלא בע' סת' זאת הסבר' בפ'
 לספר קהלת בפסוק דאיה מהצאתי אמרת קהלת ובה פעל מה החסם בשחל' פו האלף כ"ד
 במלת אל תחד כבודי מתכנין הקל והרגוש יחד לכבוד ודאות האלף פא הפעל בכני' דתפעל
 ותאחזי הימני' **שנים** לזכרים שחיים לנקבות רפ' ידעת קצת שזה ראו' לרם שנתים
 ושלי זה באח ויושע חתול שלא במנה כי אין דגש אחד שואנע במר שכבר
 ידעת חץ מבמלת שתיים ובא הפעל הקל מה חסם ויאם שנו וישנו' פעם אחת ולא אשנה ל'
שלושה לזכרים ושלוש לנקבות ומצא שלשת שנה לזכרים ולנקבות ושלושת האנשים
 האלה בתוכה ושלושת נשי בניו אתם ובא בכני' הזכרים ויצאו שלשתם

והתאר מה חסם שלישי כמו שהתאר משם שנים משנה • **ארבעה** לזכרים
 וארבע לנקבות ומצא בכל ראות חכבשה ישרם ארבעת' **וכא ה**
 הבנין הדגוש מה מרובעות ולא עגולות

חמשה לזכרים וחמשה לנקבות והבנין לשיד' וחמשייתו עספ' עלי' ובא הפעל החד
 בדגוש • וחמשה את ארץ מצרים ושם הפעל לים מחקל וחמשים עליו בני
 ישראל • **ששה** לזכרים ושש לנקבות ובא הפעל הדגוש מה וששיתם את הארץ •

וששאתיך **שבעת** לזכרים ושבע לנקבות וכן שמות
 לזכרי' בקבץ וכן ושמונה לנקבות **שבעת** לזכרים ושבע לנקבות ובא הפעל
 לנקבות ואין בכל אלה לא פעל ולא בני' **עשרה** לזכרים ועשר לנקבות ובא הפעל

הקל מה צאנכם יעשור והדגש עשר **שבעת** לזכרים ושבע לנקבות ובא הפעל
 וההפעל כי תכלה לעשר ודע כי מ' ועד' בא וחשבון לזכרי' בתוספת דא' ולנקבות בחסרות

חץ מחשבון ח' שהחלף הוא בנקודה לכל כמו שידעת' ומ' ועד' כי בא ודבר בדרך כי בא
 דנקבות כהא וחזרי' בלתי הא' ואחד עשר שתיים עשרה ושנים עשר וכן כלם וכחשבון עשרת
 עשר יש דעות חלוקות אצל המדקדקי' כי ד' ה' י' ש' ח' ט' הם ספר שהא' למעלה ס' ו' ש' ו' ל'
 על יב' והלא בע' הפש' עליו בספר צהור במקומו אחרי' ואמר שלדבריו היה ראוי לרם עשתי

עשר מבני ש"ב הוא מנה על חשבון הזכרי' ועוד שהמספר שהוא קח' למספר אחר לא יצדק
 עליו מלת על' כי אם על המספר שהוא אחריו כמו מב' כ' שנה ומעלה ולפי דעת הלא בע' מלת
 עשתי עש' הוא מנזר עשתינות ונזל' שאח' ה' תחת' המושב' לזכרי' מספר אחר העשר' **כ'**

הוא שנה לזכרי' ולנקבות והיה ראוי לו' כ' בפתח ור"ש על משקל' אלא לפי שהמספר'
 רבאי' אחרי' ה' ו' מ' ע' צ' בא על משקל' גם כן • ומנה הלשון כאשר יצא חומים אוהשנים

מא עד' ולבנו אותם בקבוצ' ג' י' ס' י' מ' י' ו' מ' ו' והלאה יבסם בהפדרה' י' ו' ס' ולא כ' י' ס' ק'
 שנה וב' שנה וכן עד' אלף וחזר לרם שנים כי אלף שנים בענין' ואולי היה אלף שנים • ודע

שיש שמות סמכים באים על דרך ההכרח כמו ויהי בארץ **שעורים** יענה צדק ובדרך שיש
 שמו נכרת' וכאן על דרך חסמיכות כמו שנת לעיני' • עזי וחמרת' • הוה' משידעת בשכוש
 והאות' לידעת סכרת המדקדקי' בהמש' שבו שבאו סמכים אל האות' או אל החל' והשמות
 כמו האל' מקרב אני גמולי מחל' עתיקי משרים • מקום אשר אסירי • **מקום** אשר
 עסק אשר ש' ומשום את רצין • ויש שהם לעולם סמכים כמו אישון עיני' בת עין' ומזם

לשון למדנים

[illegible]

לפניהם על ראש מורה על הפעולה וכבר ידעת בשמש האותיות שהיו ובהם המקורות
הנורא על הפועל במכרמים קרי " בשמות שפטים • במכר ירשע " ושהן והיו ידוע
הפעולות כמו ה' ירשנו אתה אומר " אל האינו לחבני • יסערו להפיצנו • ויצאו מן הכלל לא
אבה יבמי • להתי' להרוץ עמכם שבאו על הפעולות בשוכני • ונא אל שפת נחל שבא עם
הפועל • להתי' להרוץ עמכם שבאו על הפעולות יקבלו כל הבמנים • כי הפעל ונורה על

המדבר בעד עצמו לא יקבל רבוי דבורה על המדבר בעד עצמו כי לא

נמצא שמרתוני ולא צברהנוי ועל זה אמרו המדקדקים בלי יאורי ואי עשיתני שרצה לומר עשיתני אני ולא עשיתי את עצמי. וכלנו בזה על המורה על הנמצא במעמד לא יתחבר עם חכמי המורה על הנמצא במעמד כי לא נמצא שמרתני או צברתי. וכבר ידעת בפרק הביעי מהשעור הראשון שאותיות החכמים רצוני הוא וחקך ודקדק והוא והחכם והאמתית האלו על חכמינו ואלה האבות בין חכמים האבים על השמות בין חכמים האבות על הפעולות וכבר

[illegible]

פנינו **פעלת** הם שמרתו או שמרתה "שמרתני שמרתנו" שמרתה שמרתך" ואמנם

כנתי " **פעלתי** הם שמרתי או שמרתי וא עין הפעל בפתח ובא בחירק

אני היום ילדיהווא שמרת'ך, שמרתים, שמרת'כם - שמרתיה שמרת'ך

שמרתק וכחתיי פעלו הם שמדורו, שמדוך, שמדוני, שמדום, שמדובם שמדומי

שמרוה שמרוך שמרוך - שמרוך ככל אלה באה העין בקמץ וכו'.

פעלתם הם שמרתוהו - שמרתוך - שמרתוני - שמרתום - שמרתנו - שמרתהו - שמרתך

העין בכל אלה בפתח" ובנוי **פערלבו** חם שמרמורג' שמרמורג'.

שמרנוכם • שמרנוהו שמרנוך • שמרנוזי • שמרנוכן • ואלה הם פירותיו

ק"ן העל כמ כן וכו' **פעלה** ואח כל סה עין קצו צח וילמד פה חזה שמרתו

שמרת'ך • שמרתני • שמרתם • שמרתכם • שמרתנו • שמרתה • שמרתך •

שמרתן. שמרתכן. וכנווי. פְּעֻלָּת. אשר בא בשוא התינו לנקה ככנוי. פ. לית וקנוץ התינו

לזכר "אלא שת"ורכח לנקבה כח"רק במזאת נשאתים "ונתתיו ללפניהם"

וְכָדַע הַבְּרַעַתִּי, אֲמִי בִי יִלְדִיתִי, וְכַאֲ בַצִּדִּי הַחַתְחִירָק אֲסֹד וְהַדְרַתְמוֹכוֹ, וְכַמִּי

הם שומרו או שומרה "שומרך שומרי או "ומרגי" שומרים "שומרים שומרתו" * פועל

וּבְנוֹי פִּיטְלִים שׁוּמְרֵי שׁוּמְרֵיהֶם "שׁוּמְרֵיכֶם" שׁוּמְרֵינוּ שׁוּמְרֵיהֶם "שׁוּמְרֵינוּ"

לשון למחיים

פועלה שומרת "שומרה" שומרין - שומרין וכו' שומרת במזרח ארצות
ועתה להשיע" שומרת בשאר ארץ והבעמדה ותג' ולדחך" שומרת "

פועלות שומרות: שומרתנו שומרתך שומרתן שומרבן - בכלם העין כפתח ובנו
הם שומרותי שומרתך שומרותי, שומרת'ם "שומרותיכם" שומרותי
שומרותיה שומרתך - שומרתיהן שומרותיכן ובנו **פועל** שמרע

שמורך • שמורי" שמורם שמרבת שמורנו שמורה הוא כמפיק שמורך שמור

שמורכן" וכו' עולים שמוריו שמריך שמוריהם שמורכם שמורינו שמורית

שמודיק שמוריתן שמודיכן וכ"י פעולה שמורתי שמורתך שמודתי שמורתס שמורתכ

שְׁמוֹתָם שְׂמֵרָהּ שְׂמֵרַךְ שְׂמֵרָה **שְׂמֵרָכִי וְגו'** **פְּעוּלוֹת שְׂמֵרָה**

שְׁמוֹרָתֶיךָ שְׁמוֹרוֹתַי שְׁמוֹרוֹתֵהֶם שְׁמוֹרוֹתֵכֶם שְׁמוֹרוֹתֵנוּ

שְׂמֹרֶת יָד שְׂמֹרֶת הֵן שְׂמֹרֶת יָבֵן וּאֲכַנָּם כְּמוֹי פִּעוּל וְהֵם שְׁמֵרָה כְּמוֹ אֲחֵרֵי קִירוֹת

אבינו או שמרוד כמו לא חוכל עשוה שמרד כמו
בשכבך ובקומך או שמרד נ

לשמך בדרך שמי כמו באמיר לרשע וכחירק כמו בשביר לבס כפני' בו שמים * שמים *

שִׁמְרָנוּ שִׁמְרָךְ שִׁמְרֵן שִׁמְרֵיךְ. וְאַמֶּנְסֵכְנוּי פֶּעוּל הַצִּוִּי שִׁמְרָה שִׁמְרֵיכִי בְּאִישׁוֹן אִיכְמוֹ בְּהִנְנִי

מלכים שמים שטרו שמה שמך "ובני" מעולו שמרוה "שמוני" שמים

שמרנו שמרו שמרו וכו' פסלי שמריו

שמרין, ובנוי מעורבת הם במו כמ"י פ'ולו לזכרים" ואמנם כמ"י אשכול אשכולות

או אשמרנו בסוד בפי חוגש * אשמך * אשמרם *

אשכנזים, אשכנזים או אשכנזים "אשכנז" "אשכנז" "אשכנז" וכמו יעקב יעקב

או ישמרו או ישמרו כמו איתך ירדמו ישמרו העי' בקמץ חטף או בקמץ רחב כמ

בני יגשד טשו • יסרצ'י יסרס יסררס יסרנו 'ישרה' יסרד יסרן 'יסרכן' •

בכנ״י חפסול בכנ״י יפעול "וכנ״י נפחל בכנ״י אפעול. וכנ״י יפעול ישמרו וכתא

משנ' ילדנו את הרשע • ישמרוך ישכרוני וכו' בשנים מניין

שחורוני וילא' מצאני' שפרוס שפרונס "שמרנו" שמרוה' שפרוד שפרון שפרוכן

ובכ"ז תשע"ו תשמדז' תשמרני' תשמרס" תשמרנו • תשמרה השמרון • ובכ"ז

הפעול
לנכבה ובמדת כבנו"ה הפעול"לזכר ונמצא' וכמו תפעול השבירות

השמרני • השמרנים • השמרנות • השמרים • השמריות • השמרן • השמרנית

ביתו הנשולם מה שראיתו מספיק בזה השער *

השער הרביעי במלות השנים

והוא פרק אחד - כבר ידעת שמלות הסעס

חם קשורים למאמרים * וחבורי ביצוע

והייתם יחד בלחץ המלחמה, כי יש מהם שיתחלפו בבהינת עצמם

מבלי טיעש פו לדבר אחר " ויש שיתחילו מצד המאמרים והעצמים או המדרי אשר יתחברו

וּמִמֶּנּוּ חֲתָתָהּ לְמֹת אֶסְרָהּ בְּכַחֲנִית עֶצֶם וְדָא בִּי יִשְׁמַח שִׁיטְתֵּנוּ בְּכַנֵּי הַסְּמִיכוֹת

יש סחן שלא ישתנו. יש שיבא לעולם בתוספת אהיות השמש יש שלא יבא. ואמנם

חמלות המסכלות הבגויים - הן אל אין את הן טן על עד עוד עס, חולתם שמאלה תאמר

מלך

לשון למורים

אם שמואל על שהאחר ולא פועל לאחר וכל פועל הוא בהדרגה בזמן ובמקום ואם שמואל
סבחו או קנין אלו או יחיד מתחבר עמו או כדל' מנני או שיהיה עם זה נכחי ולא מהדרגה
אליו ועל זה הדין בעל השון מלות מורות על כל אחד מאלה הענינים ואמנם המלה המורה
על הפעולות היא מלת את עם שאר בנייה כמו אותי ואותם ולפעמים תבא על הפועל
כמו וכת את הארץ ואת הדוב ואת מלכנו שרינו בלכינו ואבותינו לא עשו חורתך חולתם
מעשים ולפעמים תשמש במקום כן כמו כצאת את העיר הלא את רגליו ומקום עם את
את יעקב איש וכו' וכו' וכבר נראה דוגמה עם הכנויים תשמש שמש עם אתי אתה אתך וימלך
המורות על הזמן יש מהן שתורנה על הזמן העבר ויש מהן מורות על הזמן העתיד ויש מהן
מורות על הזמן ה'כנוי' ואשר תורה על הזמן העבר היא מלת כבר מה שהיה כבר נקרא
שמו כבר היה לעולם ולפעמים מלה הזאת אם כספר קבלת לבי ואשר יורו על
הזמן הן מהי ועוד מהי אעשה גם אנכי מהי אבא ואראה ועוד מהי עשנת הוא עבר
במקום עתיד עוד ישבו זקנים עוד יאמרו באזנך ולפעמים ישמשו מלות אן ואנה על
הזמן העתיד וזה כשתבאנה עם מלת עד עד אן המלל אלה עד אנה אשית עצתך
והמלה המורה על הזמן ההווה היא מלת נא אלמא אדוני וזה נא מצא עבדך חן ובמקום
מה תשמש מלת כה וזה לא שמעת עד כה אשר עדי כה ברכני ומי שכתב כי עתה
היא מלה מורה על הזמן ההווה כה כי עתה הוא שם לאותו הזמן כמו שקדם ושם ולפניו
שמות להלכיים שלפניו הם הרמז אליו ואיך ואידיהם שמות להלכיים של אחריהם והמלות
המורות על המקום הן מה ואיפה אנה אי איה ובמקומות מה אקונה ופה ישית בגאון
גלדי איפה חם דעים לא הלך עבדך אנה ואנה דראשון בסגור אנה אלך איחבל
אחריך ובכתי ויאמר אל בנותיו ואלי איה ספר איה שוקל אחי מאין אחס מאין יבא
עזרי ואני וזה עדי לכה עד כה ואיך אקרה כה ומלת עד תשמש להגבלת הזמן ומקום
עד חורשימים עד שנת ה'יובל עד היום האחרון עד חגבויל ש'חך והמלות המורות על
המכה הן שני מינים מין יבא אל ג' על שאלת הסבה התכליתית והן שתי מלות למה ומדוע
למה אמרת למח תעשה כה ומדוע תתנשאו מדוע ככה עשית ומין יבא בהודעת
הסבה יודיע המדבר בין שישאל עליה או לא ישאל הן ארכעא מלות בגלל בעבור יען למען
בעבור ודאותך את כתי כי בגלל הדבר הזה ולמען ספר שמי יען קראתי והמאנו
ולפעמים תשמש מלת כי השמוש הזה כי אמרת יפן אמת לא צחקת כי יראה הדור ל' כי
פוב ולפעמים תשמש מלת כי במקום אשר חלך האות כי אנכי שלחתיך ובמקום
כאשר כי יקראק צפור לפניך כי יקום עד אחד ובמקום אולי כי האמר בלכך דרכים
דגוים ואלי ואמנם המלות המורות על הקנין הן אל ככל במיני החלד עם הכנויים כמו לי
וליוסף ולחם וכן אלי אלו אליכם והמורות על החבר הן עם ואת ולפעמים כמו שידעת
ואשר תורה על ויכדל הוא מלה בין ויכדל אלדים בין הארץ ובין החשך ועם הכנויים בוני
ובין בני ישראל תהיה אלה בנותינו והמורה על הדמיון הן כה ונכמה ולפעמים הכף לבדה
ולפעמים יספחו ל' או עליה כמו חן כמו חרון ולפעמים תשמש מלת כן השמוש הזה כן
ידה ובין פרץ ויעשו כן חרשימים ועוד יש מלות חינוך על חרשי השכלית כמו חן
וחן הן ל' אלריך וזה עוסבאלי זהו עובד ובכתי ונני עומד לפניך דמיון עלינו
וכל

ומלת המצודה עוד על קשר הדבר והמשכסם יסורחל בתוכהו דהו רבקה יצאת ודעה
לומר בשותף ענין כך קרה כך וכך ועוד באו האותיות המשמשות בתוספת מס ואז ישמשו
עמקן שמוטן המעורר עסבות הכללית כמפואר אתרן לר' ועם הלמד יד שבת למי פ' עור יש
בכתוב מלות שלא יצדק עליהן תגר שנתנו במלות השעם והן קולות מה מנחים על הצעד
וקאבל כמ' אי ואיה ואבוי וזהו ותי' ויש קול אצל הדורכים בפרט והוא היד כדורכים
יענה ועוד יש בכתוב מלות מהביאות עמקן מלות אחרות ככחן וכן מלות אל ולא כמ'
אל בקצף תוקיניו כחשתך תיסרני שרצה לומר ראל בחשתך יתי ראובן ואל יקח ואל
מהיכספר רוצה לומר ואל יתי מתי כספר וככודי לאחר לא אתן ותחלת ללפסילים ולם
תחלת ואחר יסודותם והנהגה שראיתם מספוק בזה חשער כפי מנת הקצור ב' בזה חשעס
תספד על מה שלא תכתב כאן ועתה נבי כותב שנים פרקי בחות' מתחבר והה' יעזרון הרבה
מבנות ספר הקדש והוא מה שהיה בכתוב דרכים תעמוד ממש על ידיעת האותיות היסודיות
ש'ש בכל גזרה וגזרה מהפעליות ה'מות ופלות השעם והשני והאחרון הוא להודיע בקומות
מה נבדלות שדוקים המאחר ואיך המוקדם דה' בין באותיות בין במלות בין במאמרים יח
יודיע עם זה מקומות מה שדבר עם נמצא במלת הנכתב וכדפד או היחיד בלשון דרכים
וכפד וזה מ' שיתבונן בכל הכתוב בספר הזה יקל עליו לדעת שרשי
הפעלים השלמות לא יפול כפד בידועת שרשיהם והכפד אמנם יפול בפעלים וחסד' ורנ' והכפול
השמות הנלקחים ממאלו כמ' שודעת ומפניה בשלא תמצא בגזרה מה אחת מאותיות אלה
במורות על היותה ולא למד נון שרשם אותיות דחפדן או תדין באמת שגזרה היא אינה נותן
לא חסרה וכבר ידעת כי תחפדן יכא מכה הדגש ותצות מכת אחד מהחשפה מלכום
ואחר זה ראוי שתדע כי דרכים הראשונים אשר נבדלך לדעת האותיות השרשיו הארבע
הדרך האחרים הם האלקות כהתחתיות הגזרה קצתם אלקצתם ודרך השני הוא לקוח
מצד ידיעתו מפעל העבר או תעיד מהגזרה היא ודרך השלישי הוא לקוח מצד הקודם
הגזרה והרפיע ודרך הרביעי יהיה יותר אמיתי הוא לקוח מצד הכנה וכתוב אשר הבא בו
הגזרה היא אמנם הדרך הא' וא' כי אלה כבר ידעת בפרק הראשון מהשער השני שלא
נשתמשו בה' בהכפל בגזרה מהגזרות מהפעלים והפ' והעין כי אם בשנים
מקומות למד וידעת עם זה שחיות אשר תחסר מגזרות ברוב היא אותיות שלא מצאנו
שתחסר ה' למד כי אם מגזרת לקח לפי דעת קצת והיו ב' מלות יצב ויצק ויצר דעתה בא
לדינו גזרת וציה והגזרה צה לדעת שרשה וציה לפי שמצאנו דגש בנן גזרנו היא מהפעלים
החסרים ונשאר לדעת מה היא האות החסרה ממנה והנה אם נאמר שהיא נון לפי שחסר יצונו הם
דרכים ונדרשה אם כן נכח יעמד לנו מגזרת נא' היא ולא נשתם הכ' בהכפל והפ' והעין
בפעל ואכן מ' הוא לו שרשן יצא אפ' שחסר הפ' שהוא יור' הכ' מעט' מאמרנו ששרשן
נצח ועל זה הדרך הקיש בשאר ודרך ח' ולקוח מידועת ופעל' שעבר או העת' מוצד'
הוא ראוי שיהיה הנזכר על הוצר הנכתב כמו שער או ישכ' או לר' יבסתר' והענין בזה כי אלה
אם תסכל מצד השרש לגזרה והל' בן והוא ראי'ך שהדע הפעל שעבר מצד הל' וחסר
המ' וזה עמ' יור' וכן ידעת שזה הפעל לא יקדין על האות היסודית ולפי זה בא
ראשונה ב' אלקות ופעל' וקצתם שרשן והל' בן הוא ילד ואחריו מלת

בלית ויפן האמר שרשו פנה לפי שמצאנו פנה אל תפלת הערער. ואמנם כשלא תכאזח
 בפעל שעבר שלשה אותיות נרגשות כמו שאם בקשנו לדעת השרש לבלת ושמותי פדות וזה
 הפעל שעבר ליחיד הנסתר הוא מי שם פת לאדם ואיך שם כי אם שתי אותיות וזהו או נכש
 הפעל העתיד והוא או מי שם אלם ואמרנו כי שרשנו שם מה תקיש על חסאר. ואמנם
 כשלא תמצא הפעל הנסתר או העתיד ליחיד הנסתר. וזה ידיעת שרש נגזרה או שנעמד
 עליהם מפנים אחרים. והוא כי אצלנו נשקל או נגזרה והיא בגזרה אחת וזוהי אליה מאותן
 שנמצא אליה הפעל שעבר ליחיד הנסתר. דמיון זה שאנו נושטך לדעת השרש לבלת נואל
 שרי צוקי. ולא נמצא מזה הפעל שעבר ליחיד הנסתר ונאנשקל בבולת ונקטנו בלבו.
 ואף לזאת לא נמצא פעל ליחיד הנסתר אכל מצאנו לרבים נסתרם מי יפח יקשו לי ואף
 על פי שהוא מבין אחר ונגזר או שרש נואל נואל יאלי וזהו צד מאד לחזר כי בקל נוכל
 לשנות בליקיות ומשקל. ובפרט במשקל השמות כי תוכחה הוא על משקל תנועה. והוא
 בתוכחה והוא מנסת וכתועבה היא שרשית. וכן ראוי לעיין במשקל השמות מפנים אחרים
 והוא כי ראוי לדעת זה השם אם הוא נגזר מאי זה פעל. כי השמות הנגזרים מרפועלות נקל
 הוא לעמוד על שרשיהם והוא כי אף על פי שמצאנו שינועצה שבאו על משקל צידה לא נגזר
 עליהם שהם מתדמים בפעל. לפי ששינועצה חסם נלקחים מפעולות ושמותיו נחזלי
 ויצבאות יעץ וצידה הואסן כי צד ציד חיה או עוף. ואם כן וראשונים הם שמות נחז
 חסם וחסלישינו העיין. ובמקום מצאנו שדג הוא על משקל עשוטר לא נרין כיהם
 וזמנים כשרשיהם לפי שמצאנו פעל מסד דג הוא מרדף לזכר אסבן שרש נגזרה. והפעל מעש
 ועצמי עשוט. אסבן שרש עשש. והפעל משר. וישראל אבסלך. הם חשינו ולא כמציאם
 כן שרש שור. והואסן מנח הלמד. וחשמי מרפולום. וחשלישי מנח העיין. ואמנם

הדרך תג

הליקח מצד הקדמה והרגשות והרפיון. הוא כי כבר ידעת הפעל שעבר
 ליחיד הנסתר בנח העיין והוא קמוץ כמקום שב. וכפעלי הכפל הם פתוחים
 כמו תסדכספ. חת מורוך. וחס חסמוכן העתיד מהבין הנפעל אשר הם בפעלי הכפל הם
 פתוחים כמו אשר לא ימד. אכף לאלזי מרס. וחבאי על משקל מנח הלמד הם קמוץ כמו הגל
 ערותך. תחת נערה במבין. ואמנם הבחינה הליקח מצד הרגשות. והרפיון הוא כי אף על פי
 שמצאנו ספוטמו על משקל אחר לפי שבא ספורפוט על משקל קסם. נרין כי הוא שחזי העיין
 והוא מפעלי הכפל. וכן בשמות בשיבאו דגושים. בגון חופה וסוכה נרין כי הם מפעלי
 הכפל. ואשר הם מתנועה אחת כגון דג וסל וגן בראה איך באו בקבוץ. ואשר יבאו
 בדגש. כגון סלים גנים נרין כמו כן כי הם מהכפולים. ואם עיין הפעל חת העלילה
 מליקל דגש יבחן זה מצד אחר כמו אם נרצה לדעת אם שם גרן הוא מנחיס על משקל זרין
 או מהלסים על משקל ארין אחר שמצאנו יענקים לגררותך. שפאנו כי שרש נגזרה וזוהי
 ראוי לכא על משקל חרין לולי חלוש שלא תקבל הדגש. ואמנם

הדרך הד

והליקח מהבנת העיין בעצמותה. כי אף על פי שמצאנו ויד יעקב

ביד שבא על משקל ויקס עדות לא נאמר שרש שור אחר שהעיין מבריש שוא מנחת נולד
 וכן יסוד צודים לא נאמר שרשו טוד לפי שבא על משקל יקום. אחר שהעיין מבריש שהוא
 מנחת שורדו את גאון מצרים. וכן ירון ושמוח הוא לקוח מן רגנת רשעים. וכן ורשע על
 מרמה רגלי אשר בא פתוח הת"י כתיבות עשאת השל"י. לא נאמר שרשו אשור לפי שעיניו
 מנחת מורה חושך. ובמקומות באלה הנפילה מליקח בן

בן המצורקים בודכה מדרש אשר לא עמד עליה סופת אבתי כי אם מצד הענין שכל
אחד פירשה בן לפי דעתו כמו שבא במלת לא דון רוחי באדם שאלה אמרו ששרשו נדן מן
וישב חרבאל נדנה יוא' האמרו ששרשו נדן ובר' מאלה אמרו שום ב' שרש' בענין אחד
ואתם ידעו האותיות דרשות אשר במלות השעם לא תושג באחד מאלה חרבי אשר
זכרנו ואולם ידעתם הוא מדרך הסמרא לבד ונחשבים מן האותיות אשר מדרך לבא
נכספות כשמות וכפעלים בכית בגלל "זבעבור" ולמד למען ולמה וכמלת סודע אמרו שהיא
סלה מורכבת וסודע ולמד מה דרשמן אשא אד' ג' ואם כן שרשה ידע ודן והחתיק בשאר

המלות

פרק

והם מנאויבסקימות מה נהנה ש' אחר המצורקים והקדים המאחר לנרצח
באותיות הנורות וכתובות וכמאמרים ואשר בא באו יות יש שיבא בשמית
וש שיבא בפעלים מאשר בא בשמות כמו כשוכבש "שלחז שילה" להק' נביאים קת'ה
עקב ב' י' ש' חרלבל עש' חרל אלגוסים אלמגים "ועזרעה עולה עולה מלהשת
כפידים ומלת עולה לביא תמנת חרסת מתסח וכל עגי שפה ולשון עלגים" ואשר בא
כפעל סקצתי בחיי כיחציקתו הניעהים גוערבים גרועי מגד עיניך אמרתי נגדתי
יפתולי אורים ויחד האישוילפת ויפערם ויפרץ במ חתרלך בקיר "חרות של
הלהות" ויחרגם סגרותיהם ויחרגו ואשר בא כתיבות והשם כפוך עיניה" דרצון ותשם
סוך בעיניה לשוב אל יוסף חרצק באו אל יוסף לשבור "ותשקמו בדמעות שליש"
ותשקמו דמעות בשליש כל תשא עין כל עקתשא "אדם כי יקריב מכם אדם מנסכי יקריב
על אהים יעמודים על מים יעמדו הרים ואשר באה חקקמה והאחר במאמר מלהל'ה
הוא ואף לאסך תעשה כן "שאינו חור אל ונתת כאזני וברלת אשר בא בסמך" אלא אל
דענק תעניקו רבא רחוק וכן ואם שלש אלה לא עשה לה אינו חור אל שארה כמות
וענותה תזכירם בסמך "אלא אלה העוד לראו לבנואו לגרוע מפרינה וכן אתה ידך גוים
ודרשת והשעם "הכניי שב אל אבותינו שהזכיר ברוק" צעקווי שמע אינו שב אל הסמך אל
שהוא פני' בעושרע אלא אל עינוי' אל צדיקים הבא למעלה טמו' כי שמי בקרבו איש
חור אל כילא ישא לפשעכם "קאל אל המר בו מאשר יבאו עליך חור אל יזישעך
לא אל מודעים לחרשים לפיפש הכתוב וזולת אלה באו בתוכים רבים במקרא תעמוד
עליהם חזקתך זאת" ואולם המקור שבאו בכת' דרבור למצא במלת הסמך הם
ואולם כלם תשובו וכו' נא "בי מגפה אחת לכל ישראל ויכים" גב אתם בושים
חל' חרסיה ונאסת נעודיך לא יכוד "בייב שומאליס אשר חמדה" שמעו עמים כלם
מי יצאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" ורפך דבר ותשליך במעלות ים כל חטאים
ועמוד דבשא שביעך אל אשכיעה" ואולם המקור שכא כהם היחיד מק' דרבי מצאויים
בשמי ובכנוי' וכפעל' בשמי' ביקראנה מלחמה דורכבם על דרבור ונכנויים
ועדקת צדיקים יסירו טמו' מאנה לותם על בניה כי איצו וכפעל' ייבא עד חבדון ויזדיק
כפיד נשח וקבל היהודים עיי' באדיבשו" וכוונתך על צד תאכזה כילי ששר טומאן
המון בלתי דגושה אינה לנקב' דרבו וכן וכו' בחזק תרונה דגש הגון והאחרון אות דבכל
ואינה לנקב' דרבו ומשקל הפעולה והאפעולה וכן בנו צעדה עלישור ולא דרכים לא
תחנחך דבר יוא' שאדוניו כפי' ישיב לבעליו "איה אלוה עושי' ניש מקמו שנתמש

לשון לכוזים

כש"ה אחת כעצמה לרכוסה יחיד "אנש כחציר ימיד" ואת האנש כערבני ארם בן יקריב
 ו,ס ארם לא ינוגע "מסעי הדגה" והדגה אשר ביאור "גירש איש מבנימן" ואיש ישראל
 התפרקו ויש שיבור דרכים חכמה א' כום "אל ירכתה חספיה" אל אחת מירכתי חספיה
 השפרו אותו ואתה ואת מהוה ואלקא באיסוד ועל עיר בן אתומ בן אחת מהאומות
 ויקרב בערי גלעד באחת בוך "כאם יפול ואם יפול א' מהם וכתבתם על מהות ביתך על
 א' מהחיות כפי מה שכחה כוהקבלה האמתית, וכזה נשלסמה שראיתו הגרתי לכתוב בזאת
 חסלאכה וכוה המעש תעמוד על השאר מזה שלא נזכר כי המלאכה היא רבה בשאר הלשונות
 והדיוטות כל שכן בלשונם הקדוש והאל הקדוש ישיך אל האמת "הם הם

בנין פעל קל פקד פקדת פקדתי "פקדו פקדתם פקדנו" פקדה פקדת פקדת
 הפועל פוקד פוקדים פוקדה או פוקדת פוקדות "דפעהל
 פקוד פקודי" פקודה פקודו הצוי פקוד פקודי "פקדי פקודתם"
 חקור פקודים ואתיות ככלם "כפקוד כפקוד לפקוד כפקוד" העתיד אפקוד
 ופקודת פקוד ופקודת פקוד "תפקוד תפקודת פקודתה"

בנין כפעל נפקד נפקדת נפקדתי "נפקדו נפקדתם נפקדנו" נפקדה נפקדת נפקדת
 והוא נפקד נפקדים נפקדה או נפקדת נפקדות "הצוי תפקוד תפקודת
 תפקודו ותפקודתה" חקור ופקד "ועם אותיות ככלם כהפקד כהפקד להפקד
 מהפקד העתיד אפקד ופקד "תפקד נפקד ופקודת הפקד תפקודת פקודתה"

בנין פעל הרגל פקד פקדת פקדתי "פקדו פקדתם פקדנו" פקדה פקדת פקדת
 הפועל מפקד מפקדים מפקדה או מפקדת מפקדות "דפעהל
 מפקד מפקדים מפקדות" הצוי פקד פקודת פקדתי "חקור
 פקד" ועם אותיות ככלם כהפקד כהפקד להפקד "נפקד
 ופקודת פקודת הפקד תפקודת הפקדנה"

בנין פועל פוקד פוקדה פוקדתי "פוקדו פוקדתם פוקדנו" פוקדה פוקדת פוקדת
 והוא פוקד פוקדים פוקדה או פוקדת פוקדות "חקור פוקד
 ועם אותיות ככלם כהפוקד כהפוקד להפוקד "העתיד אפוקד ופוקד הפוקד נפוקד
 ופוקדו הפוקד הפוקד הפוקד תפוקדנה"

בנין הפעיל תפקיד תפקידה תפקידתי "תפקידו תפקידתם תפקידנו" תפקידה תפקידת
 תפקידת "הפועל כתפקיד כתפקידים כתפקידה או כתפקידת כתפקידות"
 הפועל מפקד מפקדים מפקדה או מפקדת מפקדות "הצוי תפקיד ותפקידת
 תפקידה חקור תפקיד "ועם אותיות ככלם כהתפקיד כהתפקיד להתפקיד "העתיד
 אתפקיד ותפקיד תפקיד ותפקידת תפקידת תפקידתה"

הנחיות והחוסרים והכפולים - ואמנם מלות השנים תתחלקנה לאשר תקבל מים
 הבנוי והמקובל ולא יאשר לא תקבלנו - ואמנם זה הכלל ואמר שבעל חכמתו הקדון
 יתחלק לבקל מלאכת ההקדש - והשבעל חכמתו יתשוב בשכונת העצמים הראשונים
 שהם כל אישי העצמים הראשונים אליהם העצמים השניים אצל הכל והדברים אשר אין להם
 מציאות כי אם בשכל כח' והצומח והדבר הכלי רמזים באיש מה ואצל המדקדק העצמים
 הראשונים הם אישי הדבר בלבד ולפי דעת קצת המדינות והעניות והעצמים השניים אצלם
 כל האישים והרמזים וזוהי שני המינים האלה והדבר כל בין שני אלה השמות אצל אנשי הכלל אנה
 זאת ששמות העצמים הראשונים לא יקבלו ורבו והכניסו המדינות והאידועה - והדיון
 שלא נאמר אברותם אברותם ולא אברותם הדור ולא ואברותם - והעצמים השניים אצלם
 יקבלום - כי תאמר בגדים בגדים בגד העצם ואלה הבגדים - ואמנם שכות הכפולים הם
 שמות אשר היו במדרגת המדינות לפעולות וזלזולות בהם - המשל שקדם שתאמר שם
 או אכל תדמה שם האכילה או הסמירה והוא הדיון בשאר הפעולות - ועוד יש אצל המדקדקים
 שם יקראו שם הפעל הנקרא אצל קצתם מקד והוא כמו אכול ושכור הבקורות - ואלו השנים
 יקראו בשם המקרה - ואמנם שכות ההארים הם השמות אשר יתוארו בהם אישי העצמים
 הראשונים והשניים אף במקרים וההעדרים כפי מה שיסבב אחר מים לדבא בהם כי תאמר
 איש חכם - נכוד לבן - וקעקע - ולובן מהיר - ומות פזר דע - ואמנם שכות ההעדרים הם
 שכות הטא והעדר והקנים כמו מות וחשך ועורק ודומיהם - והנה גם כן להעדר המציאות
 בכלל כמו תהיו וכו' ובלשון העברי - ואמנם הפעל אצלם הוא איזה פעל שיחיה בין
 במציאות בין בדבר קני חייה או העדר - והוא נחלק כל שנתנו לשמה מנינים קראם בנינים
 והתחתיתם עוד מנינים אחרים כמו חסדים והמזים הולתם והראשון מתבנינים הוא מה שיבוא
 על מסקל שם אור ודומיהם ויקראו בנין פעל קל - וחשבי מה שיבוא על מסקל און
 וחקרתו ויקרא בנין פעל הרגש - והשלישי מה שיבוא על מסקל השמיד השבים ויקרא
 בנין הפעל - והרביעי מה שיבוא על מסקל בנא או חל ויקרא פעל חבד וקצת יקראו
 פועל מרובע לפי שפעולם יבא עמו ארבע אותיות - והחמישי מה שיבוא על מסקל
 נפקד קראו בנין נפעל - והשישי מה שיבוא על מסקל התרחך והפאר קראו בנין תפעל -
 והשביעי מה שיבוא על מסקל פוקד אוכל עתה קראו בנין פעל - והשמיני מה שיבוא
 על מסקל ונשלך נפקד קראו בנין ונפעל - ואין קיום לרדשי מלאכת חשיר מרעת אלה
 ששמונה בנינים - ובפרט חכמים מים והעניינים להבדיל מה שיבוא מהם בשמות ומה שיבוא
 בשאר המעלות אשר תדעם עוד -

הפרק השני

עוד יש אל הפעלים חלוקה מצד האותיות אשר בהם - כי יש מהם
 שלמים ומהם חסרים - ומהם נחיתים - ומהם כפולים והפעל השלם
 הוא הפעל אשר כל אותיותיו חסדיות ידאו תמיד במבטא בכל אופני שמשי העוברים ה
 והעניינים והב' מנינים כמו מלח שמר שאלו השלשה אותיות רצוני חשין ומ' ור' לא הפדלה
 ושלם מוצא המלה בכל אופני שמשיה - ואמנם הפעל החסר הוא כל פעל אשר תפול
 מבצאות מה שהאותיות חסדות בשכונת מה - והדיון במלת הנפל העבר שאתה כשתאמר
 ה'ת'י מבצו תאמר בהפירוק הבן ותאמר אפול יפול - ומסמולת זה הפעל להיות לעולם וגש

תמורת

אמרת ואזהרונך ממנו" ואמנם הפעל הנדון כל פועל שתפול בו אחת מאותיות היסודין כמו בן אבל לא יבא במקומה דגש תמורת האות ובגמלת אלא תנועה מן ובגמלת וזוהי הקמס והאות בגמלת "והדמיון במלת ידע העבר שאהה כשתאמר בגמלת העתיד תשים צו"י לאותיות ובגמלות בקום והחילוק הראוי לבא בהן בכואן על השלמים ונתאמר אדע ידע" ואמנם הפעלים והפועלים הם כל פעל שהבאנו בפעל העבר ליתיד ובסתר שמים אותיות בתרבות באחריות המלה "והדמיון במלת סבב נדר אפך ודומים"

הפרק

השלישי והסמיני בעלי השלשון לשקול בל הפעלים על משקל פעל וימרו לשון משמר ודרך משל שהיא במקום הפעל בפעל" ולמס שווא במקום העין והל"ש במקום חלמי" ובאשר תחסר או תנח האות הראשונה מהמלה יקראו אותה חסרת פא הפעל" ובשתימה האות השנית יקראו אותה נחת עין הפעל" ובשתימה או תחסר האות השלישית יקראו אותה נחה או חסרה למד הפעל" ודע שאין בעין הפעל חסרון כלל אם לא תהיה המלה מהכפולים."

הפרק

הרביעי ואמנם מלות השעס והמלות הקשורות הפעלים עס השמות או השמות עם השמות או הפעלים עם הפעלים" ואלה בשתימה מאות אחת לבד יקראו אותה אות חסין" ולא תהייה וזלתי אותיות בכללם לבדן" ובאשר תהייה יותר מאות אחת תחת הקנה לחלקה אחרת כי מהם מה שתקבל חכמי" והסמינות כמו שאמרנו ומהם מה שלא תקבלוה" והמקבלות אותם הן כמו מלות בעבור וזלתי למען שתאמר מהן בעבורי בעבורך וזלתי וזלתיך למעני ודומים" והנה חבלתי מקבלות אותם הן מלות אבל אשר אך גמריק ודומים" והחכם בספר המליצה שם גורים לכל אלה השלשה חלקים רצוני לשמר והפעלים ומלות השעס יבוקשו משם"

הפרק

החמישי ותנועות הנמצאות בלשוננו הן שבע קראום ומשוררים מלכים והם חקמץ גדול" והקמץ קטן וזוהי הצלי" והפתח גדול" והפתח קטן והוא חסגול" והחולס" והשורק" והחילוק" והמקמץ אינם קראים מלכים אלא לחמש מהן בלבד הן הקמץ גדול והצרי והחירק בשיבא אחריות יוד והקראת אצלים יוד המשך" והחולס והשורק כשתבא אחריה ואו המשך גם כן" ועוד יש תנועות א' כלתי שרכה והיא המע' השוא אשר היא תנועה חספה ועל בן היא נקראת אציל קצתם חסף" ויש מוצאות שנים גדורות בשווא תחתיות ותנועה וסופה והמשל בזה כי מלת שמור אשר היא נקוד בשוא השין" והוא לך לחטוף את תנועתו ולצרפה לר"ס והם חסדו וצרצה אצלים בתחתיות ותנועה" והל"ש שבמלת שמור ונמצאת בכפשא בלתי מנועת היא סוף התנועה והיא גם כן נקודה בשוא אלא שהשמיטהו הסופרים ואמנם השמיטהו לסמך על המבין כי אין מקום לטעות בו" ואמנם שמיטהו בכף הדפוייה וזלתי וצריכה מאות לנקבות באחריות המלות לפי שבאלו יש מקום לטעות בין וצריכה לנקבות ולא כן בשאר האותיות" והבגמלת על שהשוא אינו המע' שהתה"א תמצאו במלה מילות בעלית תנועה אחת כמו שתמצאו לכל שאר התנועות" וזהו קראוהו המשורר" וזלתי חסדו קמץ עבר."

הפרק

ה' חכמי לשוננו חלקו אותיות האלפא ביתא לחמש חלקי כלית וקראו לאותיות אחרות אותיות ודרון" וזלתי ב' אותיות וזלתי" וזלתי א' אותיות

אותיות הלשון" ולצטלש אותיות חשינים" ולבוסף אותיות השפה" ולכל אחד מהסוגים האלה שסגולות דגיותם בספריהם" נביא מהם מה שיאות לכוונתנו ונאמר שבעל הלשון הוא מרחיב לעולם האותיות הגרניות אבל גם האותיות אשר לפניהם שבאיו אותיותיהם להקדש בשוא לבדו אלא היתה אות גרנית ישותף עס השוא בשתחיה האות גרנית פתח גרניל או קמץ או סגול" המשל בזה המלת שמר שתאמר העתיד ממנו ישמר בשוא חשין וחידק היות וכשתמנה במלת עבר תאמר העתיד יעבור העין בשוא ופתח וחידק בפתח" וכן עשה במלת עמר ודומיהם" ובעתיד שבמלת אסף שם שוא סגול באלף" ובעתיד שבמלת עמד במצו הפעל שם קמץ בעין שותף עם השוא וביד קמץ כמו כן במלת יעמר חי" וכן עשה וזכח לאלקים וחרם" ובמלת יחרם בל רכשו" שכל אלף בלא אות גרנית יבוא על משקל" יושלך ויפקד" ולעולם אותה התנועה עצמה שתתקף עס השוא באות גרנית הושם באות המשמש הבאה לפניו" ודרך ונחת וזה נוח בפעלים וכשבות" כי אין ספק ששמות נער ובער ושער ודומיהם הם במשקל בגד ודרך וגפן ודומיהם" וחכמה על זה הוא כי כשתאמר הרכים מהם יבא וכל על משקל" אחר עם היות כלם פתוחים בנפרד ותאמר נעים שערים על משקל" נ בגי'ם דרכים וכן בשאר" אבל כשהרחיב בעל הלשון האות הגרנית החד' גם כן אשר לפניו וזאת הדרתה באינתה מית' אבל הוא כרוב ביל' עמים תשאנה האותיות הגרניות בשוא לבדו כשתבאנה באמצע המלות כמו לא תחמוד" להיות לך" כי תכלה לעשר וזוילתם" אבל כשתבאנה בראש המלות לעולם תבאנה נרחבות" **הפסק** הדע בלשון העברי לא יתחיל לעולם באות נוח" ועל כן לא תבאנה שתיים אותיות נקודות בשוא בראשית התיבה לפיכך כשיבא השוא בשתיים אותיות סמוכות יש לנו להניח הראשונה ולהניח השנית כמו מה שבא במלת תשמעון תשברון באמצע המלה או כמו וישוב ממנו שבי" ויבד על צאוריו" יפת אלדים בסוף המלה" ולזאת הסבה כשתבא איו את משמעות אשר ורכה להקדש בשוא על תיבה שוא והראשונה ממנה נקודה בשוא גם כן תבא האות השמשה בחירק או בשולק אסתיה האות המשמשת ואז והמשל בזה כי בעבר שהיה מראובן היא נקודה בשוא כשתבאנה עליה אותיות בכלם המשמשות בשוא על שאר התנועות יבאו על לשון ראובן בחירק ותאמר בראובן בראובן ועם זה וראובן" ועל תבא הוא בשורק על שאר התנועות אבל הוא ביהוד בשתחיה האות שצדה אחת מאותיות השפה וחברותיה במינו בתים" ומלאובתך" ופרו ורכו" כי תהי' כבוד על הלשון להניח אותה בשוא עליה" ולפעמים תבא וראובן בחירק בשאר אותיות בכלם על תיבה שתחלה חית כמו זאת עשוהו" אבל הוא עשיו" **הפסק** השמיני ואחר שידעתה ההקטע מדרבה מה שזאת ראוי לדעתו מאשר הוא הצעה למלאכת חשיר" אומר שזאת מלאכה לא ראינו ולא שמענו לאחר מחבמי אומתנו שדבר בהכלל אלא שיתם שרשיה לשרשי לשון שמעאל בי מהם להקחה ולהם בה עשר ידות" ואין ספק אצלי שכל מה שידעו ממנה חבמי שמעאל לקחוה מקדמוני אומתנו כמו שלקחו לטוב המושעה מלשוננו הקדוש שכמו והודרכ בעצמך קרה לנו בחכם הדקדוק בכללה שמדקדק לטוב ולקחה וכוונתו שהעיד על זה המדקדק הגדול ר' יודן ז"ל שהוא היה המדקדק הראשון והראוי להקרא מדקדק והם הצוני חבמי ישמעאל בת ספר רבי בשל'ם חשיר ואופן גלגלה יסוב על הרכבת השוא עם שאר התנועות על יחסים מתחלפים נאותים לנגוני

שקל הקדוש

לנגוה ואשוקה" וכל שנים חמשים וחסבאבדל ותנועות וקדושת במבטא היגש נזכר
יצני ביהמכסדיליסבין ותנועה אשר הוא אצלם במדרגת הצלי צעלו וכן ותנועה אשר
היא במדרגת הסגול וכל שבן בין שתי אלו ובין השוא" ולא כן אצמנו נקשים בארצות חאל
ולפי שכל אופני שמוש חשיר כמי שאמרת! וסבר על הרבכת השוא * עם סאר התנועות ואין
לנו הרגש כבדל אלו חשלים תנועות במבטא יצני בין הצלי הסגול והשוא ואיתו לחבר
שער קצמ צמורף אל אכללים וכתובים מלמד אינכה הוכל להכיר בלשוננו וצוקמ אשר בא
ביום השוא ברוב חלקי הלשון כי אין חלטימל מלחפס בספר וקדש על מה שלא יעבד קליו
התשיעי ועשבעל הלשון המשיב במספר ותנועות כיד
הפרק יאקס

לחלק על הדבור " וכשחוצרך לדבר בזה אותות השמש
במלה מחלות העשית חתמנה באותות חסודות " ולא זה כלל כד עשה כשהיו האותיות
מספחות נראות במבטא אבל גם כשהיו נחות " דמיון זה כשהוצרך להשיל במ הרב"ש על מלת
שבת ואמ' שמרת בקמץ השון כשואוה"ח הקמץ בשוא בעל המם תוסף והסל בתוסף והא'
נחת כשוצרך לו' שבתו שאף על פ"ש לא הורגש הא שבתו הקל כמו כן בקמץ השין " וכן
כשואוה"פ על מלת יקמו הקמץ ה"ד נון יקמו שבהתמדת הקמץ אשר כ"ד לשוא ורבים
במדר " וחדר זה הוא כולל לכל סוגי העלי והשמות וזלתי אשר עין דפעל שלום דגושה
שוא ושאונה התנועות על עמון " והסל בפעלים שכאשר תאמר דברת או שבת חרנטי'
בשמותיף עליהם מס' דברים או אותיות הכונים לא שתתנה חתמה הראשונה בחתיכה והלא'
דח"ק אבל תשאר ותאמר דברתם שבתם " ודברתו שבתו בחילוק וזלתי חס"ן כמו ש'
בשרם תכאנה האותיות תוספות " ודמיון בשמות הדגושים שאתה כשתאמר צדיק כביל'
ונוכח סלח' " כאשר תרבע לא תאמר צדיקים כברים ולא גנבים סלח' כשהוא כמו שתאמר
מדי יב נדיבים ומסכל סלח' אבל תשאנה האותיות הראשונות בפתח כאשר היו טרם שדברו
והיו אשר יזהו כרבוני חיה בסמיכות גם כן כי אתה לא תאמר כביל כח כשואוה"פ ככ'
שתאמר נדיק לב וההשפעה כולל לא עבר זה בתוכו " ולח' יש שם' שלא ישתנו במסכת
לסמוך וזה כל השמות אשר באו במשקל ארץ דרך כין שתהא הפ' רפה על במגול או בצליל
אין והרלבין דרך שדלת במגול כשיבא מוגרת כמו שם דרך " ובין דרך המלך נלך הסמוך
ובין אין והרלבין במסך כשדלת בצליל והאכרת " ובין עשכ כסתר עליון הסמוך " האנכ'
שתינו כרבוני תאמר דרכים גפנים חולתם כמץ חלי' שהפ' וטווא ויכל ודל' "

הפירק
והנשיכו דע שהאנה ויתאשמשוה כעתידיס יבוא בשליש בניני חס
פעל הרגוש והפעל הרבוע. והפעל נקורות בשוא "במדבר יזכר"
או יזכר יזכר. ויבאר בשוא כמו כן ב' נזיר מדקלוחם אחי יחי חחי חחי. ויבאר עזר
עזרי והפעל והפעל בשוא כמו כן בשניעו חזקין ונסתרות כמלת יסליך ויסלך. ותאמר
והפעל והפעל וכן כל אותות האיתן בשוא. ומס הבינית בכל אלה יצאנו בפעל הרגוש
הפעל הרבוע גם כן בשוא. והפעל בשתכא הוא והכניס ראות יצאנו בשתאמר מהסליך
מהסליך יחדמיון לפעל הרגוש. מדבר מדברים. והפעל ממנו מדבר מדברים "חדמיון
לבינו מהפעל הרבוע. מבין מכונים. וראוי לך שתהיה בשמש המס ב' היא לעולם לא
תבא בשוא בכל סוגי הפעל יסכי אם באלה המקומות. וכל מה שחשבו שתבא במקום מלת

מלה מן תבא לעולם בחי' ריק ויבא אז באות שבצד הדגש במו מקצוץ עליך ומקצוץ בדגש
בפא הפעל וזה תמורת הגוף והסרה במלת מן ועל כן כשתבא על אזהרות בלתי מסקלות הדגש
והסאותיות אתה לך תבא המסבצ' כמו מאז באתי מחולל להתפלל מעודי עדי היום וזה
מ' אשית השנה "וזהו בכמו המסבצ' האלה לא תבא לשעות" **הפרק**

בכאן פע' יס ושבת שפא חפסל שלום או אחת מהאותיות הנספחות בזה
נקודות בשוא והמשל בפעלים כמו שמרתם וכו' נא בזה לי בזה קה' לך וזה הלם

ובשמות יק' בזה וזה הלם ומה שכתוב בעלי האותיות הנספחות במסנחה ישועה תעדיה
וזה הלם "וזה הדרך ליריעת השוא בהם הוא זאת" בזה שמות בעלי האותיות שיבאו על משקל
אלה שזכרנו לעולם יבאו בשוא אין זר אתנו אכל בשאר השמות והפעלים אשר תכבול

עיוות מקום השוא תדענו כשתשול על המלה אחת מהאותיות הנספחות בראשי התיבות אשר
הם אותיות בכלם וזה האם יקבלו אלה האותיות שוא במהגם אז תרין שאין בראשית המלה
שוא ואם לא יקבלוהו תרין שיהיה בשוא והמשל בזה כי כשתשיל אותיות בכלם על סוף

שמו תמצאם יבאו בחי' ריק ותאמר בשמור בשמור והסבה כבר קדמה וזה בכל דפועלים
המסבצ' אלע אבל בשמות אינו כך נקל" בזה צורך בזה לרעת חידא באו בכתוב "והמשל

כאשר תסכל במלת דבש או שבר אם שניהם או אחד מהם הוא בשוא ראוי לך שתזכור חידא
באז בכתוב עם תוספת האותיות המספחות וכשתמצא בספחיות בדבש בחי' ריק וזה הלם תדע
שדלת בשוא "ובשתמצא ינו שבר בשוא וזה האמר שאין כש"ן שוא" וזה הלם וזה הוא

אמיתו וז' תי' שול יקנך האמת במלות שואותיות וראשונות שבהם הסגרותיות כי אז אין
פנים לרעת זה כי אם בכתוב "והמשל במלת אמת או אמונה כשתשיל עליהם האותיות
המספחות יבאו כגול ותאמר ואמנה עיניי ואמת הדבר ותבא לשעוה אסלא תחפשות

מהכתוב" **הפרק** האחר עשר בשאחת מאותיות הגרון יקדו בשוא ופתח או בזה
מזהיבות אשר תסכל ידעית נקודותיהן" זה הדרך הראוי

ליריעת זה השוא המורכב והוא זה שהאות הגרנית אשר תדרוש ידעית או תהיה בראשית
המלה או באמצעיתה" כי אם אפשר להיות באותיותה" וכשתהיה בראש המלה או תהיה

בשמיטה או שרשית" נעור כי תהיה אותה שם אופעל או מלה השעם וזה אם תהיה
פעל ידעית ההיא נקלה ביה אתה תשקלנה בפעל אחר מסנה שלא חז בו האותיות הגרניות

ואז ידע' לך האמת" כי אם באותיות הכלת גרניות יבא שוא כידוע שבגרניות יבא שוא
מורכב" ואם לא תבא בזה לא תבא בגרנית והמשל בזה כי אם תסכל אסלאף אדבר הוא נקוד'

בשוא ופתח וזה כאשר תשקלנה עם חברותיה מאותיות העתידות [תן] והמצא ידבר תדבר
נדבר או תדקדק יש באלף שוא ופתח וזה הדרך תא בכל האלפים המספחות בעתיד' והמשל

בשרשיות כי אתה אס תסכל אסלאף אבל העבר יש בה שוא ופתח וראוי לך שתמיר אבל
בשמר וזהו אז שאין באלף שוא" אבל כאשר תאמר אכל הענין וראוי לך שתמירנו במלת

שמור הצמיח וזהו אז כי יש באלף שוא וסגול" וכן בנחי הליכד כשתדרוש מלת עשה תמירנה
במלת כנה ובמלת עשה לך הצמיח על משקל במה לי בזה" והוא תדע שיש בעין שוא ופתח
וכשתבא המלה באמצעיתיה תסנה הדרך בעצמו כי שחש העבר כבר ידעית שאין כשוא
אבל מלת שחש אלהות שקל על משקל ושקל וכו' ישראל ותדע שיש בחית שוא ופתח" והוא

הדרך הוא נקל לא תשנה בו לעולם אבל מה שיש בו מקום עיון הוא בשמות כי אין לנו מבריה
 יכריח את כלם מפני כי אין סבה לדועה אצלנו בביקור השמות אלא מה שנמצא ועם כל זה
 נקרא ראה מקצתם על קצתם ונדון מהאמת הבלתי גרונות על דגרותה כמו שעשנו בפעל
 ונשקול השמות הסבוכים בשתכא בהם אות גרונות עם השמות שהם במשקל בלתי אות גרונות
 וחשבל שאתה אם תרצה לדעת אם אף ארון הוא נקודה בשווא ופתח כשתתרכבה או חסד
 וחסדנה במלה תדמה אליה כמו מלת גדול וקטן וכשתמצא אלו השנים מסתנים ברובו
 וחסיכות שאתה תמצא גדול העצם קטן כניו וכמו בן הקטנים עם וגדולים הדון אז שאלך
 ארון כשתסמך או תתרכבה ידחבה שווא ופתח וכמו בן נשקול השמות שיבאו על משקל
 אבירא אבירא חשיכה בשקל גדול והשטר לך מלשקול איזה שם בשם אחר שיהיה דגוש עין
 הפעל או שיהיה עין הפעל שלורש כי זה לא יקנה האמת כי אתה אם תדרוש מלת חכמים אם
 יש בו"ת שווא או פתח ותשקלנה במלת גנבים תשעה וכן אם תשקלנה במשקל פרשים כי
 דל"ש לשי שווא בלתי מקבלת הדגוש שימו באלה השמות קמץ באות שלפניהן השלוש הדגוש
 ולכן ראוי לך שתשפוט חכם במלת סבל ויבא הקבוצ מחכמים במשקל סבלים ואז תדקיש
 בחית חכמים שווא ופתח ולפי זה אין ראוי לשקול מלת עויל במלת סרים כי מצאנו לסרסים
 אשר ישמרו שלא נשתנה ומצאנו סרים פרעה שנשתנה ואין לנו מוסר בזה משנאמר שמלת
 סרים היא כמלת אביר כי פעם תבא דגושה כמו אביר הדגשים ופעם דפזיה כמו לאביר
 יעקב ולא חרנו וזה סרים מפני הליש וליכן לא נשקול מלת עויל כי אם במלת כסל גביר
 וכן תשקול אבירא במשקל שניה נחילה ונשקול אגורה ענולה חרדשים במשקל כבדח
 סנולה חרדשים בהם כי הדגוש הוא בל"ד הפעל וארונה חרדשה דרפויים על משקל מלוכה
 ועל זה הדרך תשקול וצארים שפא הפעל הוא אות גרונות ואמנם השמות שהעין
 הפעל שלהם היא אות גרונות כמו מענה מחזה ודומים נשקלים בשקל משנה מקבא כי כס
 פענה וחבירי וחרדכה לסנה שבכר ידעת וכן תשקול מעמד על משקל משמר והענוג
 בשקל חסרוק וזולת סרבים ועוד יש לך לדעת שיש שמות שפא הפעל שלהם היא נקודה
 בשווא או בקמץ חסף וכשיבאו באחת תשתנה השווא כגדול והקמץ חסף לחולם ודמיון
 אשר באו מהם בשווא כלי דלי פרי מרי שבי המשקל עדי בשווא סגול ואילו כשבאו בהפסד
 יבאו כגדול כמו אין עוד כלי רעשה פרי הלבן בשב"י לבית חברי ואשר באו מהם בקמץ
 חסף הם כמו גס כל חולי ותראת עוני וכשבאו בהפסד באו בחולם מל"ל כמו וחסי י
 ממך כל חולי חולתו

הפרק

השלש עשר ואמנם מלות השעם ובה אין לנו דרך לדעת תגרותיהם
 אלא מה שנמצא בכתוב וכבר ידעת שהמלה שהיא בעלת תנועה אחת
 אפשר להיות נקודה בשווא לסנה שבכר קמה ואם כן לא תשנה בכל מלה שתחלתה אות
 גרונות כמו ארבע ואל תחלה בשתחשבים שהם בשווא ופתח ואשר באו בשווא ופתח הם אלה
 אבל אזי ואני בשל"א יבא בהפסד או יבא בקמץ ועד ואל ועל כאשר יסמכו תאם אליהם
 עדי עד יעליעשור בשווא סגול ושוא ופתח והאותיות הגרונות והאותיות האמצעיות
 יבאו מהם תמיד גם כן בשווא ופתח ומהם לפעמים ואשר יבאו תמיד הם בעבור בעדי בעדו
 בכל כנויה ואשר תבא לפעם היא מלת למען כי בשל"א הווא בכנוי תבא בפתח לדגוה ושתא

בכחיו כמו למען ילמדנו חזקתם הבא בשוא ופחה -
 כספטים ולא לכה מכן שאר אותיות השמות כי
 להדעת דבר חבא כפתח לבדו ותבא אות שבצדו ויגשש זולתי אס תחיה מהאיות וחבלת
 בסכלות הדגש וחס אותיות אחל'ע כמו שידעת ונא תבא עליהם חזק בקטן כדכ"ב ועוד
 הבא והא לשאלת הדבר ולתבא ונא תבא בשוא ופתח ברא השומר אחי אנכי השמע עם
 או ונחזקו חזקתם אבל בשואות שבצדו חזקתם נקודה בשוא או שחיה אות גרזנית או תבא חזק
 הדמיה או השאלה כפתח לבדו והמשל בזה בשתבא על שוא הבסמים והצדקה
 הדכר לא יתבא ונבמות נכלל ודמיון כשתבא על אות גרזנית הארז עולם הסמור
 דאלים אני חסד גוי החיותם בלנקבה העכו ישראל מאת ה' כשתבא על השמות ועל
 הפעלים ועל מלה השם אם על השמות כמזהים אני אס תנין ודאש בלב חיד ונא
 חת השמים שנה ועל הפעלים כמזהים חרצתה ננס ישת חרצתה את חזקתם
 ובעתידים חילפא דגרון הסופר לו העירך שועך ועל מלה השם חל הוא אמר
 וגם חלום והמן חעץ הכי אחי את חזקתם והוא מה שאר מלפיק לי כזה העיר
 נמנעו חקיש על השאר ואתחיל בחל חקישו דעת את אשר תמנה
 וחזקת עשר בידר השיר חבמות תלצבה גדרו השיר בשוא

הפרק

מאמר מתיחנס קצת וקצת ומדוע כונה מדבר במלות קצול
 ערבות שקולות ואחרים גדרו בשוא דברים סתומים כולל חבורם ערוך ומליץ ובנות
 וספרי ונא חזקתם כמות אחת וביאור זה הוא שלא נסתלק במלה השיר לבד
 בלשון מדוק כמו שנעשה בה בשאר דברים המודיעים כמות אגדים אבל גם שיחיה
 הדבור בבלשון מליץ ערבותך ולא זה כלל אבל שיחיה הדבור כוכב שקל רצוני שיש
 לנו לשקול כל העוהיה שלמות וכלית ישלמות לשחיה בבית אחד מבתי השיר שחיה
 לאשר תחיה בשאר חבמים ולא זה כלל אבל גם שחיה חזקתם כמות אחת בשוא
 בבית הראשון לכמות כחצית הבית השני וכמו שתדע ולא זה כלל אבל גם שחיה חזקתם
 ואחרתה מכלל בית וביית חזקתם מאות ויתמנה כלות ואזכרא אצל חרות מאותות האלה
 הקאנה אותיות ודרו והמשל שראוי לך אס תשיב בסוף בית ראשון ארון שתש סבבך
 הבית השני גרון ובסוף השלישי חרות וכן עד תוסס תנועת רון כאחרונה והזהר פירוש
 אלה הגדרים ודבר ידעת כראשון מספר השמות מאות וחס חס אלה הגדרים ואם ראוי
 להקרא גדרים הפרק השש עשר בשמות אשר הסבכו עליהם אנכי זאת המלאכה
 אשר הסבכו עליהם בעלי מלאכה חשירום אלה תנועת

עד דלת סוגר בית פסוק שירה שיר פסוק שיר מרכב שיר קשור שיר חרות
 שיר מחולק שיר עובר שיר ראוי שיר משוכח וביאור אלה השמות כפי מה שאמר בכך
 ידעת שהתמנה אצל בעלי הלשון הוא כל אות שתהיה נקודה באחד מזה מליכים וכבר ידעת
 אותם והיה זה כל שוא מנועי עם אי זו תנועה מהתנועות עם כמו מלה שמר דרך משל
 כי יקרא להנה שבור יתר ואם היה בהם הנהמה נוספת במלה גברים יקראו לזה המלה
 מרכבה מיה ותנועה ושהוא אצלם שתהיה אותה חיתר שתיים או שלש או ארבע
 פרש שאין מנסה נקודה נוספת על השוא ותנועה הבאה אחריו כמלתכן או לך שהיא בת שתי

שקל וקדש

ותחת אומלת ככל שחשבת שלש או מלת שמור שהיא בת ארבע כל אלוהא צלם שחש
 וכבר ידעת כי כשתבא וראו למשמשת על אותיות השפה שהן בוסף שםקום חשוא שחיה
 וראו ראו להקד בר הקד או בשוק יוהדין זהב שורק ודא דין חשוא בעצמו ועם אי
 ונתונה עמי יקרא ידגם בן כי שיה ורא אצלם מלת ופרו במלת ורכו וזהו מלשנות
 בשורק וראו הכא במקום חורק בשורק הכא בואו וראו כן שיה לא יבא במקום שיה כמו שידעו
 ולא תטעו לטעו במקום שיה לעשות בממו יתר וכבר ידעת שהאותיות הגדולות והקדוה בשחש
 וזהו "או בשוא וסגול" או בשוא וקבץ שדינם להקד בשוא לבד ואם לא היו גרונות "ולפי
 זה יקשו יתר בשוא וזהו המורכב שיש עשרה מהשואות שש" ויקראו לתנועות מלת אמת
 יתר וכן לתנועות אני וכן לתנועות חלי וסוה אצלם לקרא מלת גברים כמלת אמרים

או עבדים או אמנים לכל אלו יאמרו שהן בורכבה מיתות ונתנה **ודלת יקרא**
 לחצי הראשון מהשואות ובהלק מיתות **וסוהר** וראו חצי השני מהשואות
 ולשת יודלות רצונו ודלת הראשונה והאחר מבורכים יקראו **כית**
 המשלכז מהשואות רבינו דא יול שפע קולי אשר ישמע בקולותי וזהו
 הקבל והפלות שהיה הראשון מהשואות וקראו דלת וחצי השני סוהר והבורם
 רצונו השוא בכלל יקראו בית

ופסוק יקראו שיר אשר בנפוחות מעשרה כתיב ושירה היא כשהע
 בועשה כתיב או יתר ושיר פסוק
 כל שיר אשר לא יבא בנפוח נע אלא כל
 כמ מה ששורר שלח גיבורי בהפלת יסגון גברי
 תוך ודא שאין שוא נע באחת כאלה דתבות ושיר מורכב יקראו כל שיר ת
 יבאו ויתות ותנועות כמי שחש כחורק ודכי מן השירים והמשל
 בשמע קולי אשר תראהו יתדות ותנועות ועוד הרע מאיזה מן מן ניה שיר ודא
ושיר קטן יקראו כל שיר שלא יבא אות תחלה כי אם באו דתכל בית
 מכתיו כמי שחש ברוכה שירים

ושיר הרון יקראו כל שיר שחש את החרו בסוף כל דלת מלתותיו
 כמו מה ששורר הלא בעספר וסוד מורא אחד בליראשית
 והכל לא ודור אף הוא מותל על פיא שילוניו וכן בשאר הכתיב
ושיר מחלוק יקראו כל שיר שיבאו בכתיו הפסקים רבים ובסוף כל הפסק מום תבא
 אות החרו כמו מה ששורר בוב גי יול בשמור לבי מענה והיה
 כמאד נענה ירא האלוהים דבריה שירים ורע שואת החרו כבר והיה
 אותו לבד וכבר התינו שתיים וכבר תהיה שש
 שאתה כבר תשים בסוף ודא אחד בודי ובשני נחמו וכשלישי אבר וכרביעי גלעד
 ומה את החרו בכל אלה הוא דלת וולשך כזה יקראו השוררים
 רצונם בוח שיעבור בין שאר מיתות שירים ואם אינו כל כך תהן
 בשת באחשתיים אותיות מיתות בשוף ודא יקראו או לשיד זה
שיר ראוי רצונם שלעולם בשירים והאותיות לשמעו שלחם לבא בשמים

שקל והקדש

בשמים אותיות מתרבות בסוף וחרה • הוא כמו מי ששורר בחרה אחד ישמור • ובשני ראמו
ובשלישי לגמור • שהאותיות הנובעות בכל חשלוה בסופם הסדרם והדש • וכשתבאנה שלש
אותיות מונעות ומתרבות בסוף כל חרוז או יקרא השיר •

שיר משורב

כמו אם שורר איש בחרו אחד דברים • ובשני נכרים • ובשלישי
קברים • ושיר כזה דאמקט המציאות כי אם יבא • יבא בכתיס
טגשים • ונחזה תאני רבי רמציאות • העובר לא יעבור אצל גדולי הסוורים •

ועור

יש לדעת שיש אותיות שהן קרובות במצאן • וריכז לא יבדילו במבטאן
ובשיריהם חסם חושבים לעשות אותיות החרה סהן • ודאטעות גכור
אצל בעלי המלאכה וזאת • כילא יעבור אצלם לשום בחרה אחד ככה בקף • ובשני צוקה
בקוף • ולא מצא בצד האחד • ובשני מסח בסך • אבל יעבור אצלם שהם חקיקאים
בתנועות להמיר התנועות שהן קרובות מאד במבטא כמו תנועת הוולס והשולק אצלם •
ולכן יעבור אצלם לכתוב בחרו אחד חרות בשולק • ובשני הכרות כחולס • ואצלנו האול
ואין אנו בקיאים במוצא אלו התנועות • והן מוכרלות אצלנו כהכרל גדול ואין ראוי לעשות
כן • ואחר שכבר ידעת כל השמות אשר הסכימו עליהם אנשי זאת המלאכה נהק למיני השיר •

הפרק

השבעה עשר במיני השיר • המינים אשר הסכימו עליהם בעלי
מלאכת השיר לשורר בהם רבים •
מהם • ורא השיר השש • והאנקרא כן לפי שאין בו שוא מתנועע
כמו בח ששורר ונגיד היל יוד אבן יחיא על המורה אשרי אדם שומע
לילטקוד על דלתות יום יום • וכן הילס בסעל המורה •

והמין הא'

דעי הולך לנחור דרך עשר לסלח את מסלולת •

והמין הב'

הוא מורכב מרכב מעוטן • והוא מיתר וארבע תנועות • כמו מח ששורר
בו הלאבע •

גידור המר אונ • והביל רעיוני • ושת פולטוני • אמורים בזיקים •

והמין ג'

ומזה המין הוא מה ששורר היל שלמה כן גיבורל בשמור לבי מענה •
השלישי הוא מורכב מיתר וארבע תנועות ויתר ושת תנועות כמו שדא •

בשם אל חיתען לשונני • בעור ישרוח חיים באמני •

וכמו מה ששורר בו הלאבע •
ברום גלגל • יסוב עלי מעגל • שסך יגל • איוס תם נדגל •

והמין ד'

הרביעי הוא מורכב מיתר וכ' תנועות ויתר וכ' תנועות ויתר ותנועה • והוא על משקל
מה ששורר כוהל אברהם ברדשי בלמדין שלח •

לך אלי בגלגל יובולי • גדולה לא אנדלך בדגלי •

וזה המין נסבן בקשת שמע קולי • ואלרי אל תדינני במעלי • וי' נגדך כל תאוותי •

שקל הקדש

והזמן והמשי והא מורכב מיתר ושתי תנועות ויתר ושתי תנועות * והוא כמו כח ששורר
בוהל שלמה בן ג' בירור בבקשה אחת שתתלחח

תבורך יהא דין עולם * בפיכל היצור כולם * ומהותין הוא * וכלי חשוקי * גם

בקשת ארון עולם אשר מלך חולתם * והמין חשיתא מורכב מיתר ותנועה ויתר ושתי
תנועות ויתר ותנועה ויתר ושתי תנועות * כמו כח ששורר בו הוא בעל * וכלי

בשם אל אשר יצר וחזקו לאמדות * וערך ויצרכל וכלה פעולות * ומהותין הוא

ומהותין הוא מה ששורר בו שלמה בן ג' בירור בבקשה אחת אמר *

אמת אל אמת אחת * ואם לא ראיתך * ואולם כרוב טובך בכל עת חזיתך *

והמין הוא מורכב מיתר ותנועה ויתר ותנועה וכן עד תום * והוא כמו כח ששורר בו בן ג' בירור

והוא אמר * שבתה בחכיו ושירה בערכו * אתנה לטובי בפרד ואימה *

ומהותין הוא גם כן * אשר ערתי * ולבאר עניי * ואפקוד נותי ורבה שאיה * והמין הוא
והא מורכב מיתר ושתי תנועות ויתר ותנועה * והוא על משקל מה ששורר
בו ה' שלמה בן ג' בירור בחזקו מקנן קל רביני האיתאן זל *

נגדוקה קרן * היא גברת כל כדעה *

ומהותין הוא גם כן מה ששורר בו הוא בעל * כל אשר מעשיו עצומים * והמין הוא
והא מורכב משתי תנועות * ויתר ושתי תנועות ושתי תנועות * והוא על משקל פומין *

אל אל אשר ברא כל יש אשר נברא * קרמן בלי חברה אלע תשובתי *

מהותין הוא מה ששורר בו ה' שלמה בן ג' בירור * בשורר אבקשך ואלתורכי * והמין הוא
והא מורכב מיתר ושתי תנועות * ויתר ושתי תנועות * והוא על משקל פומין *

אמנם לברך שם * נרא ועולם * עמי בשיר קומו למו לשלום *

ומהותין מה ששורר בו הוא בעל * כיא שמרה שבת * אל ישמרני * והמין הוא
מורכב משתי תנועות ויתר ושתי תנועות ויתר ושתי תנועות * כמו כח
בו ה' בן יוסף אבן יצ'א מקנן על השבת זל *

קדחה לרוריב כשרים שרים * חושותחת שיר אמרים מרים *

אחרי כן בשאר הבתים והפיל יד על הדלת וראשונה * והמין הוא * והמין הוא
ומגנים תנים מקום כנים תנו * יענה תכובב כערים ערים * והמין הוא * והמין הוא

מורכב משתי תנועות ויתר ותנועה ויתר ותנועה * והוא כמו כח * והמין הוא * והמין הוא

בוהל שלמה בן ג' בירור בצאתו מפרקסטה * והוא אמר *

וה' בקראי גרמי * דבק לחישי לשוני *

Handwritten note at the bottom of the page:
המין הוא מה ששורר בו הוא בעל * כיא שמרה שבת * אל ישמרני * והמין הוא

